

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2009/47 • 11 Aralık 2009 • 1 TL

**Keyfi gözaltılar,
baskılar,
işkenceler, infazlar...**

**Polis terörüne ve
cinayetlerine
son!**

İÇİNDEKİLER

Baskı ve teröre karşı birleşik mücadele...	3
Polis terörüne ve cinayetlerine son!...	4
Tayyip Erdoğan'la müritlerinin Washington ziyareti...	5
"Açılım"ın açmazları derinleşiyor.....	6
Hasta tutsaklara özgürlük!..	7
Soruşturma, sürgün ve işten atma saldırısına karşı militan yanıt verilmelidir!	8
"Şimdi grevi örgütleme zamanı!"	9
TEKEL işçisi kapatma saldırısına karşı direniyor!	10
TEKEL işçileri eylemlerini sıklaştırıyor.....	11
Sağlıkta yıkım devam ediyor!	12
Enktes direnişi sürüyor.....	13
Tersanelerde ölüm mesaisi.....	14
İşçi ve emekçi hareketinden.....	15
TKİP MK'nın Alaattin Karadağ yoldaşın katledilmesine ilişkin yeni açıklaması...	16-18
Alaattin Karadağ'a yoldaşlarından.....	19-20
Alaattin Karadağ emekçilere anlatılıyor.....	21
Parti Gecesi'nde yapılan konuşma.	22
Parti Gecesi'n selamlayan mesajlardan..	23-24
Dünyadan... ..	25
"Gücümüzü Devrimci Liseliler Birliği'nde birleştiriyoruz!"	26
Erdal Eren yaşıyor, liseli genç komünistler savaşıyor!..	27
Erdal Eren yaşıyor, Gelişmelerin anlamı... ..	28-29
M. Can Yüce.	28-29
TOKİ'nin uzanmadığı yer kalmayacak!	30
Mücadele postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2009/47 * 11 Aralık 2009
Fiyatı: 1 YTLSahibi ve Y. İşl. Md.: Ayten Özdoğan
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul
Tel: 0 (212) 621 74 52 - Fax: 0 (212) 534 95 90
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.netBaskı: SM Matbaacılık
Çobançeşme Mh. Sanayi Cd. Aytay Sk. No 10 A Blok
Yenibosna / Bahçelievler / İSTANBUL /
Tel: 0 (212) 654 94 18

Kızıl Bayrak'tan

Sermaye devletinin katliamcı kimliği tarihsel ve sınıfsal bir temele dayanıyor. Bu kimlik sermaye devletinin değişmez bir sınıf karakterini ifade etmektedir. Sermaye devleti kurulduğu günden bugüne tescilli kimliğini hep korumuş ve tahkim etmiştir. Bu kimlik Mustafa Suphiler'in Karadeniz'de alçakça katledilmesinden Kürt halkının haklı ve meşru istemlerine dayalı özgürlük mücadelesinin defalarca kanla boğulmasına, işçi ve emekçilerin hak alma mücadelelerinden ilerici ve devrimci toplumsal muhalefetin askeri faşist darbelerle ezilmesine kadar uzanmaktadır.

Sermaye devleti faşist terörünü bugün de dizginsiz bir biçimde kullanmakta, hukuki kılıflar giydirerek "yasal" bir zemine dayandırdığı bu faşist terörü sistematik bir biçimde uygulamaktadır. Artık yaşamın tüm alanlarında bu uygulamalara rastlamak olağan hale gelmiş durumdadır. Sokaklar polis terörünün kol gezdiği bir hal almıştır. Kendi yasalarını hiçe sayan ve hiçbir kural tanımayan keyfilikler gündelik bir uygulamadır artık. Her gün onlarca insan kolluk kuvvetlerinin baskı, tehdit, işkence, yaralama ve ölümle sonuçlanan faşist terörüne maruz kalmaktadır. Son haftalarda bunun yeni yeni örneklerine daha sık tanık olmaktadır. Bu tablo ile artık daha çok karşılaşmak kaçınılmaz hale gelmektedir.

Sermaye devletinin "Kürt açılımı"nın çıkmaza girmesinin ardından on binler halinde sokaklara çıkarak özgürlük ve eşitlik taleplerini dile getiren Kürt halkına karşı dizginlerden boşalan bir teröre başvurusu bunu göstermektedir. Sokaklarda devrimci işçi kanı dökmesi bunu anlatmaktadır. Sıradan insanları dayaktan geçirerek komaya sokması buna işaret etmektedir. İşçi ve emekçilerin hak alma mücadelelerine saldırması bunun göstergesidir. Uyguladığı sosyal yıkım politikalarıyla işçi ve emekçileri sefaletle, işsizliğe ve açlığa mahkum etmesi buna dayanmaktadır.

Bugün faşist baskı ve teröre karşı birleşik ve devrimci bir mücadelenin örgütlenmesi ertelenemez bir görevdir. Bu mücadele aynı zamanda demokratik hak ve özgürlükler mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır. Tüm devrimci ve ilerici sol güçler hem sermaye devletinin faşist baskı, yasak, işkence, infaz ve her

türden keyfî uygulamalarına karşı durmak ve hem de demokratik hak ve özgürlükler mücadelesini güçlendirmek için güçlerini ve imkanlarını birleştirerek ortak bir mücadelenin yolunu açmalıydılar. Siyasal gericiliği geriletmenin, dizginlerinden boşalan saldırıların önünü kesmenin yolu birleşik mücadelenin örgütlenmesinden geçmektedir. Bu görev ertelenemez.

* * *

Liselilerin Sesi dergisinin Aralık 2009 tarihli 31. Sayısı çıktı. Okurlarımız *Liselilerin Sesi* dergisini Eksen Yayıncılık ve Kızıl Bayrak bürolarından temin edebilirler.

Ozguir bir gelecek için

Liselilerin Sesi

Aylık Liseli Gençlik Dergisi * Sayı: 31 * Aralık 2009 * Fiyatı: 1 TL

**Eşit, parasız, bilimsel,
anadilde eğitim için**

**Devrimci
Liseliler
Birliği**

**Kitapçılarda...
saflarında
örgütlenmeye!**

Erdal Eren
13 Aralık
1980'de
askeri
faşist
cunta
tarafından
17
yaşında
katledildi!

**ERDAL EREN YAŞIYOR,
liseli genç komünistler
SAVAŞIYOR!**

Ücretsiz PDF Kitap Arşivi - <https://ran100.org>

Baskı ve teröre karşı birleşik mücadeleye!

Siyasal atmosfer alabildiğine gerilmiş bulunuyor. Mevcut dinamikler gerilimin daha da artacağını ve havanın sertleşeceğini gösteriyor.

Tabloya bakıldığında, sermaye devleti kapsamlı bir terör politikasını devreye sokmuş durumda. Bu terörün düzene yönelen mücadele dinamiklerinin güçlenmesinden ileri geldiği açıktır. Düzenlen kopma eğilimi içinde olan, düzenin iğreti politikalarına teslim olmayan bir mücadele dinamiği, baskı ve terör yoluyla ezilmeye çalışılmaktadır.

Düzen açıktır ki en büyük zorlanmayı Kürt sorunu cephesinde yaşamaktadır. “Demokratik açılım” adı altında iğreti bazı hamlelerle desteklenen tasfiye planının Kürt halkı tarafından militan bir karşı koyuşla yanıtlanması üzerine faşist rejim bir kez daha terör silahına sarılmıştır. Öcalan’ın cezaevi şartları ve “açılım”ın bir tasfiye planı olduğunun anlaşılması ile birlikte sokaklara çıkan Kürt halkının üzerine polis orduları gönderilmektedir. Yoğun polis terörünün sonuçları oldukça ağırdır. Bir Kürt genci katledilmiş, çok sayıda insan yaralanmıştır. Yüzlerce kişi gözaltına alınmış ve tutuklanmıştır.

Bu baskı ve terörün daha da şiddetleneceği yönünde de işaretler vardır. Zira düzen cephesi baskı ve teröre zemin oluşturmak üzere psikolojik-siyasal operasyonu da devreye sokmuş bulunmaktadır. Tokat’ta henüz kimler tarafından yapıldığı anlaşılmayan ve DTP tarafından provokasyon olarak nitelenen olay bu çerçevede etkili bir biçimde kullanılmaktadır. Otobüs yakılması olayında yaralanan ve hayatını kaybeden bir genç kadının ölümü de bu amaçla istismar edilmektedir. Bu ölümler Kürt halkına yönelik kapsamlı bir terör hareketinin zeminini oluşturmak için kullanılmakta, şoven kudurganlık tırmandırılmaya çalışılmaktadır.

Bununla amaçlanan, Kürt hareketi üzerinde bir abluka oluşturularak, onu teslimiyete zorlamaktır. Ancak bu politikanın ters tepmesi muhtemeldir. Zira, tırmandırılan baskı ve terör karşısında Kürt halkı, sinmek bir yana daha güçlü biçimde mücadeleye sarılmaktadır. Diğer taraftan, şoven kudurganlığı ölçüsüzce kullanmanın düzen gericiliğinin manevra imkanlarını ortadan kaldırdığı açıktır.

Aktütün saldırısının arkasından da benzer bir hava oluşturulmuş, ancak daha sonra bu hava askeri

yöntemlerin tek başına sorunu çözemeyeceği söylemi eşliğinde “açılım süreci”ne bağlanmıştı. Bugün de hükümet cephesinden yapılan ilk açıklamalarda, son yaşananların karanlık güçlerin süreci sabote etmeye yönelik girişimleri olduğu, ancak “açılım kararlılıklarını” korudukları ifade edilmektedir. Fakat hükümet nasıl bir manevra yapmaya hazırlırsa hazırlınsın, baskı ve terör eşliğinde azdırılan şovenizm nedeniyle bunun imkanları bir hayli daralmış bulunmaktadır.

Bu da sonuçta baskı ve terör dışında bir seçenek bırakmayacak, Kürt hareketinin iradesini ezmeye yönelik kapsamlı bir saldırıyı gündeme getirecektir. Bu bakımdan kırılma noktası DTP’nin kapatılması davasıdır. DTP’ye kapatma kararı verilmesi, düzenin Kürt halkıyla arasındaki köprüleri tümenden atması ve tümüyle terör silahına sarılması anlamına gelecektir.

Diğer taraftan, DTP cephesinden yapılan açıklamalarda, olası bir kapatma durumunda milletvekillerinin istifa edecekleri ifade edilmektedir. Böyle bir kararlılık sergilenebilirse eğer, bunun sonucu Kürt halkının düzenden uzaklaşarak mücadelesini yükseltmesi olacaktır. DTP yönetiminin ne yapacağından bağımsız olarak, Kürt halkı içerisinde bu yönde güçlü bir basınç ve enerji olduğu görülmektedir. DTP yönetimi de döne döne buna dikkat çekmektedir.

Baskı ve terör karşısında yılmak yerine mücadele yönünde açık bir tercihte bulunan Kürt halkı düzenin saldırı politikalarına boyun eğmeyeceğini ortaya koymaktadır. Ancak sorun sadece mücadele yönünde bir tercih yapmak değil, aynı zamanda bu mücadeleyi düzen karşısında sonuç alıcı bir yoldan ileriye taşıyabilmektedir. Bu ise, Türkiye’nin işçi ve emekçi yığınlarıyla birleşip buluşabilmeyi gerektirmektedir. Bugünün en önemli sorunu budur. Zira şovenizm işçi ve emekçiler üzerinde de etkili olmakta, şoven milliyetçi duygular güçlenmektedir. Bunun için halkların kardeşliği temelinde düzene karşı işçi ve emekçilerin ortak mücadelesini geliştirme ihtiyacı orta yerde durmaktadır.

Bu noktada atılması gereken öncelikli adımlardan biri devletin baskı ve terörüne karşı siyasal bir karşı koyuşu örgütleyebilmektir. Bu, faşist rejimin baskı ve zor politikalarını teşhir eden ve gerisindeki politik

niyetleri ortaya koyan bir siyasal mücadele demektir. Son terör kampanyasıyla sermaye devleti, kardeş Kürt halkının demokratik hak ve özgürlük taleplerini karşılamak yerine onu ezerek teslim almayı amaçlamaktadır. Düzenin bu gericici amaçları işçi ve emekçilere yönelik etkili bir siyasal teşhirin konusu olmalı, Kürt halkının tüm meşru ulusal hak talepleri sahiplenilmeli, bu çerçevede devlet terörünün kendisi de etkili bir politik mücadelenin konusu haline getirilmelidir. Bugünlerde Dersim katliamıyla ilgili yapılacak miting bu yönde değerlendirilmesi gereken bir olanaktır. Hem Kürt halkının mücadelesinin tarihsel haklılığını ve hem de katliamcı politikanın hala da devletin ve düzen partilerinin çizgisi olduğunu ortaya koymak açısından önemlidir.

Diğer taraftan, hak ve özgürlükler sorununu, Kürt sorununu da içeren daha geniş bir kapsamda ele almak mücadelenin başarısı açısından kritik önemdedir. Bu, Kürt halkı ile diğer milliyetlerden işçi ve emekçi kitleler arasında yakınlaşma ve kardeşleşmeyi sağlamak bakımından işlevsel olacaktır. Bahsettiğimiz kapsam, genel olarak baskı ve teröre karşı demokratik hak ve özgürlükler için yükseltilecek bir genel siyasal mücadele eksenidir. Son olarak Alaattin Karadağ yoldaşın katledilmesi örneğinde olduğu gibi, devlet sadece Kürt hareketine değil genelde devrimci ve ilerici güçlere yönelik baskı ve terörü de yoğunlaştırmaktadır. Önümüzdeki dönemde bu saldırıların dozu ve kapsamı daha da artacaktır. Zira düzenin sadece Kürt sorununda değil, toplum genelinde de yönetme imkanları daralmaktadır. Bu da sermaye ve devleti ile işçi sınıfı ve emekçi yığınlar arasındaki çelişkileri keskinleştirecektir. Bu koşullarda baskı ve terörün yanı sıra şovenizmin de, toplumsal mücadeleyi bölüp parçalamak ve güçten düşürmek için bir silah olarak kullanılacağı kesindir. Bu silahı etkisiz kılmmanın yolu da, bu kapsamda bir mücadelenin etkili biçimde yürütülmesidir.

Baskı ve teröre karşı kararlı bir demokratik hak ve özgürlükler mücadelesi için güç ve imkanların ortaklaştırılarak seferber edilmesi günün önde gelen görevlerinden biridir. Dizginlerinden boşanan siyasal gericiliği geriletmenin, saldırıları püskürtmenin yolu böyle bir birleşik mücadelenin örülmesinden geçmektedir.

Keyfi gözaltılar, baskılar, işkenceler, infazlar...

Polis terörüne ve cinayetlerine son!

İşçiler, emekçiler, kardeşler!

Koyu bir polis rejimi altında yaşıyoruz. Polis rejimi her geçen gün yeni yasa ve uygulamalarla daha da ağırlaştırılıyor. Bu rejimde polis sınırsız yetkilere sahip. Adım başı kimlik kontrolü var. Hayatımızın her alanına sokulan kameralarla gözetleniyoruz, dinleniyoruz. Polis istediği an gözaltına alıyor, dövüyor, işkencelerden geçiriyor. Bununla da yetinmiyor aynı zamanda elindeki silahı keyfince kullanıyor. Her gün yeni bir polis cinayeti gerçekleşiyor. Sadece birkaç ay içerisinde onlarca kişi polis kurşununa hedef oldu. Çoğu hayatını kaybederken, birçoğu ise sakat kaldı.

Polisin gerçekleştirdiği bu cinayetlerin en yoğun yaşandığı merkezlerden biri Avcılar-Esenyurt bölgesi. Peşpeşe kurşunlama ve cinayetlerin yaşandığı bu bölgede polis bir cinayet şebekesi gibi çalışıyor. Son olarak burada devrimci Alaattin Karadağ katledildi. Bu olayda bu cinayet şebekesi suçüstü yakalandı. Yaralı ve savunmasız olduğu halde polis kurşunlarına hedef olan Karadağ, daha sonra da sokak ortasında saatlerce bekletilerek ölüme terkedildi. Onlarca insanın gözü önünde ve kent merkezinde sergilenen bu alçakça cinayet polisin gözü dönmüşlüğü ve cinayet işleme rahatlığını gözler önüne serdi.

Cinayet birkaç polis kılıklı katil tarafından işlenmişse de sorumluluk onlarla sınırlı tutulamaz. Öyle ki, diğer polis cinayetlerinde olduğu gibi Alaattin Karadağ'ın katledilmesinin arkasından da ilgili düzen kurumları, cinayetin üstünü örtmek, katilleri korumak ve aklamak için sistematik ve örgütlü biçimde hareket ettiler. Polis örgütünün en başında bulunan emniyet müdürü cinayet mahalinde boy göstermiş, katil polisleri savunmuş, katledilen devrimciyi hedef almıştır. Ama bununla da kalmamış bizzat cinayetin tanığı olan insanları tehdit etmiştir. Medya da hemen aynı anda sahne alarak cinayete güzelleme yapmış, Adli Tıp delilleri saklamış, yargı ise katil polisler siper olmuştur.

Kardeşler!

Polise sınırsız terör estirme ve cinayet işleme keyfiyetini veren yasaları çıkaran sermaye hükümeti ve meclisidir. Onlarla beraber bu sorumluluğu taşıyanlar devletin yönetici çekirdeği, bürokrasi ve ordudur. Polise keyfince terör estirme ve keyfince can alma yetkisi, bu kurumların elbirliği ile hazırlanan yasalarla verilmiştir.

Kuşkusuz polise tanınan bu sınırsız haklar nedensiz değildir. Amaç kurulu sömürü düzenini korumak ve ayakta tutmaktır. Çünkü bu düzenin ezilen milyonlara verebileceği bir şey yoktur. Yoksulluğa ve sefaletle mahkum edilmiş, işsiz bırakılmış milyonlarca insan için yaşamanın ölmekten bir farkı yoktur. Fakat bu aynı sömürü düzeninin efendisi olan bir avuç sömürücü asalak milyonların yoksulluğu ve açlığından besleniyor. Bunun için polis her şeyden önce burjuvaların mülklerine bekçilik yapıyor. Bu nedenle çalışma ve yaşam koşullarını düzeltmek isteyen emekçiler karşılarında polisi görüyor. Kriz bahanesiyle kapının önüne konulup da bu haksızlığa boyun eğmeyen işçiler polis dayacağından geçiriliyor. Parasız eğitim isteyen gençlik gaz bombaları ve coplarla karşılanıyor. İki göz evini yıktırmamak isteyen yoksul polis zoruyla sokağa atılıyor. En meşru ulusal ve demokratik haklarını tanımak yerine boyun eğmelerini sağlamak için polis orduları Kürt halkının üzerine salınıyor.

Bu devlet, tüm toplumu bir polis rejimi altında

yönetme ihtiyacı duyuyor. Çünkü bu düzenin çarkları burjuvalar için servet, emekçi milyonlar için sefaletten başka bir şey üretmiyor. Bunun için burjuva asalak takımı bir polis ordusuyla kendisini ve mülkünü milyonların öfkesinden koruma ihtiyacı duyuyor. Bunun için emekçilerin sağlık, ulaşım, ısınma, barınma ve beslenme gibi en temel ihtiyaçlarını karşılamak için orali olmayan devlet, polis ordusuna devasa kaynaklar aktarıyor. Yine devasa miktarlardaki kaynaklar toplumun gözetlenmesine ve denetlenmesine ayrılıyor. Ekmek ve doktor hizmeti götürülmeyen emekçi mahallelerine izlemek için devasa paralar harcanarak kamera sistemleri kuruluyor, sağlık ocağı yerine karakol açılıyor.

Terör ve cinayet düzenin ve devletin geleneksel politikasıdır. Dersim, Maraş, Çorum, Sivas, Ulucanlar, 19 Aralık ve daha nice katliam... Öldürülen binlerce insan... Bu düzenin harcı emekçi halkların kanıyla karılırdı.

Kardeşler!

Polis terörüne ve cinayetlerine karşı koymak,

ekmeğimize ve geleceğimize sahip çıkmak demektir.

Çünkü polis, sömürü zincirlerimizin bekçisidir.

Polis terörüne ve cinayetlerine karşı koymak yaşam hakkımıza sahip çıkmaktır.

Çünkü polis, her köşe başında canımıza kast edendir.

Polis terörüne ve cinayetlerine karşı koymak, onurumuza sahip çıkmaktır.

Çünkü polisin işkence ederek ve kan dökerek ezdiği onurumuzdur.

Polis terörüne ve cinayetlerine karşı koymak, hak ve özgürlüklerimize sahip çıkmaktır.

Çünkü polis terörü ve cinayetleriyle yaratılmak istenen, baskıya ve sömürüye teslim olmamızdır.

Polis terörüne ve cinayetlerine karşı koyalım ve işlenmiş suçların hesabını soralım. Bunun için "Polis terörüne ve cinayetlerine son!", "Alaattin Karadağ'ın katilleri yargılsın, sorumlular cezalandırılsın!", "TMY iptal edilsin!" ve "PVSK kaldırılınsın!" - taleplerini yükseltelim. Baskı ve zorbalık, işkence ve infazlar karşısında susmayalım. Onurumuz ve geleceğimiz için mücadeleyi büyütelim.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu

Avukatlar polis terörüne karşı yürüdü

Avukatlar, 29 Kasım günü Taksim Polis Merkezi'nde meslektaşlarının işkence görmesini protesto etmek için 9 Aralık günü İstiklal Caddesi'nde yürüdüler. Avukatlar etkin bir soruşturma yürütülmesini istediler.

Mis Sokak'ta biraraya gelen avukatlar cübbelerini giyerek, "İnsanlık onuru işkenceyi yenecek" pankartı arkasında Taksim Polis Merkezi'ne yürüdü.

Eyleme Çağdaş Avukatlar Grubu, Çağdaş Avukatlar Birliği, Hukukun Üstünlüğü Grubu, Katılımcı Avukatlar Grubu, Önce İlke Çağdaş Avukatlar Grubu, Çağdaş Hukukçular Derneği İstanbul Şubesi, GOP Bölge Hukukçular Derneği, Hukukçular Derneği, Kartal Hukukçular Derneği, Genç Avukatlar Birliği, Piyasalaşmaya Karşı Avukatlar Platformu üyesi avukatlar katıldı.

Taksim Polis Merkezi önünde avukatlar adına konuşan Av. Kemal Aytaç, Avukat Ümit Ulaş ve stajyer bir avukatın 29 Kasım günü karşı karşıya kaldığı polis terörünü ve işkenceyi anlattı.

Taksim Polis Merkezi'nde işkence, kötü muamele, keyfi ve hukuk dışı uygulamaların haddi hesabı olmadığını söyleyen Aytaç, polisler karşı oluşturulan şikayet dosyalarının etkili bir soruşturmaya konu edilmediğini söyledi. Savcılar da yaşananlara göz yumduğunun hatta onay verildiğinin söylendiği açıklamada, yaratılmak istenenin polis devleti olduğu belirtildi.

Aytaç, Taksim Polis Merkezi hakkında geçmişe yönelik olarak etkin bir idari soruşturma başlatılmasını ve sorumluların görevden el çektilmesini istedi.

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

Tayyip Erdoğan'la müritlerinin Washington ziyareti...

İşbirlikçi egemenler emperyalist terörün hizmetindeler!

Beyaz Saray Ulusal Güvenlik Danışmanı James Jones'in açıklamasına göre, Barack Obama'nın dört gözle beklediği Tayyip Erdoğan'ın Washington ziyareti gerçekleştirildi. Tayyip Erdoğan'ın yanısıra Genelkurmay İkinci Başkanı ile önemli bakanların da katıldığı ziyarete, Washington'u kible bilenler de özel önem attettiler.

Tarafların görüşmeye bu kadar önem vermesi tesadüf değil. Zira heyetlerarası görüşmelerde olduğu gibi, Obama-Erdoğan görüşmesinin de merkezinde ABD emperyalizminin Ortadoğu ve Kafkaslar'daki planlarının uygulanması, uygulamada çıkan aksaklıkların giderilmesi, bu çerçevede Ankara'daki işbirlikçi rejimden talep edilenler vardı. Elbette talepler tek taraflı değildi; önceki görüşmelere oranla daha sıkı bir pazarlık yapılacağı önceden açıklık kazanmıştı. Ne de olsa Tayyip Erdoğan'la müritleri, bu defa belli avantajlarla çıktılar efendinin huzuruna.

Türkiye yönünü doğuya dönmüyor: Kible Washington!

Bölgesinde “etkin güç” olma hevesi depreşen işbirlikçi sermaye iktidarı ile onun yürütme gücü AKP hükümetinin kimi girişimleri, “Türkiye, ABD/NATO çizgisinden uzaklaşıp yönünü doğuya çeviriyor” iddialarının ortaya atılmasına yol açtı. İran'la geliştirilen ilişkiler, siyonist rejimle yaşanan birtakım gerginlikler, Sudan diktatörü El Beşir'le ilgili tutum, bu tür iddiaların gerekçeleri sayıldı.

Emperyalist güçlerin bölgede sarsılan egemenliklerinin yarattığı boşluklar, Türk burjuvazisi ile onun devletinin çıkarlarını ön plana alan birtakım adımlar attığı bir gerçek. Ancak bu adımların ABD/NATO ekseninden uzaklaşmakla bir ilgisi yok. Tersine, birtakım girişimlerle Pentagon'un savaş baronlarına mesaj veren Ankara'daki işbirlikçiler, ABD'nin bölge politikalarına etkin bir şekilde hizmet edebilme yeteneklerini, sözü edilen girişimlerle ortaya koymuş oldular.

Bu arada bölgede pek çok açmazla boğuşan ABD emperyalizmine, sözkonusu sorunların çözümünde Türk sermaye devletinin eşsiz hizmetlerde bulunabileceği, artık Washington'daki savaş baronlarının akıl hocaları tarafından da teyit ediliyor.

Tayyip Erdoğan'ın gezi öncesi açıklamaları da, yön değişikliğinin sözkonusu olmadığını bir kez daha teyit etti. ABD gezisi öncesi gazetecilerin sorularını yanıtlayan Tayyip Erdoğan, “ABD ziyaretinin, iki ülke ilişkilerinin daha da güçlendirilmesi, örnek bir düzeyde olan siyasi ve askeri işbirliğinin atılacak bazı somut adımlarla iktisadi ve ticari ilişkilere yansıtılması açısından faydalı olacağı kanaatinde olduğunu” bildirdi. Yani kible, son 60 yıldır olduğu gibi Washington'dur!

Pentagon'daki savaş baronlarının gündemi, Ankara'daki işbirlikçilerin de gündemidir...

Obama'nın huzuruna çıkmaya hazırlanan Tayyip Erdoğan, gazetecilere yaptığı açıklamada Washington'daki yoğun gündemi şöyle özetledi:

“Öncelikle ortak gündemimizde yer alan ve yakın iş birliği sürdürdüğümüz Irak, Afganistan, Pakistan, Ortadoğu, Doğu Akdeniz, Balkanlar ve Kafkaslar'ı kapsayan geniş coğrafyadaki gelişmelerle, terörizmle mücadele, kitle imha silahlarının yayılmasının önlenmesi, küresel mali kriz, iklim değişikliği ve enerji arz güvenliği gibi çeşitli güncel konularda görüş teatisinde bulunacağız.”

Bu yüklü gündemi görüşmek üzere Washington'a giden dinci gericiğin şefi Tayyip Erdoğan'ın yanında hükümetin etkili isimlerinden oluşan bir heyet de vardı. Washington'daki görüşmelere Başbakan'la birlikte bakanlar Ali Babacan, Ahmet Davutoğlu, Egemen Bağış, Mustafa Demir ile Genelkurmay İkinci Başkanı Orgeneral Aslan Güner, AKP Genel Başkan Yardımcısı Kürşad Tüzmen ve Türkiye'nin Washington Büyükelçisi Nabi Şensoy da katıldı.

Obama'nın ekibi de kalabalıktı. Obama'nın yanısıra görüşmeye ABD başkan yardımcısı Joe Biden, Beyaz Saray Ulusal Güvenlik Danışmanı James Jones ile yardımcısı Tom Donilon, Dışişleri Bakanı Hillary Clinton, ABD Ulusal Güvenlik Konseyi'nin Avrupa işlerinden sorumlu kıdemli direktörü Elizabeth Sherwood-Randall, Beyaz Saray özel kalem müdürü Rahm Emanuel ve ABD Dışişleri Bakanlığı'nın Avrupa ve Avrasya işlerinden sorumlu üst düzey yetkilisi Phil Gordon da katıldı.

Yüklü gündemi önce heyetler, ardından Obama-Erdoğan ikili olarak görüştü. Erdoğan-Obama görüşmesinin planlanandan yaklaşık 1 saat daha uzun sürdüğü bildirildi. Görünen o ki, sorunların boyutu, kapsamı ve ABD açısından taşıdığı önem, Obama'nın zaman kaygısını bir kenara atmasına yol açmış. Bu anlaşılır bir durum. Zira ABD'nin dünya jandarmalığını sürdürebilmesi, içinde çırpındığı ve halen belirsizliğini koruyan Irak ve Afganistan bataklıklarından kurtulması gerekiyor. Bu konuda ise, ABD'nin NATO müttefiki Türk devletinden beklentileri yüksektir.

Görüşme sonrası basın karşısına birlikte çıkan Obama-Erdoğan ikilisi, işbirliğinin geliştirilmesinden duydukları memnuniyeti dile getirdiler.

“Türkiye'nin İran konusunda destek sözü verdiğini, NATO üyesi iki ülkenin birbirini savunma taahhüdü olduğunu” belirten Obama, “Afganistan'da istikrarın sağlanması için gösterdikleri destekten ötürü Başbakan Erdoğan'a ve Türkiye'ye teşekkür ettim. Türkiye'nin

NATO'daki pozisyonunun güçlendirilmesi hakkında da konuştuk” dedi.

Çıkar farklılığından kaynaklanan pazarlıklar suç ortaklığının pekiştirilmesini engellemiyor...

Ankara-Washington arasında bazı konularda çıkarların çakışmadığı gözleniyor. Çıkar farklılığı, Afganistan'a fiili savaşa katılacak ek kuvvet gönderilmesi, İran'la geliştirilen ilişkiler, Ermenistan'la imzalanan protokollerin uygulanması, Kıbrıs sorununun bir çözüme kavuşturulması gibi konularda görülmektedir. Sözkonusu farklılıkların yarattığı sorunlar olaylara genel yaklaşımdan değil, tarafların önceliklerinin çakışmamasından kaynaklanıyor.

Zira Ankara'daki işbirlikçiler, tüm alanlarda ABD politikalarının başarısı için çalışıyorlar. Ancak bunu yaparken, bölge ülkeleriyle geliştirdikleri ilişkilerle çıkarlarını korumanın yollarını da arıyorlar. Afganistan konusunda ise, ilk günden beri işgalin suç ortağı olmasına rağmen, doğrudan ateşin içine atlamamak için ayak diyor işbirlikçi egemenler. Askerleri önemsediklerinden değil, fakat Kabil'den tabut taşımayı izah etme olanağından yoksun oldukları için bu konuda halen ayak diyorlar.

Belirtmek gerekiyor ki, bu ayak direme Türk egemen sınıfları ve onların devletinin emperyalist zorbalarla geniş bir suç ortaklığı içinde bulundukları gerçeğini zerre kadar değiştirmiyor. Üçüncü defa Kabil'deki işgal güçlerinin komutasını alan Türk ordusu, halen Afganistan'da 1750 asker bulunduruyor. Bu kadarı bile, Ankara'daki işbirlikçilerin bu ülke halklarına karşı işlenen ağır insanlık suçlarına ortak olduklarını kanıtlamaya yeter.

Amerikancı sermaye iktidarını temsilen Washington'a giden Tayyip Erdoğan başkanlığındaki heyetin yürüttüğü pazarlıkların, ABD'nin ezilen halklar üzerinde estirdiği emperyalist teröre karşı çıkmakla bir ilgisi yoktur. Onlar, ezilen halkları hedef alan bu terör politikalarına sunacakları hizmet karşılığında, alacakları parayı büyütme derdindeler. Bataklık içinde çırpınan Washington'daki savaş baronlarının açmazını bilen işbirlikçi egemenler, kendilerini biraz daha pahalıya pazarlamanın arayışı içindeler.

“Açılım”ın açmazları derinleşiyor...

Gelişmeler, sömürgeci sermaye devletinin “Kürt açılımı” projesinin son haftalarda ciddi bir tıkanma noktasına geldiğini gösteriyor. Bir yandan Kürt düşmanlığı yaratmaya dönük şovenist kışkırtmalar sürerken, öte yandan Abdullah Öcalan’ın cezaevi koşullarının ağırlaştırılmasına karşı gerçekleştirilen militan sokak gösterileri yaygınlık kazanıyor. Türk sermaye devleti ise, bu eylemlere dizginsiz bir devlet terörü ile karşılık veriyor. Kürdistan’da ve çeşitli metropollerde gerçekleştirilen eylemlerde yüzlerce gözaltı yaşandı, DTP binaları ve kimi dernekler basıldı. DTP’nin kapatma davası da bu süreçte gündeme geldi. DTP milletvekilleri blok bir tutum ile kapatma kararı çıkması durumunda milletvekilliğinden istifa edeceklerini açıkladı. Tüm bunlar, Kürt sorununda “açılım” beklentilerinin büyük ölçüde boşa çıktığını da ifade ediyor.

İmajla durumu idare edebileceğini zanneden sermaye devletinin “açılım” söylemlerine eşlik eden bugüne dek DTP’ye operasyon çekilmesi, Kandil’e yeni harekât tezkeresi çıkarılması, Öcalan’a uygulanan tecritin ağırlaştırılması vb. biçimindeki devlet terörü oldu. Kürt hareketinin tasfiyesini amaçlayan sömürgeci sermaye devleti yeni “çözüm” arayışları için sinsi planlarını hayata geçirmeye çalışıyor. Bu çerçevede ABD’ye giden Tayyip Erdoğan, efendilerinin huzurunda bölge halklarına yönelik yeni planlar için bir kez daha icazet almış bulunuyor.

Tıkanma süreci yaşayan “Kürt Açılımı”nda sermaye devletinin Kürt halkına ve onun istemlerine karşı yaklaşımı son bir hafta içinde yaşanan olaylarla kendini gösterdi. “Açılım” adı altında Kürt halkına yönelik inkâr ve imha politikalarına hız veren sermaye devleti ırkçı / şoven saldırılar için düğmeye bastı. Erdoğan’ın süreci kışkırtan açıklama ve tehditleriyle eşzamanlı olarak İzmir’de Ahmet Türk’ün konvoyuna yönelik faşist saldırı ve hemen ardından Çanakkale Bayramiç’te Kürtler’e yönelik saldırılar yaşandı.

Yine bu çerçevede bayram süresince kentlerin duvarlarını “*Ne korku ne keder ay yıldızın ışığı hepimize yeter. Bayramınız kutlu olsun!*” yazılı, Erdoğan resimli ve Türk bayraklı afişler billboardları süsledi. Böylece bu afişlerle de “Demokratik Açılım” projesine bir “balans ayarı” da yapılmış oldu!

Sermaye devleti, sorunu “birkaç santimlik yer kavgası”, “zorlama bir sorun” olarak sunsa da, Abdullah Öcalan’ın, yeni nakledildiği hücresinde sağlık durumunun iyi olmadığına yönelik açıklamaları siyasal gündemin ön sıralarına yerleşmiş bulunuyor. Öcalan’a yönelik tecrit koşullarının ağırlaştırılması başta Kürdistan kentleri olmak üzere batı illerinde de gerçekleştirilen kitlesel gösterilerle protesto edildi. Aynı zamanda PKK’nin 31. kuruluş yıldönümüne denk gelen günlerde on binlerce kişinin katıldığı eylemler düzenlendi. Her sokak, her mahalle savaş alanına döndü. Sermaye devleti çocuk, genç, yaşlı demeden sokaklara çıkan Kürt halkına gaz bombaları, cop ve gerçek mermilerle karşılık verdi.

Avrupa’nın birçok ülkesi ve şehri de kitlesel ve militan sokak gösterilerine sahne oldu. Almanya, Hollanda, İtalya, İsviçre, İsveç ve Fransa’nın çeşitli kentlerinde eylemler düzenlendi. Öcalan’ın cezaevi koşullarının protesto edildiği ülkelerden biri olan Fransa’nın Strasbourg şehrinde bulunan Avrupa İşkenceyi Önleme Komitesi’nin (CPT) merkez binasının işgal edilmesi dikkat çeken eylemlerden biriydi.

Hakkari, Siirt, Diyarbakır, Mersin, Batman,

Mardin, Van ve Ağrı başta olmak üzere birçok ilde kitlesel ve militan sokak gösterileri yaşandı. Kürdistan’da gündüz ve gece aralıksız devam eden sokak gösterileri boyunca ateşler yakıldı, sokaklara barikatlar kuruldu. Birçok sokak gösterisinde devlet terörünün hedefinde çocuklar vardı. Onlarca çocuk gözaltına alındı ve tutuklandı. Günler boyu süren gösterilerde ilk ölüm haberi 6 Aralık günü Diyarbakır’dan geldi.

Diyarbakır’da polisin saldırısı sonucunda ağır yaralanan Aydın Erdem (23) isimli üniversite öğrencisi genç Dicle Üniversitesi (DÜ) Araştırma Hastanesi’ne kaldırıldı. Erdem, burada yapılan tüm müdahalelere rağmen yaşamını yitirdi. Otopsi yapılan Erdem’in yakın mesafeden ve tek kurşunla yaşamını yitirdiği tespit edildi. Erdem’in katledilme biçimi Diyarbakır sokaklarında açık bir infazın yaşandığına işaret ediyordu.

Yaygınlaşarak süren sokak gösterilerine azgınca saldıran sermaye devletinin kışkırtmasıyla çeşitli illerdeki DTP binalarına taş ve molotoflarla saldırıldı. Silahlarla DTP binalarına ateş edildi. Ev ve kurum baskınlarıyla da azgınlaşan devlet terörü gözaltıların yetmediği yerde işkence ve tutuklama saldırısıyla devam etti. Birçok ilde gerçekleşen sokak gösterilerinde gözaltına alınan yüzlerce kişiden onlarcası tutuklandı.

Kürdistan ve Türkiye’de yaşanan hareketliliğe düzen cephesinden yeni tehdit açıklamaları eşlik etti. Daha önceki tehditleri “çocuk da olsa, kadın da olsa gereken müdahale yapılır” sözleriyle hatırlanan Erdoğan, son günlerdeki sokak gösterilerine karşı da benzer bir tutum takındı.

“Parti kapatmanın antidemokratikliği” liberal söylemlerini tümüyle bir yana bırakan Erdoğan, üstelik de Anayasa Mahkemesi’nin toplanmasından sadece üç gün önce açıkça DTP’nin kapatılması gerektiğini savunarak şunları söyledi: “*Kimin gerçekten çözümünü arzuladığı, kimin Türkiye’yi karanlıklara mahkûm etmek istediği apaçık ortaya çıkmıştır. Bu ülkenin güvenlik güçleri, savcılar, hakimleri, gereğini yapacaktır.*”

Aynı konuda Ergenekoncular için avukat cübbesi giyen Baykal da bu kez savcılık cübbesini giyip Anayasa Mahkemesi’ne “*DTP’yi PKK’dan ayırtırmaya çalışıyorsunuz, ikisi bir’ demiştik. DTP İmralı’dır, Öcalan’dır!*” şeklindeki “mütalaasını” sunmuş oldu. Böylece AKP ve CHP sözkonusu olan Kürt halkına düşmanlık olduğunda tam bir uyum içinde olduklarını bir kez daha gösterdiler.

Yeniden açılan kapatma davasına karşı DTP’nin Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

tavri ise, “sine-i millete döneriz” şeklindeydi. DTP’liler yaptıkları açıklamalarda yaşanan süreci “açılım bitmiştir” diyerek yorumladı. Devletin Öcalan’a yaklaşımının Kürt sorununa yaklaşımla eşdeğer olduğunu ifade eden DTP’li vekiller partinin kapatılması durumunda milletvekilliğinden istifa edeceklerinin mesajını istifa dilekçelerini hazırlayarak verdiler.

Abdullah Öcalan’ın yeni cezaevi koşullarını “ciddi bir savaş girişimi” olarak değerlendiren KCK Yürütme Konseyi Başkanı Murat Karayılan, Öcalan’ın derhal oradan çıkarılmasını istedi. Gelişecek tepkiler konusunda Kürt halkının “inisiyatifli” olduğunu söyleyen Karayılan, PKK’ye yönelik tasfiye senaryolarına da dikkat çekerek “Kimse PKK’yi yenemez” dedi.

Kitlesel sokak gösterileri sermaye medyası tarafından bildik yorum ve haberlerle işlendi. Devletin ırkçı-şoven kışkırtmalarının sözcüsü olan sermaye medyası yaygın kitle gösterilerini provokatif başlıklarla sayfalarında işledi.

Öyle anlaşıyor ki, inkârcı sermaye devleti önüne koymuş olduğu planlama gereği önümüzdeki dönemde Kürt hareketinin tasfiyesine yönelik saldırılarına hız verecektir. Hiç kuşkusuz, devlet kendini askeri operasyonla sınırlı tutmayacak, Kürt hareketini etkisizleştirme çabalarında her türlü yöntemi devreye koyacaktır. Askeri, siyasi ve psikolojik savaşı daha da derinleştirmeye çalışacak, Irak ve Güney Kürdistan ile girdiği ittifakı daha da güçlendirecektir. Kürt hareketini her taraftan kuşatmaya, tüm imkânlarını bu tasfiye amaçlı kuşatmanın başarıya ulaşması için kullanacaktır.

Bugün yaşananlar, “açılım”ın her yönüyle tam bir açmaza girdiğini, Kürt halkının talep ve beklentilerini karşılamaya yönelik olmadığını netleştirmiştir. Öte yandan, tüm bu uğursuz planlar karşısında Kürt halkının, işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin ortaya koyacağı birlik, mücadele ve dayanışma gelişmelerin seyri bakımından belirleyici olacaktır.

Kürt halkı, özgür bir gelecek için diğer milliyetlerden işçi ve emekçilerle kader birliği yaparak, emperyalizmi, sermaye devletini ve işbirlikçilerini hedefleyen devrimci mücadeleyi yükseltmelidir. Bunun gerçekleşmesi ise, esas olarak komünistlerin ve devrimcilerin gösterecekleri çabaya bağlı olacaktır. Düzenin manevralarının boşa çıkarılması, şovenizmin etkisizleştirilmesi ile birlikte Kürt halkıyla dayanışmanın yükseltilmesi ve sınıf mücadelesinin büyütülmesi, bu doğrultuda yapılacakların ana çerçevesidir.

Hasta tutsaklara özgürlük!

Yüzlerce kişi hasta tutsaklara özgürlük istedi

İlerici, devrimci kurumlar, Zere'nin tahliye edilmesinin ardından "Hasta tutsaklar serbest bırakılsın!" şiarıyla devam ettikleri eylemlerini 4 Aralık günü de sürdürdü.

Taksim Tramvay Durağı'nda biraraya gelen yaklaşık 500 kişi Galatasaray Lisesi'ne yürüdü. Eyleme, Türkiye'de bulunan Venezuela'dan Bernardo Flaggio (FARC), Avusturya'dan Leo Gabriel (Dünya Sosyal Forumu Ulusal Konsey Üyesi), Lübnan'dan Av. Mokaed Ghadi (Lübnan Komünist Partisi) ve Lübnan'dan Mahmoud Ali Khalil (Lübnan Komünist Partisi) katılarak destek verdi.

Kitle İstiklal Caddesi üzerinde bulunan Mephisto Kitabevi önüne geldiğinde oturma eylemi gerçekleşti. Burada hep bir ağızdan söylenen Çav Bella Marşı'nın ardından Galatasaray Lisesi önüne yüründü.

Yürüyüşün sonunda basın açıklamasını KESK MYK Üyesi Akman Şimşek gerçekleştirdi. Şimşek yaptığı açıklamada, haftalardır yürüyüş gerçekleştirdiklerini, hasta tutsaklar serbest bırakılncaya kadar da yürümeye devam edeceklerini söyledi. Devletin yaşama hakkını ihlal etme ve hapisaneleri ölüm evlerine çevirme özgürlüğünün olmadığını söyleyen Şimşek, hasta tutsakların serbest kalmalarının temel bir hak olduğunu ve bu haktan vazgeçmeyeceklerini ifade etti.

Basın açıklamasının ardından, Dünya Sosyal Forumu Ulusal Konsey Üyesi Leo Gabriel bir konuşma gerçekleştirdi. Gabriel konuşmasında, dünyanın bütün ülkelerinde siyasi tutsakların olduğunu, kendilerinin de ülkelerinde bu tür sorunlarla ilgilendiklerini belirtti.

Adana'da hasta tutsaklar için eylemler sürüyor...

Güler Zere'nin tahliye edilmesinin ardından hasta tutsakların serbest bırakılması talebiyle Adana'da 5 Aralık günü İnönü Parkı'nda gerçekleştirilen eylemde yüzlerce devrimci ve demokratın tecrit koşullarında cezaevlerinde tutulduğu belirtilerek bunlardan 39'unun ölümle yaşam arasındaki ince çizgide bulunduğu ifade edildi.

Yakın zamanda Güler Zere'nin serbest bırakılması üzerinden bu sorunların çözüldüğü izleniminin yaratılmaya çalışıldığı, ancak sorunların varlığını aynen koruduğu söylendi. Açıklamada hasta tutsaklardan Erol Zavar ve Abdulsamet Çelik'in durumları anlatıldı.

Basın metninin okunmasının ardından 10 dakikalık oturma eylemine geçildi.

Erol Zavar'a Yaşam Hakkı Koordinasyonu, Alinteri, BDSP, ÇHKM, İHD, ESP, DİP, DİSK, Halk Cephesi, Halkevleri ve ÖDP'nin katıldığı eylem sloganlarla sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul - Adana

GOP'ta faşist saldırı protesto edildi...

İlerici ve devrimci kurumlar, Gaziosmanpaşa Meydanı'nda 6 Aralık günü gerçekleştirdikleri basın açıklaması ile 4 Aralık akşamı sivil faşist ve polis işbirliği içerisinde gerçekleştirilen saldırıyı protesto etti.

Proleterce Devrimci Duruş (PDD), Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Mücadele Birliği Platformu, Demokratik Haklar Federasyonu (DHF), Partizan, Ezilenlerin Sosyalist Partisi Girişimi, Toplumsal Özgürlük Platformu, Toplumsal Dayanışma Ağı Derneği, Eğitim-Sen 4 No'lu Şube'nin gerçekleştirdiği ortak eyleme, Halkevleri, Sosyalist Parti ve DTP de destek verdi.

Yapılan ortak açıklamada, son dönemlerde sokaklarda azgın bir devlet terörü ve bunu tamamlarcasına linç dalgasının estirildiği belirtilerek devrimcilerin, komünistlerin ve Kürt halkının bu saldırılardan nasibini alan kesimler olduğu ifade edildi.

Açıklamada, yine semtlerde devrimci dergilerin dağıtımını yapan devrimcilerin gözaltına alınarak, polisin taciz ve tehditlerine maruz kaldıkları belirtildi. Linç saldırılarının son halkasının 4 Aralık'ta Gaziosmanpaşa'da yaşandığının ifade edildiği açıklamada, anket firmasında çalışan gençlere devlet eliyle organize edilen 20 kişilik sivil faşistlerin saldırdığı, saldırıda Sedat Kula ve Burhan İlgin ve olaya müdahale etmeye çalışan bir kişinin ağır yaralandığı ifade edildi.

Proleterce Devrimci Duruş dergisi okuru ve anket firması çalışanı Enver Alpşan'ın olayları teşhir ettiği için polis tarafından gözaltına alındığının söylendiği açıklamada, Alpşan'ın keyfi bir şekilde bir gün tutulduğu, bu esnada tehditlere maruz kaldığı belirtildi. Basın açıklamasının sonunda, işçi ve emekçilere seslenilerek, faşist saldırı teşhir edildi. Saldırının ardından meydana bulunan MOBESE kameralarının kaldırıldığı ifade edildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Karakolda Çeber sorusu?

Mersin'de 15 Ağustos 2009 tarihinde polisler tarafından gözaltına alınan iki kardeşin Cumhuriyet Polis Merkezi'nde maruz kaldığı dayanın görüntüleri karakolun güvenlik kamerası görüntülerinde ortaya çıktı.

Yılmaz Koç ile kardeşi Ali Hıdır Koç, otomobille giderken Göçmen kavşağında "trafiği tehlikeye attıkları" gerekçesiyle durduruldu. Otomobilde yapılan aramada bir ruhsatsız tabanca da bulan polis, iki kardeşi gözaltına aldı. 2 kardeş, karakolda avukatlarına ulaşmaya çalıştıkları sırada bulundukları nezarette polisler tarafından dövüldü.

Savcılıkça serbest bırakılan 2 kardeş, dayanın izini yansıtan morluklar bulunan yerlerin fotoğraflarını çektirip, karakolda kendilerini döven polisler hakkında davacı oldu. Bununla ilgili soruşturma sürerken, dayak olayı karakolun güvenlik kamerası ile saniye saniye kaydedildi. Görüntüler, savcılığın soruşturma dosyasına girdi.

Hakaret ve dayaa maruz kaldıkları görüntülerin yanısıra gözaltında tutulduğu sırada Yılmaz Koç'un kredi kartından 02.30 sıralarında bir petrol istasyonundan 80 TL'lik alışveriş yapıldığı tespit edildi.

Karakoldaki polis dayagını anlatan Yılmaz Koç şöyle konuştu:

"Polisler ilk etapta bize çok iyi davrandılar. Biz daha sonra başımıza böyle bir şey gelmediği için avukatımızı arama ihtiyacı duyduk. Geç saat olduğu için avukata ulaşmakta zorlanıyorduk. Ben bir yandan kardeşim bir yandan arıyordu. Bu sırada kardeşim avukatı ararken, kapıya doğru yöneldi. Bunun üzerine polisler bir anda kardeşimin üzerine yürüyüp tartaklamaya başladı. Ben de müdahale edince, sivil bir polis beni, diğerleri de kardeşimi dövmeye başladılar. Bize hakaret ve küfürler ettiler. İnsanlığımızdan utandık, onurumuzu incittiler. Biz kendilerine herhangi bir şey yapmadık, çok iyi davrandık, soruşturmalarını engelleyecek har hangi bir durum olmadı. Bizi dövmelerine anlam veremedik" dedi.

Yılmaz Koç ayrıca başlarından geçen olayı Engin Çeber olayına benzetti. "Gözaltında yediğimiz dayak esnasında bir an aklımıza Engin Ceber geldi. Onun gibi faili meçhule mi gideceğiz diye korkuya kapıldık." dedi.

25 Kasım eyleminin ardından sermaye devleti soruşturma, sürgün ve işten atmalarla kamu emekçilerini yıldırmaya ve sindirmeye çalışıyor...

Soruşturma, sürgün ve işten atma saldırısına karşı militan yanıt verilmelidir!

Sermaye devleti son dönemde arttırdığı baskı ve zorunu bir kez daha devreye soktu. Devlet ve hükümet yetkilileri üste üste yaptıkları pervasız açıklamalar ve uygulamalarla haklı ve meşru talepleri doğrultusunda 25 Kasım'da iş bırakarak alanlara çıkan on binlerce kamu emekçisini soruşturma, sürgün ve işten atma tehdidiyle sindirmeye çalışıyorlar. 25 Kasım'ın üzerinden henüz bir hafta bile geçmeden başta taşra kentleri olmak üzere Kürdistan'da ve diğer illerde soruşturma ve işten atma saldırıları uygulanmaya başladı. Kuşkusuz devletin bu saldırısı öngörülme bir durum değildi. Bundan dolayı KESK önden hazırlamış olduğu savunma metinlerini üyelerine ulaştırmaya başladı. Soruşturma terörü, sendika şubelerinde üyelerle gerçekleştirilen 25 Kasım değerlendirme toplantılarında temel gündem maddelerinin başında gelmektedir.

Soruşturma, sürgün vb. baskı ve saldırılara karşı yükseltilecek tepkinin kendi sınırlarının ötesinde bir anlamı bulunmaktadır. Zira geçmiş yıllarda gerçekleştirilen iş bırakma eylemlerinde olduğu gibi sermaye devletine verilemeyen her tok yanıt sadece sendikalara üye kamu emekçilerinde değil genel olarak kamu emekçileri kitlesinde bir moral bozulmaya, sendikalara ve mücadeleye karşı güvensizliğe, geri çekilmeye neden olmaktadır. Bu nedenle sorun hiç de kendi içinde hukuksal olarak yaşanan bir sorun değildir. Bundan dolayı da soruşturma terörüne karşı verilecek yanıt sadece hukuksal alanla sınırlı olmamalıdır.

Uzun bir dönemdir geri çekilen kamu emekçileri hareketi 25 Kasım'la birlikte üzerindeki ölü toprağını silkelemiş, bir hareketlilik içerisine girmiş oldu. Hem 25 Kasım'ın ön hazırlık sürecinde, hem de sonrasında eyleme katılan kamu emekçilerinin en temel kaygılarının başında soruşturma terörü geldiği bilinmektedir. Kamu emekçileri her fırsatta "eyleme katılırsak ya da sevsiz iş bırakırsak ne gibi bir ceza alacağız, soruşturma açılırsa ne yapacağız" vb. sorularla bu kaygılarını dile de getirmiş oldular. Ancak ne yazık ki sendikaların soruşturma terörüne karşı tutumu sadece hukuksal alanla sınırlandırılmış oldu. Kamu emekçilerinin mücadelesini meclis koridorlarına sıkıştıranlar, fiili-meşru mücadele geleneğine sahte sendika yasası için sırt çevirenler 25 Kasım sonrasında da devletin baskı ve terörüne karşı fiili-meşru bir yanıt üretmek yerine tek başına hukuksal mücadeleyi yeterli görmektedirler.

Soruşturma ve sürgün saldırısına karşı yürütülecek mücadele aynı zamanda 25 Kasım'ın ardından sürecin bir günlük iş bırakma eylemini de aşacak tarzda devam etmesi için ayrıca önemlidir. Eğer 25 Kasım'a katıldıkları, iş bıraktıkları için kamu emekçileri sonucundan bağımsız olarak soruşturmaya uğrarsa, sürgünler gerçekleşirse, özellikle sözleşmeli ve işgüvencesiz çalışan emekçiler işten atılırsa ve böylesine kapsamlı bir saldırı fiili-meşru eylemlerle yanıtlanamaz ve püskürtülemezse uzun bir dönemin ardından kıpırdanmaya başlayan kamu emekçileri hareketi yeniden ve bir kez daha uzun süreliğine geri çekilecektir. 25 Kasım'ın yarattığı moral değerler heba edilecektir.

25 Kasım'ın kendisini de aşarak mücadelenin devam etmesi, kamu emekçilerinin kendi özgüçlerine, örgütlü gücüne ve mücadeleye güven duyması, keyfi baskı ve zora karşı sesini yükseltebilmesi, itaatkar memur yerine başkaldıran emekçi kimliğinin ve bilincinin gelişmesi için tek başlık altında "Soruşturma terörüne son, soruşturmalar geri çekilsin, verilen cezalar iptal edilsin!" vb. taleplerle bir kez daha sevsiz iş bırakma, iş yavaşlatma, işyerini terketmeme vb. fiili-meşru yöntemlerle mücadele örgütlenmelidir. Hukuksal mücadele ise hak alıcı militan mücadelenin yanısıra yürütülmelidir.

Bu aynı zamanda KESK'in çağrısına uyan, 25 Kasım'da iş bırakarak alana çıkan sendikası ya da iş güvencesiz emekçilerin mücadeleye çekilebilmesi, örgütlülüğe güven duyabilmesi için de zorunludur. Zira henüz ilk örneklerinin yaşandığı işgüvencesiz emekçilerin işten atılması saldırısı fiili eylemlerle karşılanamaz, işten atılan emekçiler işe geri alınana, iş güvencesine kavuşana kadar mücadele büyüyerek devam ettirilemezse kadrolu-kadrosuz, işgüvenceli-işgüvencesiz emekçilerin mücadelesinin ortaklaştırılabilmesi olanaklı olmayacaktır. Sorun hiç de birkaç emekçinin işten atılıp atılmamasıyla, soruşturmalarla karşı KESK'in avukatlar seferber edip etmemesiyle, savunmalar hazırlayıp hazırlamamasıyla sınırlı değildir. 25 Kasım sonrası KESK'in soruşturma terörüne karşı yürüteceği mücadele kamu emekçileri hareketinin geleceğiyle, emekçilerin birliğinin sağlanmasıyla, mücadelenin ortaklaştırılmasıyla

doğrudan ilgilidir.

Soruşturmanın yaygınlığı, işten atılan emekçilerin sayısı, sürgünlerin yoğunluğu vb. pratik sonuçlarına bakılmaksızın bugünden 25 Kasım'dan dolayı devletin aldığı saldırgan tutuma ve keyfi baskıya karşı militan bir karşı koyuş örgütlenmelidir. İstanbul'daki eyleme katılan, Beyazıt Meydanı'nda kürsüden konuşma yapan KESK Genel Başkanı Sami Evren 25 Kasım'ın bir uyarı grevi olduğunu söyledi, sermaye iktidarını uyarak talepleri karşılanmazsa genel greve çıkacaklarını ilan etti. Ancak hem 25 Kasım öncesinde yürütülen çalışmalar ve yapılan planlamalar, hem de sonrasında yapılan değerlendirme ve danışma meclisi kararları KESK reformistlerinin böyle bir niyet, iddia ve irade taşımadıklarını göstermektedir. Tabandan kopuk ve tabana güvensiz olan KESK reformistleri zayıf geçeceğini düşündükleri 25 Kasım tablosu karşısında şaşkınlığa uğramışlardır. Şimdi ise mücadeleyi büyütmek, talepleri kazanmak yerine ortaya çıkan imkanları "örgütlenme" adı altında "üye sayısını artırma" mantığıyla devşirmek niyetindedirler. Oysa on binler ortada fiili ve meşru bir eylem, haklı talepler ve buna uygun bir mücadele çağrısı gördükleri, bunun için harekete geçen öncü, devrimci, ilerici kamu emekçilerinin çabası sayesinde ve bundan dolayı KESK'i haklarını sermaye iktidarından koparıp alacak bir güç olarak gördükleri için iş bırakmış, alanlara çıkmıştır. Şimdi sıra bu kazanımları devletin baskı ve zoruna karşı koruma görevini yerine getirme zamanıdır.

Bu görevi yerine getirecek olanlar da tıpkı 25 Kasım'ın ön sürecinde olduğu gibi eylemi örgütlemek için çaba gösteren, yüzünü tabana dönen öncü, devrimci, ilerici kamu emekçileridir. Bugünden 25 Kasım'ı aşacak bir tarzda sürecin devam etmesi, mücadelenin işyerlerinden doğru örgütlenmesi için soruşturma, sürgün ve işten atma saldırılarına karşı fiili-meşru eylemler örgütlenmeli, kamu emekçilerinin hak ve talepleri kazanılincaya kadar eylem, direniş, grevlerle mücadeleye devam edilmelidir. Eğer devletin baskı ve zoru püskürtülemezse, bundan dolayı mağdur olan emekçiler mücadele ile savunulamazsa yarın emekçileri daha ileri süreçlere hazırlamak, hareket ettirmek, mücadeleye sevk etmek mümkün olmayacaktır. Soruşturma terörüne karşı mücadelenin görev ve sorumlulukları bu kapsamda ele alınmalı, işyerlerinde, sendika ve şubelerde süreç bu bakışla tartışılmalı, bu yönlü kararlar alınması için sendikalara basınç oluşturulmalıdır.

AYÖP MEB önündeydi

Ataması Yapılmayan Öğretmenler Platformu (AYÖP) 25 Kasım grevine katıldığı gerekçesiyle Diyarbakır AYÖP temsilcisi İrfan Balık'ın işine son verilmesini Milli Eğitim Bakanlığı önünde protesto etti.

Saat 13.00'te gerçekleşen açıklamayı AYÖP temsilcisi Yusuf Yıldız okudu. Açıklamada, sözleşmeli olarak çalışan öğretmenlerin okullarında keyfi baskılara maruz kaldıkları ifade edildi.

Birçok yönden keyfi ve haksız olan ücretli öğretmenlik uygulamasına en kısa zamanda son verilmesinin gerektiğinin belirtildiği açıklamada MEB'e çağrı yapıldı.

Açıklamanın ardından oturma eylemi yapıldı.

Kamu emekçileriyle 25 Kasım sonrasına ilişkin konuştuk...

“Şimdi grevi örgütleme zamanı!”

-Kamu emekçileri insanca yaşama ve çalışma koşulları başta olmak üzere özlük hakları, demokratik ve iktisadi talepleri doğrultusunda 25 Kasım'da iş bıraktı. 25 Kasım günü Türkiye'nin dört bir yanında onbinlerce kamu emekçisi alanlara indi. Siz eylemi nasıl değerlendiriyorsunuz? Başarılı mıydı?

Mevlüt Ülgen (İzmir SES üyesi): Eylemi ben başarılı buluyorum. KESK 250 bin dolayında üyesi ile gündemi belirledi. “Toplu sözleşme yoksa grev var” eksenli yürüttüğü mücadele toplumsallaştı. Türk Kamu-Sen'in bu eksen üzerinden greve katılması önemli. Memur-Sen eylemin boyutu ve sonuçları karşısında önümüzdeki yıl toplu sözleşme olmazsa toplu görüşmeye katılmayacağını açıkladı. Ne kadar uyarlar, samimiyetleri nedir ayrı tartışma konusu ama bunu söylemeleri önemli.

KESK yalnızca kamu emekçilerinin taleplerini dillendirmedir. İşsiz, asgari ücretli işçinin, emeklinin, kadınların tüm ezilen ve mağdurların sesi soluğu olmaya çalıştı.

Kırklareli Eğitim-Sen üyesi 1. emekçi:

Başarılıydı. Eylem sonrası eyleme katılanların kendine olan güvenleri arttı. Sendikanın prestiji arttı.

Kırklareli Eğitim-Sen üyesi 2. emekçi: Kimi eksiklikler olmasına rağmen emekçilerin seslerini duyurması yönüyle başarılı bir eylemdi. Bundan sonrası için de emekçilerin mücadelesini yükseltmek için değişik eylemliliklerin örgütlenmesi gerektiğini düşünüyorum.

- 25 Kasım'ın örgütlenmesinde bazı il ve şubelerde “örgütlenme komitesi”, “grev komitesi” vb. taban örgütüllüklerinin oluşturulması ne kadar etkili oldu? Sonrası için bu tür taban örgütüllüklerinin varlığı devam etmeli mi?

Mevlüt Ülgen (SES üyesi): KESK tarihinde başarılı eylem ve etkinliklere baktığımız zaman bu eylemlerin tabandan örgütlendiğini, uzun bir hazırlık sürecinin sonucunda olduğunu görürüz. Bu eylemin de, işyeri ve şubelerde yaşanan tartışma ve önerilerin genişletilmiş KESK Danışma Kurulu'nda 6 ay önce alındığı görülecektir. İyi bir hazırlık süreci ve doğru zamanlama önemli. KESK ve bağlı sendikalar üye ve emekçilerle bağlarını daha dinamik ve katılımcı yapacak işleyişi kurmak zorunda. Başarılı olmak istiyorsa bunu yapmak durumunda. Bizi, Türk Kamu-Sen veya Memur-Sen'den ayıran yalnızca taleplerimiz olmamalı. Asıl araç sendikal işleyiş ve karar alma süreçleridir. Sendikal işleyiş ve ortamdır. Demokratik, eşitlikçi, çoğulcu, özgürlükçü değerlerdir.

Kırklareli Eğitim-Sen üyesi 1. emekçi: İlimizde bu komitelerin oluşmasında sıkıntı oldu. Sadece örgütlenme komiteleri etkili oldu. Evet, bu tür taban örgütüllükleri devam etmeli ve hız kesmeden işyeri gezilerine devam edilmeli. Bu konuların okullarda gündemde tutulması sağlanmalıdır.

Kırklareli Eğitim-Sen üyesi 2. emekçi: Bu komitelerin oluşturulmasının genel anlamıyla eylemin örgütlenmesinde olumlu katkısı olduğunu düşünüyorum.

- 25 Kasım uyarı greviydi. Bu açıdan kamu emekçileri ileri sürdükleri hak ve taleplerini kazanmak için 25 Kasım'ın ardından neler yapmalıdırlar? Mücadele 25 Kasım'ı da aşacak tarzda nasıl büyütülmeli, hangi yol ve yöntemlerle süreç devam etmelidir?

Mevlüt Ülgen (SES üyesi): KESK bugün 15 milyon işçi ve emekçinin olduğu bir ülkede 250 bin üyesi ile emekçilerin, ezilenlerin, emekçilerin, işsizlerin, taşeron işçilerin, güvencesiz çalışanların sesi olmaya çalışıyor. Barış, demokrasi, eşitlik ve özgürlük taleplerine sahip çıkmaya çalışıyor. Bu mücadele sürekliliği olan bir mücadeledir. Bir eylem veya grevle süreci değerlendirmek doğru değil. Bu eylem toplumda bir duyarlılık olduğunu gösterdi. Şimdi bu duyarlılığı örgütlemek gerekiyor. Emek ve işçi sınıfı hareketini örgütlemek siyasallaştırmak gerekiyor. Emek, demokrasi, eşitlik ve özgürlük taleplerini yükseltecek, barış ve eşit haklar mücadelesini büyütecek bir siyasi organizasyon zorunluluk olarak önümüzde duruyor. Biz Tepecik Eğitim Araştırma Hastanesi'nden Konak Meydanı'na

yürürken “Geliyor geliyor genel grev geliyor!” diye koştuk. Şimdi genel grevi örgütleme, KESK ve sınıf hareketini büyütme zamanı. Yeli işçiden, emekçiden yana estirme zamanı.

Kırklareli Eğitim-Sen üyesi 1. emekçi: Daha büyük ve etkili bir grevin altyapısını şimdiden hazırlamak gerekir. Üye olan olmayan herkesi çıkacak olan Kamu Personel Reformu Kanunu hakkında bilgilendirerek yol ve yöntemler tabanla beraber tartışılmalıdır.

Kırklareli Eğitim-Sen üyesi 2. emekçi: Grev çalışmalarıyla beraber kitleyle bağların pekiştirildiğini düşünüyorum. Bu sıcaklığın korunması gerekli. Ayrıca daha etkili yöntemler ve eylemler için kitleyle kurulacak bağlarla genel merkeze itici güç yansıtılmalı diye düşünüyorum.

KESK kuruluşunu kutluyor!

KESK'in 14. kuruluş yıldönümü Bursa ve İzmir'de kutlandı.

Bursa'da basın açıklaması

KESK Bursa Şubeler Platformu tarafından gerçekleştirilen basın açıklamasını KESK Dönem Sözcüsü Cemal Akkurt okudu.

“KESK tarihi sendikal hak ve özgürlükler ve demokrasi mücadelesi tarihidir” diyen Akkurt, KESK'in “hak verilmez alınır” ilkesi üzerinden yürüttüğü fiili ve meşru eylem anlayışı ve pratiğiyle bu mirası kararlılıkla geliştirmekte olduğunu ifade etti.

25 Kasım grevine kadar yürüttükleri grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı mücadelesini aynı inanç ve kararlılıkla sürdüreceklerinin altını çizdi.

Şube binasında gerçekleşen basın açıklamasına 40 kişi katıldı.

KESK'liler kahvaltıda buluştu

İzmir'de saat 10.30'da kahvaltılı basın toplantısı yapıldı. Basın metnini dönem sözcüsü Ali Kılıç okudu. Açıklamada, kamu emekçilerinin 14 yıldır sürdürdüğü sendikal hak ve özgürlükler mücadelesinin deneyimlerine ve fiili-meşru mücadele anlayışına vurgu yapıldı.

KESK'in mücadelesi sonucunda siyasi iktidarların sendikayı tanımak zorunda kaldıklarını ama buna rağmen toplu sözleşme ve grev hakkını içeren bir yasa çıkarmaktan kaçındıklarını söyleyen Kılıç, 25 Kasım grev isonrasında KESK'lilere açılan soruşturmalara değindi. 25 Kasım günü Balıkesir'de gözaltına alınan BTS üyelerinin 7 Aralık günü görevden alındıkları bilgisini verdi.

Ayrıca Eğitim-Sen 5 No'lu Şube üyesi bir okul müdürü ve Çakabey Vergi Dairesi'nde çalışan BES üyesi 17 kişiye soruşturma açıldığı ve BES'lilerin savunmalarının istendiği belirtildi.

Kızıl Bayrak / Bursa - İzmir

Erdoğan öfkeleniyor, sendika ağaları mücadeleyi hançerliyor...

TEKEL işçisi kapatma saldırısına karşı direniyor!

TEKEL işçileri bir çok ilde eylemler gerçekleştirdi. Yapılan eylemlerde işçiler, TEKEL’e bağlı fabrikaların kapatılması ve çalışanların iş akitlerinin Ocak ayı sonunda feshedilmesini protesto etti. TEKEL işçileri İstanbul’da da eylemdeydi. Tayyip Erdoğan, Haliç Tersanesi’nde Sütluçe ve Hasköy motorlarının suya indirilmesi töreninde konuşurken, Tayyip Erdoğan’ın konuşmasını “TEKEL sizden müjde bekliyor!” sloganıyla kesen işçiler, TEKEL’e bağlı fabrikaların kapatılması ve çalışanların işlerine son verilmesine yönelik tepkilerini ortaya koydular.

Tayyip Erdoğan’dan bekledikleri yanıtı alamayan işçiler, Erdoğan “Ayaküstü müjde veren liderlerden değilim” sözleri üzerine Erdoğan’ı yuhaladılar. Bunun üzerine işçilerin etrafı güvenlik güçleri tarafından sarıldı ve işçiler alandan çıkarıldılar. Eylem sırasında 4 işçi gözaltına alındı. İşçilerin protestosunu karalamaya çalışan ve işten çıkarmaları meşrulaştırmak isteyen Tayyip Erdoğan ise kürsüden yaptığı konuşma boyunca demagojik söylemlerle kapatmaya meşruiyet kazandırmaya çalıştı.

Erdoğan bunu hep yapıyor, işçilere saldırıyor!

İstanbul’da konuşan Erdoğan TEKEL işçilerinin tepkisi üzerine, bu ülkede çalışmadan, yatarak para kazanma döneminin kapandığını söyleyerek hizmetkarı ve parçası olduğu burjuvazinin işçilerin sırtından servetine servet kattığı gerçeğini karartmaya çalıştı. İşçi sınıfını ve üretici köylülüğü “yan gelip yatan”lar olarak gösterme çabasını sürdürdü.

İşçi ve emekçileri kölece çalışma koşullarına mahkum eden politikalara imza atan ve “esnek çalışma” adı altında emekçilere uzun çalışma saatleri dayatanlar, yalanlarla işçilerin meşru eylemlerini karalamaya çalışıyor. “*Şu anda TEKEL’de depodan başka hiçbir şey yok. Artık üreten bir yer değil. Özelleştirme kapsamı içerisinde TEKEL artık devrediliyor ve arzu edenler ihbar tazminatını, kıdem tazminatını zaten alıyor. Bunun yanında isteyenlere 4 C’de istihdam kapısını açıyoruz. Kusura bakmayın biz sizi şu andaki işlevinizde istihdam edemeyiz. Bu konudaki gerekli çalışma zaten yapılıyor. Gerekli olanları sendika temsilcilerine sorarsanız onlar size anlatır*” sözleriyle Erdoğan aslında özelleştirme ve kapatma politikaları kapsamında sistematik bir biçimde işlevsizleştirilen kamu kuruluşlarının durumuna ışık tutuyor. İşçileri 4-C kapsamında istihdam edeceklerini söyleyen Erdoğan, işçilere sefalet ücretini reva gördüklerini ve kölece çalıştıracaklarını, ayrıca işçilerin ekmeğine kan doğramak anlamına gelen fabrikaları kapatma planını, ‘sendika temsilcileri’ ile paylaştıklarını itiraf ediyor.

Dünden bugüne özelleştirme ve kapatma kısıcındaki TEKEL

TEKEL’e yönelik özelleştirme ve kapatma saldırısının ön adımları, 1970’li yıllarda atıldı. Bu çerçevede yabancı tütünün ülkeye kaçak girmesine fırsat verildi. 12 Eylül sonrası dönemin başbakanı Turgut Özal ve hükümeti uluslararası sermayenin ihtiyaçlarına göre yeni düzenlemelere girişti. ANAP

hükümeti tarafından kaçakçılığı meşrulaştırmak amacıyla önce yabancı sigara ithaline izin verildi. TEKEL, 1983 yılından itibaren yabancı sigaraları ithal etmeye ve iç piyasaya sürmeye başladı. Tütün ithalatı 1984 yılından sonra serbest bırakıldı. 1986 yılında bir kanun değişikliğiyle tütün mamullerinin üretim, dağıtım ve satışında devlet tekeli kaldırıldı. Sermayeye TEKEL ile ortaklık şartıyla, sigara üretimi yapma izni verildi. Böylece sermayenin önü açıldı.

IMF ve Dünya Bankası’nın gözetiminde TEKEL’in özelleştirilmesine hız verildi. IMF ve Dünya Bankası’nın istemi doğrultusunda Özelleştirme Yüksek Kurulu karar aldı. Tütün Yasası yürürlüğe girdi. Bu yasa ile tütünde destekleme alımlarına son verildi. Sözleşmeli üretime geçildi. TEKEL’in içki bölümü özelleştirildi. Şimdi sıra kalan sigara fabrikalarına geldi.

Özelleştirme TEKEL işçilerini vurdu. TEKEL’de çalışan işçi sayısı adım adım azaltıldı. 1985’te **57.613** istihdam sayısı, **1995’te 40.841’e**, **2001’de ise 32.294’e** düşürüldü. TEKEL’in **1989** yılında sigarada **yüzde 90** olan pazar payı, **2009** yılına gelindiğinde **yüzde 38’e** kadar düştü. “TEKEL zarar ediyor, pazar payı düşüyor” denilerek özelleştirme saldırısı aklanmaya çalışıldı.

TEKEL alkol bölümü sermayeye açıkça peşkeş çekildi. Mey İçki hisselerinin **%90’ını** Teksaslı bir şirkete **810 milyon dolara** satarak kârına kâr kattı. Bu özelleştirme sayesinde sermayenin nasıl kolayından bir rant elde ettiği bütün açıklığı ile ortaya çıktı. Bu nedenle sermaye hükümeti oldukça kararlı bir şekilde, TEKEL’in tasfiyesine yönelik, özelleştirme çabasını sürdürüyor.

Alkol bölümünün özelleştirilmesinin bedelini işçiler ödedi. Binlerce TEKEL işçisinin doğrudan etkilendiği özelleştirme süreci, üzüm üreticisi emekçileri de vurdu. Zira TEKEL, üzümü doğrudan üreticisinden alırken, özelleştirmeden sonra yeni işletme sahipleri, üretici yerine tüccarlardan üzüm aldılar. Bu da ürünlerin fiyatlarının düşmesine neden oldu. Bu durum, üzüm üreticisi emekçi köylülüğün zarar etmesi ve işsiz kalmasına yol açtı.

Sermayenin isteği olan TEKEL’in yok edilmesinin şimdiki aşaması ise sigara bölümüdür. Sermaye hükümeti bu konuda kendinden beklenen görevin bilinciyle sigara fabrikalarının tasfiyesine yönelik çabasını yoğunlaştırmaktadır. Aynı zamanda sermaye hükümeti TEKEL işçilerinin fabrikaların kapatılmasına karşı büyüyen mücadele isteğini de boğmaya çalışmaktadır. Tayyip Erdoğan’ın saldırganlığı, tam da bu sermaye yanlısı politik tutumundan kaynaklanıyor.

TEKEL işçilerinin fyürüttüğü mücadeleyi sendika ağaları da boğmaya çalışıyor

TEKEL işçisinin son eylemlerde haykırdığı iki temel slogan vardı. Bu sloganlar, “Türk-İş uyuma!” ve “Genel grev-genel direniş!” sloganlarıydı. Bu sloganlar TEKEL işçilerinin fabrikalarının kapanmasına yönelik militan tepkisinin ifadesiydi. Bırakalım eylemlere önderlik etmeyi, eylemler sırasında Türk-İş yönetimi işçileri ziyaret dahi etmedi. Sendika ağaları, sermaye saldırısını sürdürürken “bayram tatili” diye işçileri alımtıp, sermayenin

TEKEL işçileri, taban örgütlülüklerini kurarak, komiteleşerek bu duyarlılık ve kararlılıklarını, sonuç alıcı bir eylem hattına taşıyabilmelidir. Bu da TEKEL işçilerinin acilen tabanın söz-yetki-karar sahibi olduğu örgütlerini kurmasını gerektiriyor.

cylem kararları ise, Tek Gıda-İş’in örgütlü olduğu işyerleri ile sınırlandırıldı.

Türk-İş, TEKEL fabrikalarına yönelik kapatma saldırısını, tıpkı özelleştirme saldırılarında olduğu gibi gündemine almaktan özenle kaçınıyor. Zira ne Türk-İş, ne de Tek-Gıda-İş merkezleri özelleştirmelere ve kapatma saldırılarına karşı değiller. Aksine, özelleştirme ve kapatma saldırılarının kazaya uğramaması için çaba gösteriyorlar.

Özelleştirme kapsamındaki neredeyse tüm KİT’lerde Türk-İş’in örgütlü olması nedeniyle, bugüne kadar ciddi hiçbir direniş yaşama geçirilmedi. Gerek genel merkez, gerekse merkeze bağlı sendikaların ezici çoğunluğu, sınıf işbirlikçisi tutumu ısrarla sürdürdü. Bu davranış çizgisi, kuşkusuz bilinçli, sermaye yanlısı politik tutumdan kaynaklanıyor.

Sendika ihanet şebekelerinin bugüne kadar ortaya koyduğu pratik, etkili direnişlerle özelleştirme ve kapatma karşıtı mücadelen kaçmaktır. Dolayısıyla TEKEL işçileri kapatma saldırısına karşı mücadelede bir taraftan sermayeye dur demeli, öte yandan işbirlikçi sendika ağalarını hedefe çakmalıdır. Kapatmaya karşı mücadele her şeyden önce en geniş emekçi kesimlerin ortak bir mücadele perspektifinde birleşmesini gerekli kılıyor.

TEKEL fabrikalarının kapatılmasına yönelik adımlar çok önceden atılmaya başlandı. Tüm bunlar ortadayken, mücadelenin sınırlı bir zamana sıkıştırılması Türk-İş ve Tek-Gıda İş’in başına çöreklenmiş sendika ağalarının uzlaşmacı tutumunun açık göstergesidir. Türk-İş’in kapatma saldırısına yönelik tutumunu TEKEL işçileri içinden geçtiğimiz bu süreçte daha iyi kavradılar. TEKEL işçileri bu bürokrasiyi aşacak ve devre dışı bırakacak güce sahiptir. Taban örgütlenmeleri ile bu gücü açığa çıkarmak ve sınıfın diğer bölükleriyle mücadele birliğini sağlamak acil ihtiyaçtır. Ancak o zaman grev silahı etkili bir şekilde kullanılabilir.

TEKEL işçileri direniş kararlılıkları ve sendikacıların ayak oyunlarını boşa çıkararak, kapatma saldırısına karşı sürdürdükleri mücadeleyi güvenceye alabilirler. TEKEL işçileri özelleştirme ve kapatma saldırılarıyla kendilerini bekleyen geleceksizliğin farkındalar. Ortaya çıkan işçilerin büyük tepkisi, duyarlılıkları ve eylem kararlılıkları, bu durumun açık göstergesidir. TEKEL işçileri, taban örgütlülüklerini kurarak, komiteleşerek bu duyarlılık ve kararlılıklarını, sonuç alıcı bir eylem hattına taşıyabilmelidir. Bu da TEKEL işçilerinin acilen tabanın söz-yetki-karar sahibi olduğu örgütlerini kurmasını gerektiriyor. Ancak böylesi taban örgütlerine dayanan TEKEL işçileri, kapatma saldırısını boşa çıkarabilirler.

TEKEL işçileri eylemlerini sıklaştırıyor...

Tek Gıda-İş Sendikası'na üye TEKEL işçileri iş yerlerinin kapatılmasını ve işten çıkarmaları hafta boyunca gerçekleştirdikleri çeşitli eylemlerle protesto ettiler. İşçiler birçok ilde TEKEL fabrikaları önünde basın açıklamalarının yanı sıra ses getiren eylemler yaptılar. TEKEL işçileri 15 Aralık 2009 tarihinde Türkiye'nin dört bir yanından Ankara'ya yürüyecekler.

Erdoğan'a protesto

Tayyip Erdoğan, Haliç Tersanesi'nde Sütluçe ve Hasköy motorlarının suya indirilmesi töreninde TEKEL işçilerinin protesto gösterisi ile karşılaştı. İşçilerin etrafı güvenlik güçleri tarafından sarılırken, Erdoğan demogojik söylemlerle işçilere saldırdı. Erdoğan'ın konuşmasını "TEKEL sizden müjde bekliyor!" sloganıyla kesen işçiler, TEKEL'e bağlı fabrikaların kapatılmasını ve çalışanların işlerine son verilmesini protesto etti.

Bu ülkede çalışmadan, yatarak para kazanma döneminin kapandığını söyleyen başbakan kendisi ve temsilcisi olduğu sınıf olan burjuvazi sanki işçilerin sırtından semirmiyormuş gibi TEKEL işçilerinin mücadelesini karaladı.

Diyarbakır'da işçilere polis saldırdı!

Diyarbakır Tütün İşleme Fabrikası'nın kapatılması kararını ve Yaprak Tütün İşletme Müdürlükleri'nde çalışan işçilerin iş akitlerinin Ocak ayı sonunda feshedilmesini protosto etmek isteyen işçilere polis saldırdı.

Konuk Evi önünde gerçekleştirilen basın açıklamasında fabrikanın kapatılmasıyla birlikte, çalışan 1069 işçinin yanı sıra binlerce insanın da mağdur olacağı ifade edildi.

Fabrikalarını kapattırmamak için mücadele edeceklerini söyleyen işçiler gerçekleştirdikleri eylemin bir uyarı olduğunu, bu uyarı dikkate alınmadığı takdirde meşru olarak eylemlerine devam edeceklerini ifade ettiler.

Açıklamanın ardından valiliğe yürümek isteyen işçilerin önu polis barikadı ile kesildi. Yaşanan küçük çaplı arbedenin ardından işçiler, AKP İl Binası'na yürüme kararı aldı. Bir süre yürüyen işçilere polis burada da, gaz bombası ve tazyikli su ile müdahale etti. Polisin müdahalesine taş atarak karşılık veren işçiler arasında yaralananlar oldu. İki işçinin de gözaltına alındığı müdahalenin ardından eylem sona erdi.

Adıyaman'da TEKEL işçileri eylemdeydi

Demokrasi Parkı'nda gerçekleştirilen açıklamada işçiler, yüzlerine taktıkları maskelerle "AKP virüsünden" korunduklarını ifade ettiler.

Basın açıklamasını okuyan Tek Gıda-İş Sendikası Adıyaman Şube Başkanı Mithat Yoldaş, Adıyaman'da 756 Türkiye genelinde ise 11 bin TEKEL işçisinin olduğunu belirterek, kendilerine işsizliğin reva görüldüğünü söyledi.

"AKP şaşırma sabrımızı taşıрма!", "Direne direne kazanacağız!" sloganlarının atıldığı eylemde Erdoğan istifaya çağrıldı.

Basın açıklamasının ardından işçiler AK Parti İl Başkanlığı'na yürüdü.

İşçiler parti binasını yumurta yağmuruna tuttu. Polis yumurta atan işçileri gözaltına almak istedi fakat işçiler buna karşı çıkarak, gözaltına engel oldu.

TEKEL işçileri Adana'da yol

kapattı

Adana'daki TEKEL fabrikasında çalışan işçiler yol kapatarak işten çıkarılmaları protesto ettiler.

Yaprak Tütün İşletmesi Müdürlüğü önünde yapılan açıklamada, Tek Gıda-İş Sendikası Adana Şube Başkanı Cafer Yaşar, Tütün, Tütün Mamulleri, Tuz ve Alkol İşletmeleri A.Ş. Genel Müdürlüğü'ne (TTA) bağlı işyerlerinin kapatılacağını ve buralarda çalışan işçilerin 4/C statüsünde başka kurumlara tayin edileceğini belirtti.

Açıklama sona erdikten sonra sendika üyesi TEKEL işçileri, sloganlar eşliğinde işyeri önündeki D-

400 kara yolunu bir süre trafiğe kapattılar.

TEKEL işçileri AKP önünde

Tek Gıda-İş Sendikası önünde toplanan TEKEL işçileri buradan AKP İzmir İl Binası'na yürüdü. İşçiler sendika binası önünde yolu trafiğe kapatırken eyleme katılmayan sendika yetkililerine tepki gösterdi. İşlerini kaybetmek istemediklerini belirten TEKEL işçileri, 4/C'li olmayı kabul etmedikleri için ücretsiz izne çıkarıldıklarını ifade ettiler.

Tek Gıda-İş Genel Yönetim Kurulu tarafından yapılan yazılı açıklamada da 15 Aralık eylemine çağrı yapıldı.

Konut Sempozyumu gerçekleştirildi

TMMOB Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şubesi tarafından düzenlenen **Konut Sempozyumu** 3-4 Aralık 2009 tarihlerinde İstanbul Teknik Üniversitesi Taşkışla Kampüsü'nde gerçekleştirildi. Altı oturumdan oluşan sempozyumda 22 tebliğ sunuldu.

Sempozyumun ilk günü açılış konuşmaları ile başladı. Konuşmaların ardından Prof. Dr. Ruşen Keleş "İnsan Hakkı Olarak Konut" başlıklı bir tematik sunum gerçekleştirdi. Sunumun ardından ilk oturuma geçildi. Katılımcılar sırası ile; "Ev Nedir?", "Yaşam Kültürünün Konut Planlamasına Etkisi", "Sosyal Konut Bir Rüya mıydı?" ve "Sosyal Konut Politikalarında Temel Çıkmaz: Mülk Sahipliği ve Rant Ekonomisi" başlıklı sunumlarını gerçekleştirdiler.

İkinci oturum Prof. Dr. Zekiye Yenen'in başkanlığında başlatıldı. Bu oturumda ağırlıklı olarak Konut Kooperatifçiliği, Toplu Konut, TOKİ ve İstanbul Konut Uygulamaları konuları üzerinde yoğunlaşıldı.

Yüksek Mimar Yıldız Uysal'ın başkanlığındaki ilk günün son oturumunun ardından soru-cevap kısmına geçildi.

Sempozyumun ikinci günü Prof. Dr. İlhan Tekeli'nin tematik sunumu ile başladı. Sunumun ardından dördüncü oturum başlatıldı. Dördüncü oturumun ilk sunumu Doç. Dr. İclal Dinçer tarafından gerçekleştirildi. Dinçer'in ardından sözü Doç. Dr. Hatice Kurtuluş aldı. Kurtuluş sunumunda ağırlıklı olarak "yapsatçılık" konusuna değindi. Dördüncü oturumun son sunumu ise Doç. Dr. Asuman Türkün tarafından gerçekleştirildi. Yüksek Mimar Erdal Aktulga başkanlığındaki beşinci oturumda ise ağırlıklı olarak konut sunum biçimleri ve bu biçimlerdeki değişimler irdelendi.

Sempozyumun son oturumu Yüksek Mimar Mükremin Mungan başkanlığında başladı. Prof. Dr. Sema Erder, Yrd. Doç. Dr. Ayten Alkan ve Prof. Dr. Orhan Hacıhasanoğlu'nun katıldığı bu oturumda konuşmacılar sırası ile, "Yerel Siyasette Popülizm, Gecekonududan Sosyal Yardıma", "Cinsiyet Rejimi ve Konut" ve "Konut Konusunda Lisanüstü Eğitim" konularında tebliğlerini sundular. Sempozyumda "konut" kavramının şehir plancıları ve mimarlar dışında birçok disiplin tarafından tartışılması sempozyumun olumlu bir yanıydı. Sempozyuma katılım sınırlı sayıda oldu.

Toplumcu Mühendis Mimar ve Şehir Plancıları

Sağlıkta yıkım devam ediyor!

Geçtiğimiz yıl yürürlüğe konulan Sosyal Sigortalar ve Genel Sağlık Sigortası (SSGSS) ile birlikte sağlık hakkının özelleştirilmesinde önemli bir adım atılmış ve sağlık hizmetleri paralı hale getirilmişti. Bir süre önce tam da yasanın yürürlüğe girmesinin 1. yılında sağlıkta katılım payı adı altında sigortalılardan % 10 ile % 30 arası ücret farkı alınacağı belirtilmiş ve hemen yürürlüğe sokulmuştu. Bununla beraber sözde sosyal güvencesi olanların, yıllarca maaşlarından prim adı altında kesentiler yapılarak paralarının gaspedilmesi yetmezmiş gibi bir de sağlık hizmetlerinden yararlanabilmeleri için katılım payı ödeme zorunluluğu getirilmiştir. Bu duruma tedavi maksadıyla kullanılacak ilaçlar da dahil edilmiştir.

İşçi ve emekçilerin ceplerindeki son kuruşa dahi göz dikenler ve onların yaşam ve sağlık haklarını hiçe sayanlar son olarak zorunlu kıldıkları % 30'luk katılım payı bedelini 1 Ocak 2010'dan itibaren özel hastanelerde %70'e çıkaracaklarını kamuoyuna duyurmuş oldular. Bununla beraber SGK'lı hastaların özel hastanelerde görecekları tedavinin masrafları ortalama 2.5 kat artmaktadır. Yani özel hastanede 1000 liralık tedavi gören bir hasta daha önce 300 liralık bir fark ücreti öderken şu haliyle fark ücreti 700 liraya çıkarılmış olacak.

Daha önce Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından Ortak Sağlık Birimleri ile ilgili kararnamenin yürürlüğe girmesiyle beraber sanayi havzalarında devlete bağlı sağlık kuruluşlarının yerine özel kuruluşların önünü açan adımlar atılmıştı. Şimdi bu kuruluşları daha da palazlandırabilmek maksadıyla katılım paylarını yükselterek sağlık hakkından en çok yararlanması gereken işçi ve emekçiler bu haktan tamamen mahrum bırakılmak istenmektedir.

Sağlık sermayedarları katılım payının %70'e çıkarılmasından da memnun olmadıklarını belirterek fark ücretlerindeki sınırlamanın tamamen kaldırılmasını istemektedirler. Sağlık hizmetlerinin piyasalaştırılması ve sektör haline getirilmesi yönündeki adımları yetersiz bulan sağlık sermayedarları hastalardan alınacak ücretin kendileri tarafından belirlenmesini sağlayacak düzenlemelerin bir an önce yapılmasını talep etmektedirler. Bu talep ile beraber kârlarından başka hiçbir şeyi gözleri görmeyen bu kan emici asalaklar için insan sağlığının hiçbir değerinin olmadığı gözler önüne serilmektedir.

Esnek üretim modelinin rayına kusursuzca oturtulduğu, taşeron çalışma tarzının hemen hemen tüm sektörlerde yerleştirildiği böyle bir süreçte sağlıkta atılan bu adımlarla beraber işçi ve emekçiler ölüme terk edilmektedir. İşçi sağlığı ve iş güvenliği tedbirlerinin esamesinin okunmadığı sanayi havzalarında işçiler patronların sömürü çarklarının arasında öğütülürken üstüne bir de geçirdikleri iş kazaları ya da mesleki hastalıklar neticesinde tedavi görmeleri gereken bu ticari sağlık kuruluşlarında ekstradan para ödemek zorunda bırakılmaktadır.

Kuralsızlığın artık kural olduğu herkesçe bilinen üretimin en esnek, taşeronluğun en yoğun olduğu tersanelerde bu uygulama uzun zaman önce yürürlüğe girmişti. İşçi kanı ile servetlerine servet katan tersane patronları örgütlü oldukları GİSBİR çatısı altında Ortak Sağlık Birimi üzerinden kurdukları tezgah ile işçilerin, işyerinde gaspettikleri ücretleri yetmezmiş gibi, ceplerinde kalan son kuruşu dahi almak için çabalamaktaydılar. Bu zorunlu katılım payı ile beraber isteklerine daha da yaklaşmış olmaktadırlar.

Zira işçilerin sosyal güvencelerinin en çok gaspedildiği tersaneler bölgesinde bu sayılanlar sigortaları nispeten düzgün yatan işçiler için geçerlidir. Sigortası loto gibi yatan işçilerin durumunun vehameti çok daha ağır boyutlardadır ki tersane işçilerinin büyük bir kısmı bu durumdadır.

Sağlık hakkının gasbı karşısında işçi ve emekçiler olarak seyirci pozisyonundan sıyrılmak ve hayatlarımız üzerinde oynanan bu kirli oyunlara karşı

bir an önce harekete geçmek gerekmektedir. Zira bizler sessiz kaldıkça sermayedarların istekleri onlara hizmette kusur etmeyen hükümet tarafından daha da ileri boyutlarda yerine getirilecektir. Yaşamı köleleştirilmiş işçiler olarak başta sağlık hakkımız olmak üzere diğer tüm kötü çalışma ve yaşam koşullarına karşı birleşip mücadeleye atılmaktan başka seçeneğimiz bulunmamaktadır.

Tersane İşçileri Birliği

Karahan Tekstil direnişçisi Adem Güli ile konuştuk...

“İşçi sınıfı örgütlüyse her şey, örgütsüzse hiçbir şeydir!”

- Direnişin başladığı ilk günden bu yana neler yaşadınız?

Adem Güli: Direnişe ilk başladığım zaman çok tedirgindim. Ancak mücadele ile bütünleşince bu tedirginlik yerini heyecan ve mücadele kararlılığına bıraktı. Daha önce bir direniş deneyimine sahip değildim. Polise ve patrona karşı nasıl bir duruş sergilemem gerektiği konusunda net değildim. Dolayısıyla direnişle dayanışmaya gelen insanlarla bu konu üzerine konuştum. Dayanışmacı arkadaşlar bu konuda kendi deneyimlerini aktardılar. Ben de içeriden ve dışarıdan birçok destek alarak bu direnişi layığıyla sürdürdüğümü düşünüyorum.

- Direniş size bilinç, deneyim ve gelişmeler karşısında nasıl hareket etmeniz gerektiği konusunda ne öğretti?

- Direnişin benim üzerimdeki etkisi olumlu oldu. Daha önce çeşitli direnişlere tanık olmuş ve destek vermiştim. Ama ilk defa ve üstelik tek başına bir direnişi sürdürmek durumundaydım. Teoride düşündüklerimi pratiğe dökmem gerekiyordu. Pratiğe dökülünce daha iyi bir yol izlenebiliyor. Zaten yaptığın işler netice verince sizin de izlemeniz gereken yol belirginleşiyor. Direnişe başladığımda günde en az 2-3 kez sivil-resmi polisler gelip gidiyorlardı. Sürekli sorular soruyorlardı. Dayanışma amacıyla yanımda bekleyen arkadaşlarımı ve beni tehdit ediyorlardı. Arkadaşlarımı uzaklaştırarak beni yalnızlaştırmaya çalışıyorlardı. Zamanla direnişi sürdürmemdeki kararlılığımı gördüler. Artık sivil polisler gelip gidip baskı uygulamıyorlar.

- Bugün fabrikalarda, atölye ve işyerlerindeki işçiler yaşadıkları haksızlıklara karşı söyleyecek sözleri olmalı. Ancak ne yazık ki çoğu işçi buna sessiz kalmakta. Bu durumdaki işçi ve emekçilere neler öneriyorsunuz?

- İşçiler asalak patronların kul-kölesi değildir. Bir işçi her şeyden önce bir insan olduğunu asla unutmamalıdır. Çünkü bizim de patronlar kadar yaşamaya, yemeye, içmeye, gezmeye, eğlenmeye, okumaya, uyumaya ve dinlenmeye ihtiyacımız olduğunu bilmelidirler. Bunun için de işçiler kendi aralarında dinsel, mezhepsel, bölgesel, eski-yeni işçi vb. ayrımı yapmadan, hiçbir işçinin kendisinden farklı olmadığını bilerek hareket etmelidirler. En önemlisi haklarına sahip çıkmalı, patronların saldırıları karşısında örgütlenip mücadele etmelidirler.

- Son söz olarak ne söylemek istersiniz?

- İşten atıldığımızda hemen çıkıp gitmek çözüm değil. Tek başımıza kalsak bile haklarımız için direnmesini bilmeliyiz. Çünkü kötü çalışma koşulları her işyerinde var. Yeni bir iş aramaktansa o işyerinde kalarak kötü ve ağır çalışma koşullarını düzeltmek için mücadele etmeliyiz. İşçiler olarak birbirimize güvenmeli, sadece işyerlerinde değil yaşamın her alanında birlik ve dayanışmamızı güçlendirmeliyiz. Çünkü biz işçiler bir sınıfın mensuplarıyız. Karşımızda ise sömürücü ve asalak bir sınıf var. Bu asalak sınıf bizim alınterimiz ve emeğimiz üzerinden saltanını sürdürmektedir. Bu haramiler, bu saltanın böyle hep sürgit devam edeceğini düşünüyorlar. Kurdukları düzenin sonsuza kadar devam edeceğini zannediyorlar. Ancak yanılıyorlar. İşçi sınıfı örgütlü bir güç olarak mücadele sahnesine çıktığı zaman onlar kaçacak delik arayacaklardır. Sınıf bilinçli bir işçi olarak bundan hiçbir kuşku duymuyorum. Yeter ki işçi sınıfı kendi hakları ve çıkarları için biraraya gelerek örgütlenebilsin. İşte o zaman bu sınıf düşmanlarımızın saltanatı da, hükmü de kalmayacaktır.

Son bir söz olarak şunu ifade etmeliyim: İşçi sınıfı örgütlüyse her şey, örgütsüzse hiçbir şeydir!

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

Entes direniş güncesi...

204. gün...

İşçi-Köylü muhabiri ziyaretime geldi. Son gelişmeler ve Entes davası hakkında bilgi istedi. (...)

Proleterce Devrimci Duruş'tan bir arkadaş ziyaretimize geldi. Çalıştığı işyerinden genç bir işçi ile ziyaretimize gelen bu arkadaşla direniş ve Metal İşçileri Kurultayı üzerine konuştuk.

Yoldan geçen bir işçi, “merak ediyorum tek siz mi çıkarıldınız sadece sizi görüyorum” dedi. (...)

205. gün...

Yanıma yanaşan araçtan seslenen iki kişi “Burada ne oluyor?” diye sorunca ben de “*Direniş var. Krizi bahanesiyle işten atıldım fakat üretim aynen devam ediyor. Bu krizi ben yaratmadım, faturasını da ben ödemeyeceğim diyerek direnişe çıktım*” dedim. (...)

Yanımdaki nöbetçi arkadaşla beraber daha önce aynı yerde çalışan eski bir metal işçisiyle uzun süre sohbet ettik. (...)

Bugün güncemde direnişin zorluklarından ve direnmenin ne kadar onurlu olduğundan bahsedeceğim. (...)

Astım hastası olmamdan kaynaklı soğuk ve tozlu havalarda hastalığım artıyor. Hatta bazen direniş yerine dahi gidemeyecek duruma geliyorum. (...)

Direnişe sözlü olarak büyük bir destek olmasına rağmen fiziki olarak kitle örgütlerinin direnişi sahiplenme noktasında eksik kaldığını düşünüyorum. (...)

208. gün...

Bugün Altunizade Metrobüs Durağı'nda ulaşım yapılan zamlarla ilgili Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu imzalı bildirilerimizi dağıttık. (...)

Yer ararken Ezilenlerin Sosyalist Partisi-Girişimi Sarıgazi Şubesi'nden arkadaşlar yanıma geldi. Beni ziyaret etmek istediklerini fakat bir türlü direniş yerini bulamadıklarını söylediler. (...)

209. gün

Bugün işçi bir ailenin yardımıyla hastaneye giderek muayene oldum. Son zamanlarda astımımın azması yaşamımı olumsuz etkilediği için o ailenin desteği ile soluğu hastanede aldım. (...)

Bu Cuma günü yani 11 Aralık 2009 tarihinde bir yürüyüş gerçekleştireceğiz. (...) Organize Sanayi Bölgesi İMES İşçileri Derneği (OSİM-DER) üyesi işçi arkadaşlarımla bir kez daha eylemde olacağız. (...)

210. gün...

Bugün tekrar hastanenin yolunu tuttuk. Dün sıra kalmadığı için çektiremediğimiz röntgen filmini bugün çektirip doktora gösterdik. (...)

Hastane işlemleri bittikten sonra Cuma günü İMES A Kapısı'ndan Entes'e yapılacak olan yürüyüşe çağrı yapmak için Kadıköy'deki meslek odalarını ve sendikaları gezdik. Tüm Bel-Sen, Eğitim Sen, Emekli-Sen, BES, Kimya ve Metalurji Mühendisleri Odaları ve Genel-İş'e yaptığımız ziyaretlerde hem Entes direnişi ile sınıf dayanışmasını yükseltme çağrısında bulunduk hem de Cuma günkü yürüyüşe destek istedik.

***Entes direnişçisi
Gülistan Kobatan***

DİSK / Nakliyat-İş'e polis operasyonu

DİSK'e bağlı Nakliyat-İş Sendikası'nın yönetici ve üyeleri, 7 Aralık sabahı evlerine yapılan polis baskınlarıyla gözaltına alındı. Sendikanın genel merkez binası ve şubeleri de aynı saatlerde basıldı.

Aynı zamanda DİSK Örgütlenme Daire Başkanlığı görevini de yürüten Nakliyat-İş Başkanı Ali Rıza Küçükosmanoğlu sabah 04.00 sıralarında evinden gözaltına alındı.

Mahkemenin gizlilik kararı nedeniyle polis operasyonunun sebebi henüz bilinmezken Küçükosmanoğlu'nun yanı sıra Genel Sekreter Aziz Cengiz, Mali Daire Başkanı Rıza Ballı, Örgütlenme Daire Başkanı Abdullah Menek, Eğitim Daire Başkanı Abuzer Aslan, İstanbul Şube Başkanı Nurettin Gümüş, Şube Sekreteri Hacı Altaş, Gebze Şube Başkanı Erdal Kopal, DİSK Bölge Temsilcisi ve aynı zamanda Nakliyat-İş Konya Temsilcisi Ali Özçelik, ayrıca sendika üyesi Akgün Ambarı işçilerinden Erkan Erçel ile Cihangir Ceylan operasyon kapsamında gözaltına alındılar.

Sendikanın İstanbul Aksaray'da bulunan genel merkezinde 3 saat boyunca arama yapan polisler daha sonra İstanbul Şubesi'ni aramaya başladı.

Nakliyat-İş Sendikası'ndan yapılan yazılı açıklamada ise Nakliyat-İş'e ve yöneticilerine dönük saldırının tüm işçi sınıfına yapılmış bir saldırı olduğu ifade edildi. Gözaltına alınan sendika yöneticilerinin serbest bırakılmasını isteyen Nakliyat-İş, tüm duyarlı kesimleri dayanışmaya çağırdı.

Polis operasyonuna karşı iş bırakma

Polis baskınları ve gözaltı saldırısı 8 Aralık günü İstanbul Zeytinburnu'nda bulunan Nakliyeciler Sitesi'nde gerçekleştirilen eylemle protesto edildi.

Saat 11.00'de Nakliyeciler Sitesi içindeki İstanbul şube binası önünde biraraya gelen Nakliyat-İş üyeleri ve DİSK yöneticileri basın açıklaması gerçekleştirdi. Nakliyat-İş üyeleri sendika yöneticileri ve üyelerinin serbest bırakılmasını talep ederken protesto amacıyla 2 saatlik iş bırakma eylemi gerçekleştirdi.

Çelebi: Saldırı işçi sınıfına yapılmıştır!

DİSK'e bağlı sendikaların yöneticilerinin de yer aldığı eylemde basın açıklamasını DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi gerçekleştirdi.

Çelebi yaptığı açıklamada, bir ambar patronunun, 3-4 ay kadar önce yaşanan ücret ve tazminat hakkı gaspına karşı mücadele eden işçiler ve sendika yöneticileri hakkında suç duyurusunda bulunduğunu, suç duyurusunda bulunulan kişiler arasında kendisinin de yer aldığını ifade etti.

Çelebi, 7 Aralık günü yapılan ev baskınlarında gözaltına alınanlar arasında işverenin suç duyurusunda bulunulduğu işçilerden 4'ünün yer aldığını belirtti.

Nakliyat-İş yönetici ve üyelerinin gözaltına alınma sebeplerine ilişkin gizlilik kararı olduğunu söyleyen Çelebi, gözaltıların derhal serbest bırakılmasını istedi.

Bu saldırıların sadece Nakliyat-İş'e yapılmış bir saldırı olmadığını DİSK'in mücadelesinin büyümesinin engellenmesi için yapılmış bir saldırı olduğunu belirtti.

Adana'da Nakliyat İş'e destek açıklaması

Nakliyat-İş Sendikası'na yapılan baskınlar, Adana'da DİSK tarafından yapılan basın toplantısı ile protesto edildi.

DİSK Çukurova Bölge Temsilcisi Kemal Aslan tarafından yapılan açıklamada Nakliyat-İş üye ve yöneticilerinin patronların ihbarları sonucunda “ekonomik çıkar amaçlı suç örgütü kurdukları ve iş hürriyetini engelledikleri gerekçesiyle gözaltına alındıkları” ifade edildi.

Açıklamada keyfi bir biçimde gerçekleştirilen gözaltıların yanı sıra dosyaya gizlilik kararı konularak da sağlıklı bilgi edinme hakkının engellendiği söylendi.

DİSK, KESK ve Türk İş'e bağlı sendikaların yöneticilerinin de katıldığı basın toplantısı dayanışmanın süreceği vurgusuyla sona erdi.

Tersanelerde ölüm mesaisi

Tuzla Tersaneler cehennemi can almaya devam ediyor. 23 Kasım tarihinde Çeliktrans Tersanesi'nde iş cinayetine kurban giden Mahmut Altınöz'ün ardından bir cinayet haberi de Gemtiş Tersanesi'nden geldi. Tuzla tersaneleri bir pazar günü yine ölüm kustu.

Gemtiş Tersanesi'nde kaynak ustası olarak çalışan Ercan Sancar, normal koşullar altında, çalışmanın yasak olması gereken pazar günü yaşamını yitirdi.

6 Aralık günü, saat 16.00 sıralarında gerçekleşen “kaza”da yaşamını yitiren Sancar'ın cenazesi Tuzla Devlet Hastanesi morguna kaldırıldı.

TİB-DER: İş cinayetlerinin sorumlusu GİSBİR'dir!

Sancar'ın ölümünün ardından yazılı açıklama yapan **Tersane İşçileri Birliği Derneği (TİB-DER)** iş cinayetinin sorumlusunun tersane patronlarının örgütü GİSBİR olduğunu ifade etti.

TİB-DER'in yazılı açıklamasında şu ifadeler yer verildi:

“Yaşananlar iş kazası değil, düpedüz cinayettir. İşçilerin katili ise tersane patronlarının örgütü GİSBİR'dir. İş cinayetlerini durdurmak için sonuna kadar mücadele edecek tersane patronlarından hesap soracağız!”

Tersanede iş cinayeti teşhir edildi

Tersane İşçileri Birliği Derneği, iş cinayetleri konusunda daha güçlü bir duyarlılık yaratmak, tersane işçilerini birlikte mücadeleye çağırmak ve tersane patronlarının kanlı yüzünü teşhir etmek için Aydıntepe Tren İstasyonu ve Tuzla Gemi Tersanesi önünde bildiri dağıtımları gerçekleştirdi.

“132. ölüm Ercan Sancar... Artık Ölmek İstemiyoruz / TİB-DER” başlıklı bildirilerden yaklaşık 1000 adet dağıtıldı. Bildiri dağıtımının ardından İcmeler, Aydıntepe Tren İstasyonlarına ve tersaneler çevresine konuyla ilgili ozalitler yapıldı. “132. Ölüm Ercan Sancar... Sıranı bekleme Derneğinde örgütlen / TİB – DER” yazılı ozalitlerden 10 adet kullanıldı. TİB-DER'in iş cinayetlerine ve cehennem koşullarına karşı tersane işçilerinin birliğini yaratma yolundaki çabaları ısrarlı bir şekilde sürecek.

BDSP'liler ulaşım zammına karşı faaliyet

İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nin ulaşım yaptığı %33'lük zamma karşı il genelinde protestolar devam ederken BDSP'liler de konu dahilinde faaliyetlerini sürdürüyorlar.

Ümraniye BDSP'den zamlara karşı faaliyet

“Ucuz ve güvenli ulaşım hakkı için mücadeleye / BDSP” başlıklı bildiriler 4 Aralık günü Ümraniye Tepeüstü ve İstanbul Çarşısı'nda dağıtıldı.

7 Aralık günü Altunizade metrobüs durağında 1000'i aşkın kişiye ulaşıldı. BDSP önlükleriyle kitlesel olarak yapılan dağıtımda emekçiler mücadeleye çağrıldı.

Konuşmalarda krizin sermayedarları teğet geçtiği, işçi ve emekçilerin on yıllardır kriz içerisinde olduğu söylendi. Ayrıca, eğitim ve sağlığın paralı hale getirilmesi ve işsizlik teşhir edildi.

Geçtiğimiz günlerde 1 Mayıs Mahallesi'ne yapılan dağıtımla ise yüzlerce kişiye ulaşıldı. Mahallede esnaflara ve tekstil atölyelerine gidildi. Ayrıca pazar yerinde de bildiriler ajitasyon konuşmaları eşliğinde işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

GOP BDSP emekçileri mücadeleye çağırıyor

BDSP'liler tarafından 3 Aralık akşamı Edirnekapı metrobüs çıkışında bildiri dağıtımı gerçekleştirildi. Emekçilerin ilgiyle karşıladığı dağıtım boyunca mücadele çağrısı yapıldı.

BDSP'lilerin bir saati aşan dağıtım faaliyeti boyunca 2000 bildiri emekçilere ulaştırıldı, birçok emekçiyle de sohbetler gerçekleştirildi.

Ankara'da asgari ücret kampanyası faaliyetlerinden...

Sincan İşçi Derneği, sefalet ücretlerine karşı Ankara'nın dört bir yanındaki işçi ve emekçilere mücadele çağrısı yapıyor. 6 Aralık Pazar günü Sincan İşçi Derneği önünde, Sİ-DER imzalı “Sefalet ücretlerine karşı sınıf mücadelesini büyütelim!” başlıklı 500 bildiri emekçilere ulaştırıldı. Emekçilerin yoğun ilgisi nedeni ile bildiriler yarım saat içinde tükendi.

Ayrıca Ankara İşçi Bülteni “İşçiden İşçiye”nin dağıtımı da gerçekleştirildi. Ulus'taki servis güzergahlarında dağıtım yapıldı. Bültenin gündeminin asgari ücret olduğu vurgulandı ve işçilerden bültene yazı yazmaları istendi.

Ayrıca tekstil fabrikalarında kölece çalıştırılan işçilere de Balgat'ta bülten dağıtımı yapıldı. Burada da asgari ücret üzerinden konuşmalar yapıldı ve tekstil işçilerinden bültene yazı yazmaları istendi. Dağıtım için gidilen yerlerden birisi de OSTİM'di. OSTİM'deki atölyeler sabah 10.00 civarı dolaşarak bülten işçilere ulaştırıldı. Sabah çayı içen işçilerle çalışma ve yaşam koşulları üzerine konuşuldu örgütlü mücadelenin yakıcı bir ihtiyaç olduğu ifade edildi.

Toplam çalışmada, asgari ücretin sefalet ücreti olduğu vurgulandı ve “İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret” için işçiler mücadele saflarına çağrıldı

Sincan İşçi Derneği - Ankara işçi Bülteni İşçiden İşçiye çalışanları

Aksu'yu taşeronlaşma katletti

Adana'da Çukurova Üniversitesi Balcalı Hastanesi'nde temizlik işçisi olarak çalışan Doğan Aksu'nun, çalıştığı işyerinde 25 Kasım 2009 tarihinde intihar ederek hayatına son vermesinin üzerine Dev Sağlık-İş, SES ve Eğitim Sen ortak basın açıklaması gerçekleştirdi.

3 Aralık Perşembe günü SES Şube binasında gerçekleştirilen açıklamayı Dev Sağlık-İş Şube Başkanı Mustafa Hotlar okudu.

Aksu'nun gerek intihar etmeden önce bıraktığı nota gerekse de olaydan sonra yapılan araştırmalara göre intihar sebebinin “ekonomik sıkıntı” olarak tespit edildiğini söyleyen Hotlar, Aksu'nun kapitalist sistemdeki taşeronluk uygulaması tarafından katledildiğinin altını çizdi.

Hotlar, taşeronluk sistemine karşı mücadelelerinin süreceğini ve örgütlenmeye devam edeceklerini sözlerine ekledi.

Kızıl Bayrak / Adana

Manisa'da bülten dağıtımı

Manisa İşçi Birliği Derneği çalışanları, işçi ve emekçileri kıdem tazminatının gaspına, dayatılan sefalet düzeyindeki asgari ücrete karşı mücadeleye çağırdı. Kasım ayı Haklı Dava yerel bülteninin dağıtımını yaptı. Bülten öncelikli olarak Garaj, Alaybey ve Cemiyet servis duraklarında işçilere ulaştırıldı. Alaybey, Laleli, Horozköy Mahallesi'nde de dağıtım gerçekleştirildi.

Dağıtım sırasında işçilerle konuşma olanağı yakalandı. Konuşmalarda işçiler sendikalara karşı güvensiz olduklarını ifade ettiler.

Kızıl Bayrak / Manisa

İşçi ve emekçi hareketinden...

IBM'de TİS'e doğru...

Uluslararası yazılım devi IBM Türk'te Tez-Koop-İş Sendikası'nın başlattığı örgütlenme mücadelesi toplu sözleşme aşamasına doğru ilerliyor.

IBM'de 2008 yılının Şubat ayında çoğunluğu sağlayarak Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı'na yapılan işkolu tespit başvurusunun kazanımla sonuçlanmasının ardından bu kez de toplu sözleşme yetkisinin önündeki engeller kalktı.

İstanbul 7. İş Mahkemesi'nde 9 Aralık günü görülen yetki davasında hakimın davayı reddetmesi sonucunda Tez-Koop-İş Sendikası'nın IBM'de yetkili sendika olduğuna ve TİS imzalama hakkı olduğuna karar verildi. IBM'in bundan sonraki süreç için yapacağı temyiz başvurusunun ise 1,5-2 aylık süreç içerisinde sendikanın lehine sonuçlanması ve TİS görüşmelerinin başlaması bekleniyor.

Sonuçlanan "yetki davası"na ilişkin gazetemize konuşan, IBM'in örgütlenme sürecinde görev alan ve sendikal örgütlenme faaliyeti nedeniyle işten atılan Elvan Demircioğlu, örgütlenme sürecinde gelinen yeri "dönüm noktası" olarak nitelendirdi.

Demircioğlu IBM'in yapacağı temyiz başvurusu sürecinde toplu sözleşme taslaklarını hazırlayacaklarını, ardından da toplu sözleşme masasına oturacaklarını ifade etti.

IBM Türk'teki örgütlenme faaliyetinin mimarlarından biri olan işten atılan IBM işyeri temsilcisi Nedim Akay da mahkeme kararını sevinçle karşıladıklarını, kapitalizmin merkezinde yürütülen sendikal örgütlenme faaliyetinin başarıyla sonuçlandığına işaret etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

DESA patronu protokole uymuyor

DESA Deri'nin Düzce ve Sefaköy'deki fabrikalarında sendikalaştıkları için işten atılan DESA işçilerinin direnişi ve başlattıkları hukuki süreç, DESA patronuna geri adım attırmış ve patronla Deri-İş Sendikası arasında protokol imzalanmıştı.

Protokolün ardından DESA patronu, sendika düşmanı tavrını daha da azgınlıştırarak işçiler üzerinde baskı kurmaya çalışıyor. Sendika toplantılarına katılan işçiler iş ve işyeri değişikliği saldırısı ile karşı karşıya kalırken, izin almada sıkıntı yaşıyor. Özellikle yeni sendikalı olan işçilere yönelik baskılar daha da artarken, işçiler patron tarafından "iş bulamazsınız, aç kalırsınız" tehditlerine maruz kalıyor. Protokol ile işe geri alınan işçiler de koşulların daha da ağırlaştığını ifade ediyor.

Protokolün işletilmemesi üzerine Deri-İş Sendikası, DESA işçileri ve DESA işçileriyle yurtdışında dayanışma kampanyası düzenleyen Temiz Giysi Kampanyası (CCC) temsilcileri Düzce'de basın toplantısı düzenleyerek DESA patronunu protokole uymaya çağırdı.

Deri-İş Örgütlenme Uzmanı Nuran Gülenç'in gerçekleştirdiği açıklamada, protokolün imzalanmasının üzerinden 3 ay geçmesine rağmen, işyerinde sendikal baskıların halen sürdüğü ifade edildi.

Almanya, İngiltere ve Belçika'dan gelen Temiz Giysi Kampanyası (CCC) temsilcileri de basın açıklamasına katılarak görüşlerini ifade ettiler.

Ereğli'de direniş kazanımı

Zonguldak Ereğli'deki tersaneler bölgesinde gaspedilen hakları için geçtiğimiz hafta güçlü eylemler gerçekleştiren tersane işçilerinin mücadelesi sonuç

verdi.

6 aydır ödenmeyen ücretleri için tersaneler bölgesinde eylem yapıp, Ereğli merkezine yürüyen işçiler ücretlerinin ilk kısmını geçtiğimiz hafta Cuma günü aldı.

Altı haftaya yayılan ödeme planının ilk taksidini Cuma günü ödeyen patronun, sonraki haftalardaki ödemeleri yapmaması halinde tersane işçileri giriş-çıkışları engelleyerek eylemlerini sürdürecekler.

Teknomarin adlı taşeron firmayı bünyesinde çalıştıran ve işçilerin haklarının gaspedilmesinin yasal sorumluluğunu üzerinde taşıyan Ereğli Gemi Tersanesi ise eylemler üzerine yazılı açıklama yaptı.

Ücretleri ödenmeyen işçiler 1 Aralık günü işten atıldıkları haberini aldıktan sonra Ereğli Alaplı yolunu trafiğe kapatmış, jandarmanın engellemeleri ve baskısına rağmen Ereğli merkeze yürüyüş gerçekleştirmişlerdi.

İşçiler, taşeron firma yetkilileri hakkında savcılıktan suç duyurusunda bulunmuşlardı.

Sancaktepe'de hak gaspı

İstanbul'da 29 Mart yerel seçimlerinin ardından Samandıra, Yenidoğan ve Sarıgazi'nin birleşmesiyle oluşan Sancaktepe Belediyesi bünyesinde çalışan belediye işçilerinin toplu sözleşmeden doğan hakları gaspediliyor.

Yerel seçimlerin ardından Sancaktepe Belediyesi'nin Çalışma Bakanlığı'na yaptığı başvuruyla, birleşen belediyelerde örgütlü olan sendikaların toplu sözleşmelerinin yürürlük tarihinin

bitimine kadar uygulanması kararı bildirildi.

AKP'li Sancaktepe Belediyesi ise bünyesinde çalışan 140 işçiden DİSK / Genel-İş Sendikası Anadolu Yakası 2 No'lu Şube üyesi olan 57 işçinin 2010 yılına kadar yürürlükte olan toplu iş sözleşmesi kapsamındaki ücret zamlarını ödemedi.

Genel-İş Sendikası ise Sancaktepe'de yaşanan hak gaspına karşı 16 Aralık günü eylem gerçekleştirmeye hazırlanıyor.

Sancaktepe'de yaşanan hak gaspına karşı gazetemize bilgi veren DİSK / Genel-İş Sendikası İstanbul **Anadolu Yakası Bölge Başkanı Veyisel Demir**, sendika üyesi işçilerin mağdur edilmesine izin vermeyeceklerini söyledi. Toplu sözleşmeden doğan hakları için eyleme hazır olduklarını ifade etti.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Çorlu'da imza kampanyası

Kapitalist kriz sürecinde binlerce işçinin işten atıldığı Çorlu'da biraraya gelen sendikalar krize karşı imza kampanyası başlattı.

"İşten atmak yasaklansın!" başlıklı ortak kampanya çalışması çerçevesinde Çorlu'da DİSK / Birleşik Metal-İş Trakya Şubesi, KESK'e bağlı Yapı-Yol Sen ve Eğitim-Sen, Türk-İş'e bağlı Belediye-İş Sendikası ve Deri-İş Çorlu Temsilciliği'nin yürüttüğü çalışma 3 Aralık günü Çorlu Belediyesi önünde imza standı açılmasıyla başladı.

TBMM'ye gönderilmek üzere Çorlu yerelinde 10 bin imza toplanması hedefleniyor.

Kızıl Bayrak / Çorlu

Küçükçekmece'de Tekstil ve Kağıt İşçileri Sempozyumu gerçekleşti

İstanbul'da Küçükçekmece İşçi Platformu tarafından yaklaşık 2 aydır çalışmaları yürütülen yerel Tekstil ve Kağıt İşçileri Sempozyumu 6 Aralık Pazar günü Sefaköy İşçi Kültür Evi'nde gerçekleşti.

Küçükçekmece yerelindeki tekstil ve kağıt işçilerinin ön çalışmasını örgütlediği sempozyum kısa bir sinevizyon gösteriminin ardından yapılan açılış konuşmasıyla başladı. Açılış konuşmasında sempozyumda yapılacak tartışmaların, yaşanan sorunlardan yakınma değil, yakınılan sorunlara karşı çözüm ve örgütlenme yolları aramak ekseninde yürütülmesi gerektiği ifade edildi. Bu noktada DESA Deri'de Emine Arslan'nın yürüttüğü mücadeleden Halkalı Kağıt'ta yapılan greve, Karahan Tekstil işçisi Adem Güli'nin devam ettirdiği mücadele ve fiili mücadele hattının önemine vurgu yapıldı.

Tabana kazandırılacak inisiyatifin devrimci mücadele ile birleştirilmesinin sorunları kesin olarak çözebileceği, bunun ise ancak devrimci partiyle işçi sınıfı mücadelesinin birleşmesinden geçtiği söylendi. Sempozyum programı, işçiler tarafından hazırlanan tebliğlerin sunumu ile devam etti. "İş kazaları ve iş güvenliği", "Ücret sorunu", "Kadın işçilerin sorunları" ve "Sendikal örgütlenme ve taban örgütlenmeleri" başlıklı sunumların yapıldığı sempozyumda, tekstil ve kağıt sektöründe çalışan işçilerin yakıcı olarak hissettikleri sorunlar aktarıldı.

Tebliğ sunumlarının ardından Şair Rahime Henden'in güzel yorumuyla sunduğu şiir dinletisiyle sempozyumun ilk bölümü sona erdi.

İkinci bölüm, oluşturulan serbest kürsü bölümüyle devam etti. Serbest kürsü bölümünde ilk sözü Karahan Tekstil direnişçisi Adem Güli aldı. Konuşmasında Emine Arslan ile başlayan tek kişilik direnişlerin kendisinin direnişine güç verdiğini ifade etti. Bugün için bu direnişlerin güç ve etkisine bakılmaksızın oldukça anlamlı olduğu ve geleceğe dair önemli deneyimler bıraktığına işaret etti.

Adem Güli bu zamana kadar sürekli susan ve boyun eğen tekstil işçilerine bir mesaj verdiğini boyun eğmenin tek yol olmadığı ve direniş gibi onurlu bir yolun da olduğunu ifade etti.

Sempozyumda Adem Güli'nin ardından söz alan işçiler de genelde kadın sorununa, fiili ve örgütlenme süreçlerinde yaşanan sorunlara dair konuşmalar yaptılar.

İşyerlerinde yaşanan sorunlara dair tartışmalarla devam eden sempozyum, Esenyurt İşçi Kültür Evi bünyesinde çalışmalarını sürdüren Tanyeli Şiir Topluluğu'nun gerçekleştirdiği şiir dinletisi ile sürdü. İşçiler tarafından ilgiyle dinlenen şiir dinletisi Bertolt Brecht'in "Kurtulmak yok tek başına" adlı şiiriyle bitirildi.

Tekstil, kağıt ve diğer sektörlerden işçilerin katılımıyla gerçekleşen sempozyum, Aralık ayının sonunda yapılacak olan eğitim seminerleri dizisinin sonuncusu olan "Taban örgütlenmeleri" konulu seminerin duyurusuyla son buldu.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

TKİP MK'nın Alaattin Karadağ yoldaşın katli

Faşist cinayet

Türkiye Komünist İşçi Partisi (TKİP) Merkez Komitesi, Alaattin Karadağ (Nurettin) yoldaşın İstanbul polisi tarafından katledilmesine ilişkin incelemesini esası yönünden tamamlamış bulunmaktadır. Bu çerçevede, hukuksal-teknik ayrıntılardan mümkün mertebe kaçınarak, olayın gerçekleşme biçimine, suç kanıtlarına ve siyasal anlamına ilişkin aşağıdaki hususları kamuoyunun bilgisine sunmaktadır:

1- 19 Kasım 2009 tarihinde gerçekleşen yargısız infazın ardından partimiz adına yapılan ilk açıklamanın (20 Kasım 2009) girişinde şunlar dile getirilmiştir:

“Partimizin seçkin üyelerinden Alaattin Karadağ yoldaşı, partimizdeki adıyla Nurettin yoldaşı, 19 Kasım gecesi devrim ve sosyalizm mücadelesinde şehit vermiş bulunuyoruz. Yoldaşımızın faşizmin eli kanlı cellatları tarafından katledilişine ilişkin ayrıntıları henüz bilmiyoruz. Partimizin keyfi biçimde işlenmiş bu alçakça cinayete ilişkin araştırmaları sürmektedir. Bu konuda yeterli bir açıklık sağlandıktan sonra kamuoyuna ayrıca bir açıklama yapılacaktır. Fakat şu kadarı şimdiden kesindir: Alaattin Karadağ yoldaş, polisle girdiği çatışmanın ardından yaralı olarak ele geçilmiş, ele geçirilişinin hemen ardından ise polis kılıklı faşist katiller tarafından alçakça infaz edilmiştir...”

Olaya ilişkin sonraki araştırma ve incelememiz bu bilgi ve değerlendirmeyi tümüyle doğrulamaktadır. Evet, Alaattin Karadağ yoldaş, parti afişlemesi faaliyeti esnasında kendisini ve bir başka yoldaşını hedef alan silahlı polis saldırısı üzerine polisle girdiği çatışmanın ardından yaralı olarak ele geçilmiş, hemen sonrasında ise olay yerine gelen polis kimlikli bir profesyonel katil tarafından infaz edilmiştir.

2- Partimizin olayın başlangıcı ve bir yere kadarki gelişim evresi, daha somut olarak da infazın hemen öncesine kadar olan bölümü hakkındaki bilgisi somut, ayrıntılı ve tamdır. Zira bu konuda, başından itibaren kamuoyuna da yansıdığı gibi, bütün bu evreyi Alaattin Karadağ yoldaş ile birlikte yaşayan ikinci bir yoldaşımız daha vardır ve sözkonusu olan bu yoldaşın dolaysız tanıklığıdır. Çatışmadan sağ olarak kurtulan yoldaşımız bu çerçevedeki tanıklığını partimize olaydan birkaç gün sonra yazılı bir rapor halinde de sunmuştur.

3- Bu dolaysız tanıklığa göre, olayın başlangıcı ve infaz öncesine kadarki gelişim seyri genel çizgileriyle şöyledir:

19 Kasım 2009 günü akşamı, biri Alaattin Karadağ yoldaş olmak üzere partimizin iki militanı, yakın zamanda toplanan TKİP III. Kongresi'ne ilişkin parti afişlerini yapmak üzere, çok sayıda fabrikayla çevrili Esenyurt-Avcılar ana yol hattında bulunmaktadır. Çalışmanın tamamlanmasına yakın bir sırada polis tarafından görülmüş olabileceklerine dair bazı önemli işaretler almışlar, fakat ellerindekilerin tümünü bitirmek devrimci isteği ve kaygısıyla çalışmayı sürdürmek ihtiyatsızlığı göstermişlerdir. Son afişlerin yapıldığı bir sırada karşılarına “Yunus” diye bilinen polis ekipleri çıkmış, ardından da saldırı ve çatışmalı bir kovalamaca başlamıştır.

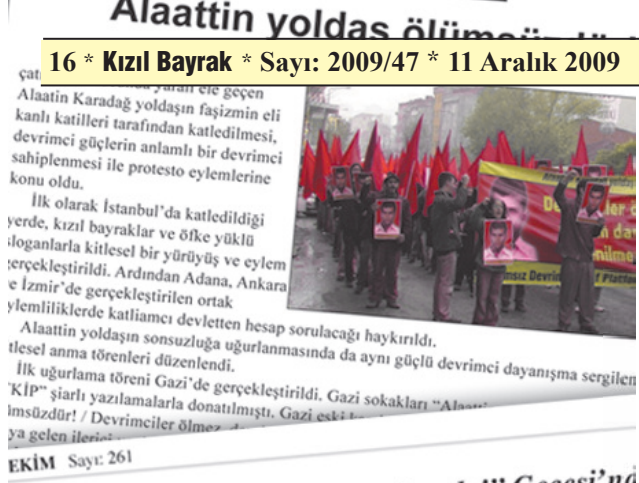
Kovalamacanın ilk evresinde, Alaattin Karadağ yoldaş polis ateşine tümüyle savunma ve panik yaratmak amaçlı olarak birkaç el karşılık vermiş, böylece kaçış kolaylaşmıştır. Nitekim tam da bu sayede, daha geride kalan, silahsız olan ve bir ara düşüp yere kapaklanan öteki yoldaşımızın güvenlik içinde öne geçmesi sağlanmıştır.

Fakat polis ateş eşliğindeki kovalamasını ısrarla sürdürmüş, bu amaçla içinde sıradan insanların bulunduğu bir minibüsü yolcuları ve şoförü indirme gereği bile duymaksızın gaspetmiş, böylece de sıradan insanları kendisine bir tür canlı kalkan haline getirmiştir. (Olayı veren burjuva basın organları, gerçekte suç oluşturan bu insanlık dışı davranışı, “Yunus ekipleri, kendilerinden kaçan iki şüpheliyi ABD’li meslektaşları gibi takip etti.” söylemi eşliğinde süsleyip püsleyerek övgülere konu etmişlerdir). Minibüslü kovalamacanın ardından Saadetdere Mahallesi 4. Cadde’de polis yoldaşlarımıza yeniden yetiştirilmiştir. Tam bu esnada karşı yönden de 5-6 resmi polis yoldaşlarımıza doğru koşmaktadırlar. Bir kısmı yoldaşımız tarafından izlenebilen muhtemel sivillerle birlikte bu sayı gerçekte daha da fazladır.

Bu durum karşısında Alaattin Karadağ yoldaş, silahsız yoldaşına kaçmasını telkin ederek ve bunu sağlayarak, ısrarla sürdürülen silahlı kovalamaca saldırısını göğüslemek yolunu seçmiştir. Yaralı olarak ele geçmesi de bunun ardından ve nispeten kısa bir sürede olmuştur. Nitekim kaçan yoldaşımız o esnadaki yoğun silah seslerini ve izleyen kesilmeyi bizzat duyup yaşamıştır. Ters yönden gelen polislerin oluşturduğu kısılcacın Alaattin Karadağ yoldaşımızın ele geçmesini kolaylaştırdığı anlaşılmaktadır.

Sağ kurtulan yoldaşımız, Alaattin Karadağ yoldaşımızın olayın bu son evresinde yeniden çatışmaya girmek zorunda kalmasının aynı zamanda kendisinin güvenliği ile ilgili olduğunu açık ve vurgulu bir anlatımla ortaya koymaktadır. Alaattin Karadağ yoldaşın saldırıyı direnişle karşılama kararlılığı sayesinde ve ters yönden gelen yeni polis ekiplerine rağmen, ikinci yoldaşımızın olaydan iz bırakmadan sağ salım kurtulabilmesi bu sayede olmuştur. Bu olgu, şehit yoldaşımızın devrimci anısına yeni onur halkaları eklemektedir. Kendini gerektiğinde yoldaşı için ölümüne adayabilen bu yiğit, onurlu ve partili devrimci tutumun, Alaattin Karadağ yoldaşın tam da bu türden bir ilk davranışı olmadığını da burada özellikle açıklamayı, yoldaşımızın anısına karşı bir parti borcu sayıyoruz. Bu seferki girişimi sonuçta hayatına mal olmuş olsa bile.

4- İkinci yoldaşımızın dolaysız tanıklığı burada bitmektedir. Yoldaşımız sırtı dönük geride bıraktığı alandan gelen çok sayıda silah sesinden sözedelebilmektedir ancak. Fakat olayın bundan sonraki evresi hakkında buna rağmen yeterli açıklığı sağlayacak bilgilere sahibiz. Zira olay çok sayıda insanın tanıklık edebildiği bir yerde geçmiştir ve bunlardan bir kısmı olayın hemen ardından bazı ilerici basın organlarına cinayetin çehresini aydınlatan açık ve tartışmasız bilgiler vermişlerdir. “Ford Transit Marka bir araba”dan inen “uzun boylu sivil” bir polisin Alaattin yoldaşı yerde yaralı yatarken infaz

İşçi ve emekçi kardeşler, dostlar, yoldaşlar!
Yıllık Parti etkinliğimizin bir yenisinde yine birlikteyiz. Bu anlamlı beraberlik vesilesiyle hepimizi partimiz adına en içten devrimci duygularla selamlıyorum...

“Kapitalizm krizde, çözüm sosyalizmdedir!” Gecesi’ni
Parti adına yapılan konuşma...

Sınıfa dayalı devrimci parti devrimcileşmiş sınıf hareketi

Emekçi kardeşler, yoldaşlar. TKİP III. Kongresi’nin dünya çapında önemli gelişmelerin yansımasıdır. EKİM Sayı: 261

Parti Gecesi üzerinden III. Parti Kongresi selamlayan mesajlar...
Şan olsun TKİP III. Kongresi’ne

Değerli dostlar, yoldaşlar!
Sınıfa devrime kazanmaya kilitlenmiş Yeni Ekimler yürüyüşümüz güçlenerek sürüyor. Büyük Ekim Devrimi’nin 92., Partimizin 11. kuruluş yıldönümünü 3. Kongremizi yapmış olarak kutluyoruz. Zamanında toplanmış olan ve çalışmalarını başarıyla tamamlamış bulunan kongremiz, illegal ihtilalci örgütü güçlendirmeye ve partiyi sınıf ekseninde büyütmeye kararlılığımızın yeni bir ifadesidir. EKİM Sayı: 261

Tek seçenek sosyalizmdir!

Sömür, eşitsizlik ve baskıya dayanan kapitalizm 20. yüzyıl boyunca tüm insanlığı ağır yıkımlar yaşattı. Savaşlar, bunalımlar, faşizm, beyaz terör, ulusal boğazlaşmalar, doğanın çok yönlü tahribi bunun ifadesi oldular. Şimdi 21. yüzyılın ilk on yılındayız ve kapitalizmin doğasından kaynaklanan tüm sorunlar yerli yerinde duruyor. Üstelik daha da ağırlaşmış olarak. Kapitalizm tüm insanlığı telafisi zor yeni büyük yıkımlarla tehdit ediyor.

Kapitalizm döne döne krizler üreten bir sistemdir, bu onun doğasından kaynaklanmaktadır. Güncel kriz bunun yeni bir ifadesidir. Kapitalizmin krizleri beraberinde işsizlik, daha da ağırlaşmış baskı, yoksulluk, savaşlar, baskı, barbarlığın karşısına bir kez daha devrimci sosyalizmin kızıl bayrağı ile çıkacak. Kapitalizmin insanlığı barbarlık içinde çöküşe sürüklemesine seyirci kalmayacaklardır.

Tarihin ve bilimin ışığında biliyoruz ki, kapitalizm sonu gelmez krizler içi debelense de, kendiliğinden yıkılmayacaktır. O ancak işçi sınıfının devrimci önderi altında birleşmiş emekçilerin örgütüyle yıkılabilir. Büyük Sosyalist Ekim Devrimi bunun önünü açmış ve yolunu göstermiştir.

Kapitalizmin onulmaz çelişkili nesnel koşullarını olgunlaştırdı devrimleri başarıya ulaştırmış örgütlü devrimci hazırlık işi. Hazırlık ise her şeyden önce sınıf partisi demektir. Devrimci dünya görüşüne dayanan bir partiye ihtiyaç vardır. EKİM Sayı: 261

III. Parti Kongresi kitlesel bir coşkuyla selamlandı
Devrimci bir programla başarılı bir etkinlik!

Bir ayı aşkın bir süre boyunca hazırlıklarını tamamlamış “Kapitalizm krizde, çözüm sosyalizmdedir!” gecesi, 21 Kasım 2009 tarihinde Etiler’de KÖN kentinde gerçekleştirildi. Gecede yaklaşık bin işçi, emekçi, kadın ve gençlerin yoğun katılımı dikkat çekti. Gecenin, Partimizin III. Kongresi’ni selamladığı bir dönemde yapıldı. Söylenişler ve gururlandıran bir dizi konuşmalar yapıldı.

Alaattin Karadağ (Nurettin) yoldaşın Parti üyesi
İşvurusu... / Mart 1999
Evet yoldaşlar, bir proletaryayı bekliyoruz!

Bir zincir vardı, etle kemiğin irleşmesine engel olan, onları da çoktan kırdım!..

Büyük çoğunluğu Arap-Alevi nüfusun oluşturduğu bir kentte ve feodal kültür yapısının egemen olduğu bir aile ortamında doğdum. EKİM Sayı: 261

sine ilişkin yeni açıklaması...

in hesabı sorulacaktır!

ettiği, bu tanıklıkların ortak söylemi ve ekseni olmaktadır. Olayın muhatabı bizzat polisten sıradan insanların yaşadığımız faşist polis rejimi koşullarında isimlerini bile vererek bu gerçekleri açıklamaları, verdikleri bilgilerin doğruluğunun tartışmasız bir kanıtı olduğu gibi işlenen cinayetin iğrençliğinin de bir göstergesidir. Çatışmada yaralı olarak ele geçen bir devrimci, yerde yaralı yatıyorken soğukkanlıca katledilmiştir ve bu olayı izleyen vicdan sahibi emekçi insanların öfke ve tepkisine sebep olmuştur.

5- Bu tanıklıkları doğrulayan kimi yeterince açık ve anlamlı, kimisi nispeten örtük başka bazı kanıt ya da emareler de var:

- Bunlardan en önemlisi, ilerici basın-yayın organlarına yansıyan açık tanıklıklara ve bu çerçevede Alaattin Karadağ ailesi avukatlarının istemine rağmen, soruşturmayı yürüten resmi çevrelerin bu konuda henüz hiçbir girişimde bulunmamalarıdır. Savcılık bu tanıkları bizzat arayıp bulmak yerine onların açık isimlerini ve adreslerini başkalarından beklemekte, bunu da bu konuda hiçbir girişimde bulunmamanın dayanağı olarak kullanmaktadır.

- Bir ikincisi, ikinci yoldaşımız daha henüz olay yerindeyken ters yönden bir grup polisin olay yerine geldiği ve bunların muhakkak ki olaya bir biçimde katıldıkları, en azından çatışmayı izleyebildikleri halde, tutanaklarda bunlara hiçbir biçimde yer verilmemesi, tüm resmi soruşturma evrakında olayın yalnızca Yunus ekibinin dört polisi ile sınırlandırılmış olmasıdır. Bu, "Ford Transit marka bir araba"dan inerek cinayeti işleyen "uzun boylu sivil" polisi gizlemeye yönelik girişimlerin bir parçasıdır. Fakat polis ve savcılık böyle yapmakla gerçekte soruşturmada adı geçen polisleri suçlu duruma düşürmekte ve hedef haline getirmektedir. Zira infaz kesindir ve bu durumda ortada bir başkası yoksa infazı adı geçen polisler yapmış demektir. Bu olgu, kendileri suçlu ve hedef duruma düşmek istemiyorlarsa, gerçek katili açıklamak yükümlülüğünü söz konusu polisler yüklemektedir. Zira olay onların gözleri önünde gerçekleşmiş bulunmaktadır.

Bu konuda dikkate değer ek bir olgu daha var. Yunus ekibinin mensupları ifadelerinde takviye destek istemek için daha olayın en başında telsizlerini kullandıklarını, ama telsizlerin "çıkış yapamadığı"nı, dolayısıyla takviye alamadıklarını iddia etmektedirler. Üç telsizin de (yaralı polisin ifadesini henüz bilmediğimiz için üç diyoruz) olay sırasında "çıkış yapamaması" iddiası doğal olarak inandırıcılıktan yoksundur. Bunun gerisinde olaya katılan öteki polisleri, bu arada elbette "uzun boylu sivil" katili, gizleme kaygısı olması büyük bir ihtimaldir. Olay 7. Cadde'de başladığı halde cinayetin gerçekleşeceği 4. Cadde'de tam ters yönden 5-6 resmi polis ile bazı sivillerin koşarak geliyor olması bile (bu ikinci yoldaşın dolaysız tanıklığıdır) gerçekte telsizlerin "çıkış yaptığı"nın bir göstergesi sayılmalıdır.

- İfade veren polislerin üçü de silah kullandıklarını ama Alaattin Karadağ'a isabet eder tarzda kurşun sıkmadıklarını söylemektedirler. Oysa yoldaşımıza çok sayıda kurşun sıkılmıştır. Bu durumda ya teknik

ÜRKİYE KOMÜNİST İŞÇİ PARTİSİ Merkez Yayın Organı

Sayı: 261, Aralık 2009

TKİP MK'nın Alaattin Karadağ yoldaşın katledilmesine ilişkin yeni açıklaması...

Faşist cinayetlerin hesabı sorulacaktır!

Türk Komünist İşçi Partisi TKİP Merkez Yayın Organı, Alaattin Karadağ yoldaşın katledilmesine ilişkin yeni açıklaması...

incelemeyle tüm bu kurşunların aynı tabancadan (yaralı polisin tabancasından, ki bu durumda aynı polisin birden fazla şarjöründen) çıktığı kanıtlanacak, ya da olayın gerçekte bir cinayet olduğu ve "uzun boylu sivil" polis tarafından işlendiği bu açıdan da tartışmasız biçimde kanıtlanmış olacaktır.

- Bir dördüncü gösterge, gözden kaçırılan bazı çelişkilere rağmen olaya ilişkin tüm polis ve polis yanlısı tanık anlatımlarının aynı ağızdan çıkmışçasına olması/düzenlenmesidir. Bu, suçlu olduğu bir olaya ilişkin olarak önemli bir şeyleri gizlemek istediği her durumda, polisin çok iyi bilinen standart davranış biçimidir. Savcılık da kendi yönünden onu bu açıdan genellikle tam bir uyumla tamamlamaktadır. Bu olayda da bu böyle olmuştur.

- Otopsideki kaba usûlsüzlüklerden kayıp mermi çekirdeklerine ve öteki bazı teknik incelemelerin yapılmamış olmasına kadar bir dizi başka gösterge, ortada örtbas edilmek istenen bir suç bulunduğunun öteki bazı kanıtlarını oluşturmaktadır.

- Bu arada, olayın hemen ardından ve olay yerinde açıklama yapan İstanbul Emniyet Müdürü'nün "üzüntüler"ini bildiren ikiyüzlü sözleri de, gerçeği bilmenin suçluluğunu ele veren daha dolaylı bir kanıt olarak ele alınabilir. Adam öldürmeye fazlasıyla alışık olan ve sonuç tümüyle bir çatışma ürünüyse bunu övünme konusu da yapabilen bir şebekenin başının sığacağı "üzüntü"lerini bildirmesi çok alışılmış türden bir davranış tarzı değildir. Belli ki durum hakkında kendisine bilgi verilmiştir ve o da bunun sıkıntısıyla konuşmaktadır. Kaldı ki bu sahte "üzüntü" sözlerini suçluluğun verdiği bir telaşla aslında ağızdan kaçırdığını, hemen ardından gelen "yanlış anlaşılmasın!" düzeltmesinden de anlamak mümkündür.

- Son bir nokta daha var. Bazı basın organlarına

olayda yaralanan polisin "ben öldürmedim" diye bağırması da yansımış bulunmaktadır. Bu bilginin doğruluğunu sinama olanağımız yok yazık ki. Ama yaralı bir genç insanın gözler önünde durduk yerde infaz edilmesi ve dolayısıyla ortada açık bir suç bulunması olgusu, söz konusu polisi telaşla bu söyleme gerçekten itmiş olabilir. Ve bu, İstanbul Emniyet Müdürü'nün sıkıntısına olduğu kadar İstanbul polisinin olayın hemen ardından güdümlü düzen basını üzerinden yürüttüğü aynı ağızdan çıkma karalama kampanyasına da kendi yönünden ışık tutabilir.

6- Özetle olayın ikinci evresinin toplam tablosundan çıkan sonuç, olayın hemen sonrasında partimiz adına yapılan açıklamadaki bilgi ve değerlendirmeyi tam olarak doğrulamaktadır: Alaattin Karadağ yoldaş çatışmalı bir kovalamacanın ardından yaralı olarak polisin eline geçmiş ve hastahaneye kaldırılmak yerine olay yerinde infaz edilmiştir.

Olayın iğrenç olduğu kadar suç oluşturan tüm özü esası da işte buradadır. Gerici savaşlar da dahil her türden çatışmalı durumlara ilişkin tüm hukuk, yasalar ve bu arada ahlaki ölçü ve kurallar, yaralı olarak ele geçmiş insanları/esirleri öldürmeyi, öldürmek ne kelime eziyet etmeyi suç sayar. İstanbul polisi işte bu canice suçu işlemiştir. Tüm kanıtlar, tanıklıklar ve yan belirtiler bu sonuca çıkmaktadır.

7- İstanbul polisinin cinayeti yeterince açık ve aynı ölçüde iğrençtir. Bunun için yoldaşımızın sağ elinin dört parmağını kaybetmiş olmasına işaret etmenin gereği yoktur. Yoldaşımızın sağ elinin parmakları yerinde olsaydı da, yaralı ve dolayısıyla savunmasız bir insanı durduk yerde katletmek yine tümüyle suç olarak kalır ve iğrençliğinden de hiçbir şey kaybetmezdi.

Evet, yoldaşımız sınıf çalışması yürütmek için girdiği bir fabrikada kapitalist sömürü çarkına sağ

elinin dört parmağını kaptırmıştır, ama bunun onun örgütlü bir partili devrimci olarak silah kullanmasına engel olamamıştır. Bu da komünist bir partili işçi olarak onun payına bir başka devrimci üstünlük ve onurdur. Yoldaşımız partili devrimci siyasal çalışmasının gerektirdiği durumlarda elbette silah taşıma yoluna gitmiştir ve bu son çalışma esnasında da taşımaktadır. Ama bunu, tam da partinin döneme ilişkin eylem ve davranış çizgisini gerektirdiği sınırlar içinde, yani yalnızca en haklı ve en meşru bir siyasal çalışma ve mücadeleyi gerektiğinde savunabilmenin zorunlu sınırları içinde kullanabilmek üzere. Bu bugünün koşullarında tümüyle haklı ve meşru bir sınırdır. Sınıf mücadelesinin mantığı ve bugünkü seyri bu haklılığın ve meşruluğun temelidir. Bu ülkenin kaba ve acı gerçekleri bu sınırlarda bir devrimci savunmayı giderek daha fazla bir zorunluluk olarak dayatmaktadır. Esenyurt-Avcılar'ın resmi cinayet şebekesinin sıradan insanlardan afiş asan devrimci işçilere kadar herkesi hedef alabilen sayısız pratiği üzerinden olduğu kadar, aynı bölge içinde yer alan Haramidere haramilerinin bildiri dağıtan devrimci işçilere sıktıkları kurşunlar üzerinden de bu gerçeği görmek mümkündür.

Partimiz devrimci şiddetin sınıf mücadelesinin mantığına ve somut gelişim seyrine olduğu kadar ilke ve kurallara, siyasal bir mantığa ve ahlaka da dayalı olması gerektiğinin tam olarak bilincindedir. Alaattin Karadağ yoldaş, aynı zamanda bu bilincin ve pratiğin saflarımızdaki en iyi temsilcilerinden biridir ve o bunu değişik defalar pratik içinde kanıtlamıştır da. Yalnızca şu son bir yıl içinde birden fazla olay üzerinden. Üstelik tam da bir kez daha silahlı ve savunmasız durumdaki bir başka yoldaşını onu ele geçirmiş polis ekibinin elinden çekip alarak. Silah kullanarak ama durum zorunlu kılmadığı için tek damla kan akıtmaksızın. Bunu bu sınırlarda burada açıklamak da proleter yoldaşımızın devrimci direnişçi anısına karşı partimiz için bir borçtur.

Partimiz, kuşkusuz olayın bilgisine hakim olamamanın sonucu olarak ve tümüyle iyiniyetle dile getirilen ama yoldaşımızın devrimci direnişçi anısını da gölgeleyen “sağ elinin dört parmağının yokluğu” söylemini bugünkü kullanım şekliyle artık duymak istememektedir. Hele bunun sanki ortadaki çıplak cinayet suçu ancak böylece oluşabilirmiş ve görülebilmemiş gibi bir hukuki gerekçe yapılmasına şiddetle karşıdır.

Evet, bu dramatik bir olaydır; kapitalizmin çıplak insan kanyla beslenerek dönen çarklarına örgütlü bir devrimci üzerinden çarpıcı bir göstergedir. Ama işte Alaattin Karadağ yoldaş buna rağmen örgütlü ve direnişçi bir devrimcinin tutum ve pratiğinden geri kalmamıştır. Yetişkin bir yaşta ve üstelik daha birkaç yıl önce sağ elini kullanamaz duruma düşmek, onun savaşıma azmini kırmadığı gibi savaşıma pratiğinden de alıkoyamamış, sağ elinden mahrum olmanın yarattığı boşluğu kısa zamanda sol eliyle doldurmasını bilmiştir. Bunun onun kendini savunma kapasitesini doğal olarak önemli ölçüde sınırladığı kolayca kavranabilir bir gerçek olsa da. İlla da dile getirilecekse, dile getirilen tam da bu olmalıdır. Gerçeğe uygun olan bu olduğu gibi, devrimci açıdan anlamlı, öğretici ve yüceltici olan da budur. Belki de bile bile soğukkanlıca infaz edilmesi, katillerinin Alaatin Karadağ yoldaşı artık bu yönüyle bilip tanınmasının da bir sonucudur, bunu şu an bilemiyoruz.

8- Ortada açık ve iğrenç bir suç vardır, çatışma içinde yaralı olarak ele geçmiş bir devrimci durduk yerde infaz edilmiştir. İstanbul polisi suçluyu açıklamak, savcılık bulup çıkarmak, mahkemeler ise yargılamak ve cezalandırmakla yükümlüdür. Kurulu düzenin bugünkü o rezil yasaları çerçevesinde bile bunların tümü bir zorunluluktur. Fakat tüm bu zorunlulukların hiçbirinin gereklerinin

yapılmayacağını, uygulamadaki yasaların bile emrettiği hiçbir yükümlülüğün yerine getirilmeyeceğini, açık ve iğrenç bir cinayetin daha kabaca hasır altı edileceğini, biz bu ülkenin çıplak gerçekleri, faşist rejiminin kötü ve kirli ünü ve uygulamaları üzerinden çok iyi biliyoruz. Sayılan düzen kurumlarının birleşik görevi, ilerici-devrimci akımlara ve işçi-emekçi hareketine yönelen faşist devlet terörünü, bu kapsamda oluşan suç silsilesini, el ve işbirliği ile sistemli biçimde örtmek, bu olanaklı olamıyorsa bir biçimde mazur gösterip geçiştirmektir. Tüm tarihleri, hergün bir yenisi ile uzayıp giden tüm uygulamaları, bunun kanıtıdır.

Herkesin çok iyi bildiği bu açık olgu, olayın üstüne hukuksal cephede gereğince gitmeye kuşkusuz yine de engel değildir. Zira devrimciler bu kokuşmuş alanı bile bir mücadele alanına çevirebilmesini biliyorlar ve bu konuda epeyce deneyim de kazanmış durumdalar. Katledilmiş yoldaşımızın ailesi ve yoldaşları da kendi yönünden bunu halen yapmaktadır.

Fakat biz parti olarak seçkin bir komünist işçi kadromuzu hedef alan bu cinayeti siyasal özülle kavırıyoruz ve yanıtımızı da esası yönünden bu çerçevede oluşturmakla yükümlüyüz. Bu çerçevede, bu iğrenç cinayeti de vesile ederek, ortadaki suç şebekesinin ve silsilesinin üstüne politik olarak yürümek gerektiğini düşünüyoruz ve tüm ilerici-devrimci parti, grup ve çevreleri bu konuda birleşik bir tutuma ve pratik çabaya çağırıyoruz.

9- Alaattin Karadağ yoldaşın katledilmesi, ilerici-devrimci tabanda, benzerini devrimcileri hedef alan öteki faşist cinayetlere karşı tutum üzerinden de gördüğümüz geniş bir ilgiye, öfkeye, tepkiye ve sahiplenmeye yolaçtı. Sayısız amatör site, forum ve blog üzerinden günler boyunca izledik bunu.

Benzer bir duyarlılığı belli istisnalarla devrimci akım ve çevreler de gösterdiler. Olayı teşhir ettiler, açıklama, çağrı ve protestolara düzenli olarak yer verdiler. Genellikle devrimci bir gelenekten gelen, bu konum ve kimliğini halen de iyi kötü korumakta olan parti, grup ve çevrelerin gösterdiği bu tutumu partimiz, devrimci bir konumda bulunmak ile devrimci değerleri (somutta katledilmiş bir devrimciyi) sahiplenmek arasındaki ilişkinin dolaysız bir göstergesi saymaktadır.

Fakat yazık ki bu derece alçakça işlenmiş bir cinayeti Türkiye'nin belli başı reformist çevreleri (Kürt basını bunun tek istisnasıdır) tam bir ilgisizlikle karşılamışlardır. İçlerinden birkaçı ilk gün cinayeti sıradan bir haber sınırları içinde vermiş ve bir daha da olaya, olay etrafında olup bitenlere, yayınlarında ya da sitelerinde herhangi bir şekilde yer vermemişlerdir. Yoldaşımızın uğurlama töreni çağrılarına yer vermedikleri gibi dinci iktidar basını için bile haber değeri olan uğurlamanın kendisini de görmezlikten

gelmişlerdir. Günlük reformist gazeteler genellikle içi boş şeylerle doldurdıkları sayfalarında, cinayetin ilk haberi dışında, kendini bildi bile işçi olarak çalışmış, örgütlü devrimci mücadeleye tüm benliği ile katılmış, işkence, zindan, zindan direnişi, DGM yargılaması görmüş, tüm bunlardan alının akıyla çıkmış bir işçi devrimciye iki satırlık yer verme ihtiyacı duymamışlardır. Cinayetin üstüne giden hukuk çevrelerinin açıklamalarını bile görmezlikten gelmişlerdir.

Partimiz günler boyu süren bu utanç verici tutumu, bu akıl almaz aymazlığı büyük bir dikkatle ve elbette ibretle izlemiştir. Düzenin icazet sınırları içinde tasfiyeci çürüme denilen o kapsamlı gerçeğin ne demek olduğunu, ne anlama geldiğini, nerelere kadar vardığını, bu vesileyle bir kez daha görmüş, daha iyi anlamıştır. Tüm bu çevreler devrimci olan her şeye derinden yabancılaşmışlardır, devrimci olan her şeyden belirgin biçimde ürkmekte ve korkmakta, ondan özenle uzak durmakta, onu bilerek görmezlikten gelmekte, düzenin egemenleri karşısında onunla kendi aralarına gözebatar biçimde bir sınır çizmektedirler. Alaattin Karadağ olayında da bu böyle olmuştur.

Başta 6 Mayıslar olmak üzere geçmiş devrimci dönemin kitlelere malolmuş ve böylece toplumsal meşruiyet kazanmış olaylarını/devrimci değerlerini içi boşaltılmış anma ayınlarına konu edip istismar edenlerin bu tutumu aynı zamanda çirkin bir ikiyüzlülük örneğidir de. Örgütlü bir proleter devrimci olan Alaattin Karadağ, geçmiş devrimci geleneğimizin en iyi değerlerini, devrimci ve direnişçi kimlik ve tutumunu bugüne taşıyan, bugünlerde yaşatan, üstelik bunu işçi sınıfı devrimciliği çizgisinde sürdüren bir devrimci örneğinden başka nedir ki? Peki 71 Devrimcileri'ne sahip çıkanlar Alaattin Karadağlar'a neden sahip çıkmazlar? İlk grubu oluşturanlar gelinen yerde düzenin ehlileştirme ve içini boşaltma operasyonlarına konu iken, böylece onları sahiplenmek sorun oluşturmak bir yana siyasal rant bile sağlıyorken, ikinci gruptakilerin (zamanında ilk gruptakilere de yapıldığı gibi!) “terörist” olarak damgalanıp suçlanmalarından dolayı mı?

Bu vesile ile bu çevrelere, benzer durumlarda bu utancı yinelememeleri, hiç değilse ilerici bir kimliğin gerektirdiği sınırlarda bir duyarlılığın gereklerinden kaçınmamaları gerektiğini her şeye rağmen hatırlatmak istiyoruz. Devrimci demokrat olarak kalamayanlar en azından bir parça duyarlı ve tutarlı ilerici küçük-burjuva demokratları olduklarını tam da bu türden olaylar üzerinden somut olarak göstermekle yükümlüdürler.

TKİP Merkez Komitesi

04.12.2009

(TKİP Merkez Yayın Organı Ekim'in Aralık '09 tarihli 261 sayısından alınmıştır...)

Alaattin yoldaşa...

Bıraktığınız mirası gözümüz gibi koruyacağımıza söz veriyoruz!

Sevgili yoldaş,

Sana dair yazmanın hiç bu kadar zor olacağını düşünmemiştim. Seni kaybetmenin derin hüznü ve tarifsiz duygularla söze nereden başlayacağımı kestiremedim bir türlü. Oysa kaç defa konuşmuştuk, ilk şehit düşenimizin ardından neler yazabileceğimize dair...

Belki de bir türlü ölümünü kabullenememem, vakitsiz anlarda en fedakârlarımızı yitirmenin dayanılmaz acısıdır zorlanmamın sebebi. Her ne kadar bu sonuca her an hazırlıklı olsak da yitirmenin verdiği acı bazen dayanılmaz oluyor...

Son görüşmemizde “gelemezsem anla ki bir şey olmuştur” demiştin. Yaşanan onca olaydan, atlatılan onca badireden sonra artık sıradanlaşan bir veda cümlesi olmuştur bu bizim için. Fakat bu sefer sen gelemedin yoldaş. Bu sefer kahpe pusuyu atlatamadın, kalles ölüm ayırdı seni bizden.

Ayrılık elbette ki sadece fiziki bir ayrılıktır. Mücadelemize kattığın kıvrıklıkla şimdi daha fazla bizimlesin. Her anımızda her yerde bizimlesin. Sen dememiş miydin, “yeni okyanuslara yelken açıyorum” diye...

Evet sevgili yoldaş, sonsuzluğun, ölümsüzlüğün okyanusuna yelken açtın bu defa da. Ümitler’in, Habipler’in, Haticeler’in yanında parlayan bir yıldız olmanın haklı gururunu paylaşıyorsun şimdi. Aşk olsun ki bir kez daha bizlerden önce göğüsledin ipi. Arkanda tertemiz devrimci bir yaşamı bırakarak, uğruna tereddütsüzce ölünecek dava için nasıl ölüneceğini göstererek, öğreterek ayrıldın. Sana imreniyorum can yoldaşım.

Sevgili Nurettin,

Adet olduğu üzere her şehidin ardından güzellemler yapılır. Oysa seni anlatmak için ne güzellemlere ne de yapmacık sözlere ihtiyaç var. Sıklıkla ifade ettiğin gibi hayatta en nefret ettiğin şey samimiyetsizlik ve yapmacıklıktı. Proleter kimliğinin en doğal, saf ve tertemiz özelliklerinden biriydi bu. Bu yüzdendir ki şehit olduğun haberini aldığımda zihnimde belirlenen ilk söz, “proletarya büyük bir evladını kaybetti” oldu.

Evet Arap halkının yiğit evladı, sınıf neferi, insan güzeli yoldaş, seni yakından tanıma fırsatına sahip - olan bir yoldaşın olarak büyük bir kıvanç ve mutluluk duyuyorum. Devrimcileşen proletaryanın, komünist bir işçinin, TKİP’li bir militanın birçok özelliğini kişiliğinde cisimleştirmeyi başardın.

Davaya olan sarsılmaz inanç, özveri, kabına sığmayan bir coşkunluk, parti ve yoldaşlık sevgisinin tüm belirtilerini sende bulmak, görmek mümkündü. Nice çınarların devrildiği “zor dönem devrimciliği”nin pek çok sınavından alınının akıyla çıkmayı bildin.

Parti ve dava söz konusu olduğunda, hele de işçi ve emekçilere dönük propaganda faaliyetinde hiçbir zaman yetinmeyen, hep daha fazlasına ulaşmayı arzu eden bir coşkunluk sergilerdin. Öyle ki, gittiğin her bölgede parti materyalleriyle donatılan sokaklar adeta senin gelişinin habercisi olurdu.

Yasal çalışmaların bile dibe vurduğu bir dönemde İzmir’in en merkezi yerinde partimizin göz dolduran illegal faaliyetinin emektarlarından biri olduğunu

sonradan öğrenmiştik. Hatta bir defasında askeriye'nin bile duvarına yapılan yazılamadan dolayı o gün nöbette duran askere ceza verildiğine dair yapılan esprilerin kahramanının da sen olduğunu sonradan öğrenecektik.

Ve işte Esenyurt bölgesi... Farklı devrimci grupların sempatizanlarına bile “kafamı kaldırıp hangi duvara baksam TKİP afişleri ve yazılamalarıyla karşılaşıyorum” dedirten, hayranlık uyandıran yaygınlıkta bir siyasal faaliyet... Kabına sığmayan bu taşkınlık Esenyurt’un sınırlarını bile kısa sürede dar etmişti sana. Ne de olsa sen Habipler’in, Ümitler’in, Haticeler’in öğrencisiydin.

Davaya duyulan sarsılmaz inanç ve parti sevgisiydi bu coşkunun harcı. Ancak sende belirginleşen en önemli özelliklerden biri de yoldaşlarına karşı gösterdiğin sevgi ve bağlılıktı. En zor, en yoksun koşullarda bile, beslenmesinden giyeceğine, sağlığından moral ve motivasyonuna kadar yoldaşlarının maddi-manevi her türlü ihtiyacını düşünen, karşılamaya çalışan incelikte bir güzelliğe sahiptin. Kolektivizm ve paylaşımcılık senin doğanda vardı. İnsanın içini ısıtan sınırsız gülüşünle herkesi kendine bağlamasını bilirdin. Profesyonel devrimciliğe yeni adım atan yoldaşlar için seninle aynı evi paylaşmak büyük bir ayrıcalık ve şans olurdu.

Yoldaşlarına karşı beslediğin derin bağlılığın bir göstergesi olarak hiç unutamadığım anılardan biri de Ümit yoldaşın mezarına gerçekleştirdiğimiz ziyaret olmuştur. Yoldaşın mezarını ziyaret edememek ikimizin içinde de bir ukde olarak kalmıştı. Sonunda ziyareti gerçekleştirmeye karar verdiğimiz bayram öncesinde çocuklar gibi heyecanlanmış ve bir gün öncesinden kendi elleriyle topladığın çiçeklerden çelenk yapmıştın. Mezarın temizlenmesinde gösterdiğin özeni, iki kişilik mütevazı anmamızda Ulucanlar marşını söyleyişini, şehit yoldaşın mezarı başında ant içmemizi hiç unutamadım yoldaşım.

Ve şimdi sen bu andına sadık kalarak bayrağı bizlere devrettin...

Can yoldaşım,

Peki sendeki bu incelik sadece yoldaşlarına karşı

mydı? Elbette ki hayır. Çalıştığın birçok yerde insanlara karşı beslediğin temiz duygular, çıkarsız ve hesapsız dostlukların başlangıcı olurdu hep. Proleter kimliğinden gelen yalınlık ve içtenlik işçi ve emekçiler ile kısa sürede güçlü sosyal bağlar kurmanı sağlardı. En muhafazakâr kadın işçiler bile seninle diyalog kurmaktan çekinmez, ailevi sorunlarını açarlardı. Genç işçilerin “siyasi abisi” oluverirdin hemen.

Yine hiç unutamadığım bir anı da bir pratik esnasında bu özelliğinden dolayı zor bir durumda kalışımız olmuştur. Bir yazılama faaliyeti sırasında seni tanıyan genç işçilerden biri seni görmenin sevinciyle yanımıza gelip annesiyle tanıştırmıştı. O durumda sen ne yapacağını şaşırılmış bir halde durumu idare etmeye çalışırken, ben gülme krizlerine tutulmuştum.

Peki ya kaldığın evlerdeki ev sahipleriyle olan ilişkilerin!.. İstanbul gibi bir yerde ev sahiplerinin bekâr kiracı peşinde koştuğu nerede görülmüş? Ya da bir ev sahibinin öz oğlunun yanında bile kiracısını evladından çok sevdiğini ifade etmesi ne sıklıkta yaşanan bir durumdur? Tüm bunlar senin insani ilişkilerdeki güzelliğinin, proleter kimliğinin çevreye verdiği güvenin bir göstergesi değilse ya nedir?

Proleter kimliğinin doğal bir yansıması olarak küçük-burjuva alışkanlıkları, sorumsuzlukları ve disiplinsizliği her zaman yerer ve küçümserdin. Özellikle de küçük-burjuva devrimciliğin toplumda yarattığı güvensizliğe ve her türlü olumsuzluğa karşı derin bir tepki duyardın. Bu alışkanlıkları gördüğün yerde anında müdahale eder, ancak bunu yaparken bile her zaman kazanıcı bir tarzda yaklaşmayı bilirdin.

Yine en çok kızdığın konuların başında emeğe değer vermeyen ölçsüz ve sorumsuz yaklaşımlar gelirdi. Hele bir de devrimci emeğe, devrimci faaliyete gösterilen saygısızlık hiç dayanamaz, bu tutumun sahiplerini affedemezdin. Bu yüzden de bu değerlerle aralarına çoktandır sınır çeken liberal-reformist kesimlerden ve onların peşinden sürüklenenlerden hiç de hayırlıca söz etmezdin.

Şüphesiz birçok yoldaşımızda fedakârlığın çeşitli örneklerini gördük. Ancak yaşadığın talihsiz kazayı

ve kazayı önceleyen süreci düşündüğümüzde, özverinin de sende ne anlama kavuştuğuna çok yakından şahit olduk. Çoğu insanda ağır travmalara yol açabilecek bu olay sende en ufak bir yılgınlığa neden olmazken, tersine sınıf kininin daha da bilinmesine yol açmıştı. Dahası kısa sürede kendini toparlayarak her yeni duruma ayak uyduran devrimci bir enerji ile çalışmadaki yerini tekrardan almıştın. Proleter sınıf özverisiyle durumundan en ufak bir yakınma belirtisi göstermeyerek her tülü işte payına düşen sorumluluğu almak için inisiyatif sergiledin.

Sevgili Alaattin,

Seni anlatmaya ne sözcükler ne de anılar yeterli kalıyor. Geride bıraktığın devrimci miras her şeyi özetliyor...

Evet yoldaş, “maya tutuyor”. Proletarya davasının bu topraklarda da sahipsiz olmadığı, gözbebeğimiz partimiz TKİP ve senin gibi yiğit militanları şahsında bir kez daha ispatlanıyor. Uğruna tereddütsüzce ölünecek davamız, senin gibi proleter devrimcilerin göstereceği fedakârlıklarla yeni gelenekler yaratarak yolunu yürümeye devam edecek. Devrim ve sosyalizm bayrağımız her düşenimizin ardından daha da kızışarak doruklarda dalgalanacak.

Ve ant olsun ki yoldaş, sınıf düşmanlarımızla karşılaştığımız her cephede seni ve şehit yoldaşlarımızı hatırlayacağız. Açtığınız yolda tereddütsüzce ilerleyerek, sömürücü asalaklara ve onların köpekliğine soyunan cellâtlara korkuyu etinde-kemiğinde hissettireceğiz. Nasıl bir gelenekle, nasıl bir devrimci mirasla karşı karşıya kaldıklarını yaşatarak öğreteceğiz.

Sevgili yoldaş, sen ve şehit yoldaşlarımız beraber güneşe güleceğimiz günlere kadar rahat ve huzur içinde uyuyabilirsiniz. Arkanızda bıraktığınız mirası gözbebeğimiz gibi koruyacağımıza ve zafere dair söz veriyoruz. Anılarınız önünde saygıyla eğiliyoruz.

Yaşasın devrim ve sosyalizm! Şan olsun partimiz TKİP'ye!

*Hoşça kalın dostlarım benim,
hoşça kalın dostlarım.*

*Sizi canımda canımın içinde,
kavgamı kafamda götürüyorum.*

Hoşça kalın dostlarım, hoşça kalın dostlarım.

A dostlar a, kavga dostu iş kardeşi,

a yoldaşlara tek hecesiz tek hecesiz elveda.

A dostlar a, kavga dostu iş kardeşi a yoldaşlara elveda.

Görüşürüz yine, görüşürüz dostlarım.

Beraber güneşe güler, beraber dövüşürüz.

Hoşça kalın dostlarım, hoşça kalın dostlarım.

A dostlar a, kavga dostu iş kardeşi,

a yoldaşlara tek hecesiz, tek hecesiz elveda.

A dostlar a, kavga dostu iş kardeşi a yoldaşlara elveda...

D. Çağlar

Alaattin Karadağ'a yoldaşlarından

İşçi sınıfı değerli bir evladını, Parti yiğit bir neferini kaybetti...

(...) Bu coğrafyada devrimciler sayısız bedel ödediler. Bu çürümüş ve çeteleşmiş sermaye düzenini yıkacak işçi sınıfı partisi iddiasındaki TKİP, 3. Kongresi'ni başarıyla tamamlamış bunu işçi ve emekçilere ulaştırmayı önüne koymuştu. Partiyle bütünleşmeye çalışan devrimci bir işçi olan Alaattin Karadağ yoldaşımızın böyle bir faaliyet esnasında katledilmesi düzenin sınıf kinini en açık bir şekilde sergiliyor.

Partimiz TKİP'nin ilk elden sınırlı bilgilere sahip olarak olayla ilgili kamuoyuna sunduğu açıklamasında olayın bir infaz olduğu duyurulmuştu.

Aradan geçen iki haftayı aşkın bir süre içerisinde devrimci parti ve örgütlerin, çeşitli ilerici kurumların ve dostlarımızın göstermiş olduğu sahiplenmeyi önemsiyor ve büyük değer veriyoruz.

Partimiz TKİP'nin 05 Aralık 2009 tarihindeki geniş açıklaması olayı bütün ayrıntılarıyla kamuoyuna sunmuştur. 3. Kongre bütün açıklığıyla geleceğe ışık tutuyor. Partimiz, yeni bir döneme girdiği, pratik ve askeri olarak da bir sınamadan geçtiği gerçeği ile yüz yüzedir. Bu konuda kamuoyuna yaptığı ilk açıklaması yeterli açıklıkla ve bir o kadar da net bir toklukla aynen şöyle diyor:

“Alaattin Karadağ yoldaş İstanbul Esenyurt'ta katledilmiştir. Bu aynı bölgede bir süre önce sınıf çalışması yürüten komünist işçiler de Haramidere'nin kan emici haramileri tarafından kurşunlanmışlardı. Birbirini yaklaşık altı ay arayla izleyen bu olaylar kuşkusuz rastlantı değildir. Mafya bozuntusu Sabra Tekstil patronu ile faşist çete bozuntusu İstanbul polisi aynı safın, kokuşmuş sermaye düzeninin/sınıfının farklı konumlardaki mensuplarıdır. İlki asalak egemen burjuva sınıfını ve ikincisi çeteleşmiş egemen sınıf devletini simgelemektedir. Durduk yerde sınıf bilinçli komünist işçilerin kanını akıtmak, onları birleştiren ortak paydadır.

Partimiz onları bu ortak kimliği üzerinden kavramaktadır ve tutumunu da buna göre saptamaktadır. Durduk yerde sınıf bilinçli devrimci işçi kanı akıtmanın ne demek olduğunu elbette bu eli kanlı katiller yaşayarak görecek, öğreneceklerdir.”

Evet, devrimci proleter maya artık silinemezcesine tutmuştur! TKİP, sınıfın devrimci

partisi olmak yolunda ilk büyük başarılarını elde etmiştir! Partimizde MK üyeliği düzeyine yükselen metal işçisi Habip Gül yoldaşın ardından proleter kökenli profesyonel devrimci Alaattin Karadağ yoldaş, yaşamı ve ölümü ile bu tartışmasız gerçeği simgelemektedir!.. Bu, onun ölümünün boşuna olmadığını da en dolaysız bir kanıttır!

Bizler bu olayın ne ilk ne de son olmadığını bilincindeyiz. Daha nice yiğit neferleri bu dava uğruna vereceğimizden kuşku duymuyoruz. Partimize karşı işlenmiş bu alçakça katliamı lanetliyoruz. Bir kez daha haykırıyoruz: Alaattin yoldaş, kanın yerde kalmayacak. İşçi sınıfına karşı işlenmiş hiçbir suç cezasız kalmayacaktır! Parti ve proletarya davası kazanacaktır. Bunu kamuoyu önünde bir kez daha yineliyoruz.

Bedel ödedik bedel ödeteceğiz!

Alaattin Karadağ yoldaş ölümsüzdür !

Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi! Yaşasın sosyalizm!

Hollanda'dan TKİP'li yoldaşları

Karadağ'ın anısını canlı tutacağız!

Alaattin Karadağ'ın anısı önünde saygıyla eğiliyoruz. Bir grup temizlik işçisi olarak Alaattin Karadağ'ın 19 Kasım gecesi sermayenin bekçiliğini yapan devletin kanlı katilleri tarafından sokak ortasında katledildiğini öğrenmiş bulunuyoruz.

Ömrünü işçi sınıfına adanmış, işçi sınıfının iktidarı için mücadele eden bu devrimcinin anısı önünde saygıyla eğiliyor, anısını hep canlı tutacağımıza ve onu herkese anlatacağımıza söz veriyoruz.

Frankfurt'tan bir grup temizlik işçisi

DTP Milletvekili Şerafettin Halis, Karadağ'ın infazını TBMM'ye sordu!

Esenyurt'ta 19 Kasım akşamı sokak ortasında infaz edilen TKİP militanı Alaattin Karadağ'ın katledilmesi TBMM'ye soruldu.

DTP Tunceli Milletvekili Şerafettin Halis, İçişleri Bakanı Beşir Atalay'a, Esenyurt'ta polisler tarafından infaz edilen Alaattin Karadağ'ın katledilmesinin perde arkasını sordu. DTP'li vekil TBMM Başkanlığı'na polis cinayetine ilişkin soru önergesi sundu.

Halis, verdiği soru önergesinde yönelttiği soruların, Anayasa'nın 98. ve içtüzüğün 99. maddesi gereğince İçişleri Bakanı Beşir Atalay tarafından cevaplandırılmasını talep etti.

Şerafettin Halis: Yaşanan olay açık bir infazdır!

Devrimci kimliğiyle tanınan Karadağ'ın infaz ediliş anını aktaran görgü tanıklarının açıklamalarının yaşanan olayın açık bir infaza işaret ettiğinin altını çizen DTP Milletvekili Şerafettin Halis, yaralı halde sokak ortasında yatan Karadağ'ın emniyet amirinin verdiği emirle hastaneye kaldırılmasının engellendiğini belirtti. 19 Kasım'da yaşanan olayın ardından ailenin olaydan 23 Kasım'da haberdar edildiğine dikkat çeken Halis, görgü tanıklarının, Ford Transit marka bir araçtan inen uzun boylu bir sivilin, yerde yatan Karadağ'a ateş ettiğini söylediklerini hatırlattı.

Söz konusu tanık beyanlarının savcılık soruşturmasına dâhil edilmediğini dile getirdi.

DTP'li vekil Karadağ'ın infazını sordu

DTP Milletvekili Şerafettin Halis'in, TBMM Başkanlığı'na sunduğu soru önergesinde şu sorular yer aldı:

* Uzun boylu, sivil kim?

* Olayla ilgili hakkında idari ve adli soruşturma yapılan amir ve polis memuru var mıdır? Yoksa, olayla ilgili bir soruşturma başlatmayı düşünüyor musunuz?

* Saat 21.00 sıralarında yaralanan Alaattin Karadağ, saat 02.00'ye kadar neden hastaneye götürülmedi?

* Ölenin kimliğinin hemen tespit edildiği ve ailesinin adresinin de resmi belgelerde kolayca ulaşılabilir durumda olmasına rağmen, kendilerine neden hemen haber verilmemiştir?

* Çatışma olarak gösterilen olayda Karadağ'dan ele geçen silah neden açıklanmadı ve silah nerededir?

* Faili polis olarak iddia edilen bu ölümden soruşturma polisin inisiyatifinden çıkarılacak mıdır?

* Aynı bölgede bir hafta önce de “Dur ihtarına uymadı” gerekçesi ile iki kişi daha vurularak yaralanmış ve tutuklanmıştır. Bölgede kolluğun tutumu hakkında bir soruşturma var mıdır?

* Kolluk güçlerinin, sık sık dur ihtarına uymadığı gerekçesi ile ateş açması ve yaşanan ölümler karşısında bir önlem alınacak mıdır?

Alaattin yoldaş Wuppertal’de anıldı!

Partimizin seçkin militanlarından proleter devrimci Alaattin Karadağ yoldaşımızın, katledilmesine yönelik öfke ve tepkiler artarak devam ediyor.

Yurtdışından komünistler olarak, hem alçakça işlenmiş bu siyasi cinayeti teşhir-protesto etmek hem de Alaattin yoldaşın anısına olan saygımızı ve bağlılığımızı ifade etmek için 6 Aralık günü bir anma etkinliği düzenledik.

Anma etkinliğimiz kısa bir açılış konuşmasıyla başladı. Konuşmada özetle; sermaye devletinin estirdiği teröre rağmen, devrimcilerin mücadelelerinde bedel ödemekten çekinmeyen kahramanca bir direniş geleneğine sahip oldukları ve Alaattin yoldaşın da bu geleneğin en kararlı temsilcilerinden biri olduğu vurgulandı.

Ardından, TKİP MK’nın Alaattin yoldaşa ilişkin yaptığı son kapsamlı açıklama okundu. Bu açıklamayı genç yoldaşların sunduğu şiir dinletisi izledi. Dinletide, yoldaşımızın ardından yazılmış şiirleri de içeren çeşitli devrimci şiirler okundu.

Şiir dinletisinin ardından bir yoldaş, olayın politik anlamı, bunun partimiz için anlam ve önemi, Alaattin yoldaşın devrimci kişiliği ve bu olayın bizlere yüklediği devrimci görevler üzerine kısa ve vurucu bir konuşma yaptı.

Daha önce Habip, Hatice ve Hüseyin yoldaşların ve şimdi de Alaattin yoldaşın, proleter kökenli komünistler olarak şehit olmalarının, partimizin gerçek bir proletarya partisi olmaya doğru yol aldığı açık bir kanıt olduğunu ifade etti.

Verilen kısa ara sonrası, yoldaşın sevdiği türkülerden “Drama Köprüsü” ve ardından Avusturya İşçi Marşı, Çavbella, Filistin Marşı vb. devrimci marşlar hep birlikte söylendi. Kısa bir kapanış konuşması yapıldıktan sonra “Devrim şehitleri ölümsüzdür!”, “Alaattin yoldaş ölümsüzdür!” sloganları atılarak etkinlik sona erdi.

Almanya NRW’den komünistler

Alaattin Karadağ emekçilere anlatıldı

Esenyurt’ta polis terörüne karşı ortak eylem

Esenyurt’ta birçok ilerici devrimci kurum 19 Kasım akşamı Esenyurt’ta polis tarafından sokak ortasında infaz edilen Alaattin Karadağ ve polis terörüyle katledilenler şahsında devlet terörünü lanetledi.

BDSP, ESP Girişimi, SODAP, EMEP, Tunceliler Derneği, YDİ Çağrı ve DHF tarafından 6 Aralık günü örgütlenen eylemde “Terörle Mücadele Yasası, Polis Vazife ve Selahiyet Kanunu iptal edilsin! Polis terörüne son” pankartı açıldı. Açıklamada Esenyurt polisinin bir cinayet şebekesi olarak çalıştığı ve yasal kılıflara sığınarak ardı arkası kesilmeyen saldırılar, katliamlar düzenlediğine değinildi.

Basın metninin okunmasının ardından son iki yıl içinde polis tarafından katledilen işçi emekçi ve devrimcilerin isimleri okundu. Eylem boyunca, “Katil devlet hesap verecek!”, “Devrim şehitleri ölümsüzdür!”, “Polis terörüne son!”, “Alaattin Karadağ ölümsüzdür!” sloganları atıldı. Eyleme halkın ilgisi yoğundu.

Kızıl Bayrak / Esenyurt

Alaattin Karadağ Eskişehirli emekçilere anlatılıyor...

Alaattin Karadağ’ın 19 Kasım akşamı sermaye devletinin eli kanlı katilleri tarafından sokak ortasında infaz edilmesi çeşitli araç ve yöntemlerle Eskişehirli emekçilere teşhir ediliyor.

Geçtiğimiz günlerde Gültepe, Büyükdere ve Yıldıztepe Mahalleleri’nin çeşitli noktalarına “Alaattin Karadağ ölümsüzdür!”, “Habip, Ümit, Hatice, Alaattin yoldaşlar yaşıyor!”, “Devrim şehitleri ölümsüzdür!”, “Katil devlet hesap verecek!” şiarlı BDSP imzalı yazılamalar yapıldı.

Sokak ve caddelere üzerinde farklı 8 şiar bulunan 2500’e yakın kuşlama yapıldı.

Bunların yanında, “Duydunuz mu? Sınıf bilinçli bir işçi Alaattin Karadağ sokak ortasında polis kurşunuyla katledildi!” şiarlı pullar yine mahallelere yaygın bir biçimde yapıldı.

Kızıl Bayrak / Eskişehir

Ankara sokaklarında faaliyet...

Alaattin Karadağ, yürütülen faaliyetle emekçilere anlatılıyor. Sermaye devletinin katliamcı kimliği teşhir ediliyor.

Ankara’nın Sincan ve Mamak ilçelerinde, sınıf devrimcisi Alaattin Karadağ’ın faşist devlet güçlerince katledilişi yapılan yazılamalarla lanetlendi. BDSP’li sınıf devrimcilerince yapılan yazılamalar merkezi noktalarda emekçilere seslendi. “Alaattin Karadağ yoldaş ölümsüzdür / BDSP” ve orak çekiç ambleminin işlendiği yazılamalar emekçilerin bulunduğu sokakları süslüyor. Sermaye iktidarı ise devrimci faaliyete dönük tahammülsüzlüğünü, yapılan yazılamaları silerek gösteriyor.

Kızıl Bayrak / Ankara

Üniversitelerde Alaattin Karadağ anılıyor

Katil devlet hesap verecek!

Sermaye devletinin katlettiği TKİP militanı Alaattin Karadağ anılmaya devam ediyor.

Alaattin Karadağ’ın katledilme gerekçesini anlatan ve sermaye devletini teşhir eden materyaller genç komünistler tarafından Anadolu Üniversitesi’nin çeşitli noktalarında kullanıldı. Materyallerde Alaattin Karadağ’ın sınıf bilinçli devrimci bir işçi olduğu ve devletin Alaattin Karadağ’ı bundan dolayı katlettiği vurgulandı.

Anadolu Üniversitesi / Ekim Gençliği

Alaattin yoldaş ölümsüzdür!

19 Kasım gecesi Esenyurt’ta katledilen Alaattin Karadağ’ın sesi Ege Üniversitesi’nde üniversiteli gençlikle buluştu. TKİP militanı Alaattin Karadağ (Nurettin) yoldaşı anlatan “Bedel ödedik, bedel ödeतेceğiz!” şiarlı ozalitler Ege Üniversitesi öğrenci çarşısında, Hazırlık ve Edebiyat Fakültesi binalarında kullanıldı.

Yürütülen faaliyetle dosta düşmana, devrimcilerin ölmeyeceği ve devrim davasının yenilmeyeceği bir kez daha gösterildi.

Ege Üniversitesi / Ekim Gençliği

Parti Gecesi'nde yapılan konuşma...

Sınıfa dayalı devrimci parti ve devrimcileşmiş bir sınıf hareketi!

İşçi ve emekçi kardeşler, dostlar, yoldaşlar!

Yıllık Parti etkinliğimizin bir yenisinde yine birlikteyiz. Bu anlamlı beraberlik vesilesiyle hepinizi partimiz adına en içten devrimci duygularla selamlıyorum...

“Kapitalizm krizde, çözüm sosyalizmde!”

Gecesi'ne hoş geldiniz!..

Emekçi kardeşler, yoldaşlar...

Şu günlerde TKİP III. Kongresi'nin başarıyla toplandığını öğrenmiş olmanın sevinci ve heyecanı içindeyiz. Partimizin III. Kongresi'ni buradan bir kez daha coşkuyla selamlıyoruz.

Yazık ki bu sevincimizi ve coşkumuzu dün aldığımız bir haberin üzüntüsü ve öfkesi tamamlamaktadır. Partimizin seçkin üyelerinden, Arap milliyetine mensup ve proleter kökenli **Alaattin Karadağ** yoldaşın, partimizdeki ismiyle **Nurettin Yoldaş**ımızın, polis tarafından katledişinin üzüntüsü ve öfkesi bu. Çatışmalı bir kovalamacadan sonra yaralı olarak ele geçen yoldaşımızın polis tarafından keyfi bir biçimde infaz edildiği anlaşılmaktadır.

Alaattin Karadağ yoldaşımızın ve tüm devrim şehitlerinin anısı önünde bir kez daha saygıyla eğiliyoruz. Zaman onyıllardan beridir bu topraklarda devrim uğruna şehit verdiğimiz sayısız yiğit devrimcinin boşuna ölmediğini gösterecektir. TKİP olarak biz buna derinden inanıyoruz. Bu inancın verdiği bir güven, hırs, azim ve devrime bağlılık ruhu içindeyiz. Soluksuz siyasal çalışmamızın ve kararlı devrimci mücadelemizin gerisinde aynı zamanda bu var.

Bu konuda son bir sözümüz var: Ulu orta devrimci kanı dökmenin ne demek olduğunu faşizmin kan dökücü cellatları bizzat yaşayarak göreceklidir. TKİP III. Kongresi bu konuda sözünü söylemiş bulunmaktadır. Partimiz bu söze sadık kalacaktır ve bu Alaattin Karadağ yoldaşımızın anısına bağlılığın da bir ifadesi olacaktır!

Emekçi kardeşler, yoldaşlar...

TKİP III. Kongresi'nin dünyada ve Türkiye'de önemli gelişmelerin yaşandığı bir evrede toplanmış olması ayrı bir önem taşımaktadır. Kamuoyuna yapılan ilk açıklamalar gösteriyor ki, III. Parti Kongresi bu gelişmeler üzerine önemli değerlendirmeler yapmıştır. Partimizin izleyeceği politikaların genel çerçevesini saptamış ve bunu, partiyi yeni dönemin devrimci görevlerine en iyi biçimde hazırlamanın sorunları ile birleştirmiştir.

Bu, partimizin yeni döneme hazırlıklı girişinin önemli bir göstergesidir.

Partimiz, Türkiye Komünist İşçi Partisi, sınıfın ve devrimin partisidir. O sorunlara olduğu kadar çözümlere de bu konumu ve kimliği üzerinden bakmaktadır. Temel hedeflerini olduğu kadar güncel görevlerini de devrime dayalı bir bakış açısı ile ele almaktadır.

TKİP III. Kongresi'nin değerlendirme ve kararlarının da bu çerçeve üzerinden şekillendiğini görüyoruz.

Partimiz, insanlığın yeni bir bunalımlar, savaşlar ve devrimler dönemine girmiş bulunduğu ilişkin temel önemde tespitini, III. Parti Kongresi üzerinden bir kez daha vurgulu bir biçimde ilan etmiştir.

Bugünün kapitalist dünyası çok yönlü bir kriz içindedir. Sorun ekonomik ve mali krizin ötesindedir, sosyal, siyasal, kültürel ve çevresel boyutlar taşımaktadır. Dizginlerinden boşalan militarizm ve büyüyen silahlanma yarışı bunun göstergesidir. Emperyalist tehdit, saldırı ve savaşlardaki sürekli artış bundan kaynaklanmaktadır. Emperyalistler arası rekabet ve nüfuz mücadelelerinin keskinleşmesi kendi yönünden bunu kanıtlamaktadır. Burjuva demokrasisinin en köklü olduğu ülkelerde bile demokratik özgürlüklerin sistemli biçimde budanmasının ve polis devletine geçişin gerisinde bu var. Burjuva gericiliğini, şovenizmi, ırkçılığı ve yabancı düşmanlığını bu beslemekte ve körüklemektedir. Artan yoksullaşma, büyüyen ve kronikleşen işsizlik, derinleşen gelir uçumu, çığırından çıkan kültürel ve moral yozlaşma, tümü birarada bunun ürünleridir, bu aynı gerçeğin göstergeleridir.

Kapitalizmin dünya ölçüsünde kendini gösteren bu türden büyük krizleri, sistemin iflasını sergilerler, aşılması ihtiyacını ve zorunluluğunu ortaya koyarlar. Bu proletarya devrimi ve sosyalizmin bir ihtiyaç ve bir zorunluluk olarak kendisini dayatması ile aynı anlama gelir. Bundan dolayıdır ki, TKİP III. Kongresi, gündemdeki krize karşı yanıtını da devrime dayalı bir perspektif üzerinden belirlemiştir.

Devrime dayalı perspektif, hiçbir biçimde krizin bugünkü sonuçlarına karşı mücadeleyi küçümsemek ya da emekçilerin güncel çıkarlarına ilgisiz kalmak demek değildir. Tam tersine, tam da bu güncel mücadeleler içinde devrime hazırlanmak demektir. Emekçilerin güncel çıkarlarını kararlılıkla savunmak, fakat bu mücadeleyi şaşmaz bir biçimde devrim hedefine bağlamak demektir. Sömürü ve zulüm düzeninin sonuçlarına karşı mücadeleyi, bu sonuçları üreten kaynağa karşı mücadele ile birleştirmek demektir.

Bu, doğru devrimci bakış açısıdır ve partimiz bu bakış açısı ile hareket etmektedir. Bu bakış açısı emekçilerin güncel çıkarlarını en iyi biçimde savunabilmenin de biricik gerçek yoludur. Gerek sosyal bilim ve gerekse tarih, bize, reformların her zaman devrimlerin yan ürünleri olduklarını göstermektedir.

Bu bakış açısı partimizin bugünün Türkiye'sinde öne çıkan sorunlarına yaklaşımında da kendini göstermektedir. Örneğin biz hiçbir biçimde Kürt

halkının sınırlı kazanımlarını küçümsemiyoruz, ama ilkin bu sınırlı kazanımların bile zamanında devrimci çizgide verilen mücadelenin ürünleri olarak ortaya çıktığını söylüyoruz. Ve ikinci olarak, bu sınırlı kazanımların çözüm olarak sunulmasına, böylece Kürt emekçilerinin temel çıkar ve hedeflerinin feda edilmesine karşı çıkıyoruz.

Kardeşler, yoldaşlar...

Devrimci siyasal mücadelenin ihtiyaçları açısından baktığımızda, bugünün Türkiye'sinin en temel sorunu, işçi sınıfının bağımsız bir örgütlü güç olarak mücadele sahnesine çıkamamış olmasıdır. Devrimci bir işçi hareketi, tüm ezilenlerin ve sömürülenlerin biricik birleştirici eksenidir. Aynı şekilde, işçi sınıfının proletarya devrimi ve sosyalizme dayalı bayrağı, ezilenleri ve sömürülenleri ilgilendiren tüm sorunların biricik çözüm programıdır. Bu eksen geliştirilmediği ve bu bayrak yükseltilemediği sürece kitle mücadelesi bugünkü parçalı yapısını sürdürmekle kalmayacak, sorunlar da hep sürümcemede kalacaktır.

İşçi sınıfı bugünün Türkiye'sinde kokuşmuş burjuva sınıf düzeninin karşısına dikilecek güç ve kapasitedeki biricik gerçek sınıftır. Ya bu sınıfı bugünkü dağınıklığından, güçsüzlüğünden ve örgütsüzlüğünden kurtararak, siyasal mücadele sahnesine etkin bir güç olarak çıkarırsınız, böylece sorunların çözümünün, yani devrimin yolunu açarsınız ya da devrim iddianız boş bir laf olarak boşlukta kalır! Köklü toplumsal ve siyasal sorunların çözümü adına ileri süreceğiniz her reçete oyalayıcı bir aldatmaca olmaktan öteye gidemez.

TKİP III. Kongresi'nin partimiz adına bir kez daha yükselttiği “Parti, Sınıf, Devrim!” şiarının tüm anlamı da buradadır. Sınıfa dayalı devrimci parti ve devrimcileşmiş bir işçi sınıfı hareketi, burjuva sınıf düzeni koşullarında, muzafer bir devrime yürüyebilmenin biricik olanaklı yoludur. Gerisi boş laftır, devrim ve devrimcilik adına boş ve sonuçsuz işlerle uğraşmaktır, zamanı ve kendini boşa tüketmektir.

Hepinizi içten devrimci duygularla bir kez daha selamlıyorum...

Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!

Yaşasın proletarya devrimi ve sosyalizm!

İşçi sınıfı savaşacak, sosyalizm kazanacak!

(www.tkip.org sitesinden alınmıştır...)

Parti Gecesi'ni ve III. Parti Kongresi'ni selamlayan mesajlar...

Şan olsun TKİP III. Kongresi'ne!

Değerli dostlar, yoldaşlar!

Sınıf devrime kazanmaya kilitlenmiş Yeni Ekimler yürüyüşümüz güçlenerek sürüyor. Büyük Ekim Devrimi'nin 92., Partimizin 11. kuruluş yıldönümünü 3. Kongremizi yapmış olarak kutluyoruz. Zamanında toplanmış olan ve çalışmalarını başarıyla tamamlamış bulunan kongremiz, yasadışı ihtilalci örgütü güçlendirme ve partiyi sınıf ekseninde büyütme kararlılığımızın yeni bir ifadesidir. (...)

Hali hazırda devrimci örgüt iradesi ve partiyi sınıf içinde güçlendirme kararlılığı, genel toplumsal süreçlerin ağırlığı altında sınanmaya devam ediyor. Bu süreçler hala da neredeyse tümüyle burjuvazi tarafından belirleniyor. İşçi sınıfı ve emekçi kitleler bir yandan kapitalist krizin faturasını somut olarak ödemeye zorlanırken, diğer yandan her türlü gerici, faşist burjuva ideolojisinin cenderesi içinde çürütülüyorlar. Yine toplumsal-siyasal atmosfer liberal reformizm ve tasfiyeci legalizmin zehirli dumanyıyla kirlenmeye devam ediyor. Son yıllardaki burjuva seçim süreçleri, devrimci bahar -1 Mayıs dönemleri, krizin faturasına karşı sınıfın direnme çabasının ifadesi olan mevzi direnişler ve nihayet Kürt ulusal sorununda yaşanan gelişmeler vb. karşısındaki tutumlar; sol ve devrimci hareketin bu zehirli havada kendi yolunu yürümekte iyiden iyiye zorlandığını, çoğunluğu şahsında tam bir sürükleniş yaşadığını ve iyice düzen içine kaydığını gösteriyor.

Partimiz ise kongresinden aldığı güçle bu süreçte, bir yandan bu genel gidişata karşı devrimci ilkesel duruşundan şaşmadan politik mücadele yürütürken, diğer yandan bu dönemin saflarımıza yönelik olumsuz etki ve izlerini kazıma çabasını katlayarak yolunu yürüdü. Uzun yıllardır istikrarlı bir şekilde sınıf çalışması yürüttüğü alanlarda, bizzat bu çalışmanın şekillendirdiği ve yine doğrudan sınıf içinden kazandığı güçlerle illegal devrimci örgütlenmesini sağlamlaştıran adımlar attı. Üstelik bunu, parti örgütünü ve devrimin özgür çağrısını yeni alanlara yayma başarısıyla birleştirdi. İşte ikincisinin birikimi üzerinden toplanan 3. Kongremiz, stratejik doğrultumuza uygun bu kazanımları pekiştiren ve yeni bir düzeyde üretmeyi ve büyütmeyi önüne koyan bir irade birliği yaratmış olduğunu ilan etmiş bulunuyor. (...)

Tüm dünyada ve özellikle de devrimci damarın her şeye rağmen güçlü olduğu Türkiye gibi ülkelerde burjuvazi, işçi sınıfı ve emekçilerin büyük çıkışlarına hazırlık yapıyor. Örneğin bugün işçi sınıfımızın başkenti İstanbul'da adım başı kamera, adım başı muhbir, adım başı polis kontrolü ve terörü olağan bir hal almış durumda. Her türlü siyasi, askeri, teknik hazırlık işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin büyük toplumsal kalkışmalarına göre yürütülüyor. Çünkü kriz koşulları kitlelere havuç yerine sopa uzatmayı daha şiddetli bir şekilde dayatıyor.

Tam da böylesi koşullarda illegal devrimci partiyi işçi sınıfının bağrında büyütme çabasını, sınıf devrimcisi olup olmamakla, proleter devrim davasını ciddiye alıp almamakla eş anlamlı gördüğümüzü burada bir kez daha vurgulamak istiyoruz. (...)

İstanbul İl Komitesi

Sınıfın partisini adım adım inşa ediyoruz!

(...) Elbette dünya kapitalizminin tablosu dünya ölçeğinde olduğu gibi ülkemizde de büyük toplumsal mücadelele dinamiklerini kendi içinde barındırmaktadır. İşçi sınıfı hareketinin ve toplumsal mücadelenin bugünkü zayıf tablosu ilelebet sürmeyecektir. Kuşkusuz bu beklenti biz komünistlerin devrimci iyimserliğinden ileri gelmemekte, bir dizi nesnel olgu ve belirti bunu bugün daha kuvvetle göstermektedir. Dahası, 20 yıl önce Doğu Bloku ve Sovyetler Birliği'nin yıkılışının ardından sosyalizmi tarihe gömen bujuva ideologları, kapitalizmin büyük bunalımı karşısında bugün sosyalizmin gerçekte hiç kaybolmayan itibarını iade etmek zorunda kalmaktadır. Bütün bu gelişme ve yaşananlarla birlikte açıklıkla söyleyebiliriz ki, sosyalizm her zamankinden daha fazla günceldir.

(...) Yeni bir devrimler ve toplumsal mücadeleler dönemine girdiğimiz açık bilincine dayanan bu hazırlıkların öne çıkan en önemli yanı “Sınıf eksenli partiye geçiş”dir. Kuşkusuz önümüzdeki bu mücadele dönemine işçi sınıfının damgasını vuracağı kesindir. Bir dizi çelişki ve çatışmanın bağrında düğümlendiği Türkiye topraklarında partimiz işçi sınıfının pratik ve siyasal önderliğini adım adım inşa etmektedir, tüm çaba ve enerjisi bu yöndedir. (...)

İzmir İl Komitesi

III. Parti Kongremiz sosyalizmde ısrarın ilanıdır!

(...) İşte tüm bu gelişmeler sosyalizmin güncelliğini ve yakıcılığını bir kez daha ortaya koymaktadır. Yukarıda özetlemeye çalıştığımız sorunların gerçek manada ve kalıcı bir şekilde çözülebilmesi için kapitalizmin devrimle aşılması bir zorunluluk haline gelmiştir. Geline yerde insanlığın, dahası gezegenimizin geleceği buna ihtiyaç duymaktadır. İşte biz komünistlerin bu topraklarda ortaya koyduğu çizgi ve onun ete kemiğe büründüğü partimiz bunun bilinci ve iradesidir. Dahası kapitalist sömürü düzenine karşı insanlığın kurtuluşu davasında bir savaş çağırısıdır. Toplamında 22, parti şahsında geride kalan 11 yıl boyunca tüm pratiğimiz bu bilimsel gerçeğin gerçekleşmesine hizmet etmiştir. (...)

Dostlar, tarihsel yürüyüşümüzün bu aşamasında bir dizi anlamlı gelişmeyi bir arada yaşıyoruz. Bunlardan birisi de sınıfın ihtilal iradesi olan partimizin III. Kongresi'dir. III. Parti Kongre'miz devrim davasında kararlılık ilanıdır. III. Parti Kongremiz sosyalizmde ısrarın ilanıdır. III. Parti Kongremiz sınıfın illegal ihtilalci iradesinin savaş çağırısıdır. (...)

Ankara'dan Komünistler

Sosyalizmin zaferi için parti saflarına!

(...) Sosyalizmin zaferi için işçi sınıfıyla etle-
turnak misali bütünleşmenin önemi konusunda berrak bir bilincin temsilcisi olan TKİP, III. Kongresi ile “Sınıf eksenli partiye geçiş” hedefini ilan etmiş

bulunuyor.

Sınıf eksenli partiye geçiş hedefini heyecanla karşılayan biz TKİP'li komünistler, işçi sınıfı ile partisi arasındaki açığı kapatma iddiasıyla mücadelenin sıcak alanlarında coşkuyla faaliyet yürütmekteyiz.

III. Kongre'nin saptadığı hedeflere ulaşma kararlığında olan komünistler, marksist-leninist dünya görüşü ve bu öğretinin Türkiye'deki yegane temsilcisi olan TKİP'nin proleter devrimci çizgisinden aldıkları güçle sosyalizmin zaferi uğruna tereddüt etmeden yollarına devam etmektedirler.

Adana'dan Komünistler

Yaşasın Türkiye Komünist İşçi Partisi!

(...) Tarih sahnesine çıkışından beri bu ihtiyacı gidermeyi ilk hedef olarak belirleyen komünistler, bu iddialarına uygun ideolojik-politik çizgi ve konumlanışlarıyla Parti'yi örgütlemiş, şimdi de Parti ile devrimi örgütleme hedefine kilitlenmiş bulunuyorlar.

Partimiz, proleter devrimin bircik güvencesidir. Çünkü o, yolunu proletarya sosyalizminin ışığıyla aydınlatıyor. Tüm tasfiyeci cereyanlara rağmen, illegal-ihtilalci örgütü her geçen gün daha da güçlendiriyor. Bir zamanlar düşmanın “kurdurtmayacağız, kursanız da yaşatmayacağız” dediği Parti, geride bıraktığı 11 yıl ve bu süreye sığdırdığı üç kongre ile bilimsel sosyalizmin bayrağını layığıyla taşıdığını dosta düşmana göstermiş bulunuyor.

Bursa'dan Komünistler

Alaattin yoldaş ölümsüzdür!

Şanlı Ekim Devrimi'nin 92., yeni Ekimler'in Partisi TKİP'nin 11. yılında düzenlediğiniz etkinliğe katılan tüm işçileri, emekçileri ve yoldaşları devrimci inanç ve umudumuzla selamlıyoruz. (...)

Proletarya partisi yiğit bir devrimci neferini yitirdi. Sermaye devletinin gözü dönmüş kanlı faşistlerinin açtığı ateş sonucu yiğit yoldaşımız Alaattin Karadağ şehit düştü. Devrim ve sosyalizm yolunda Partisine yılmaz bir inançla bağlıydı yoldaşımız. Milyonlarca işçi ve emekçiye açlık, sefalet, kan ve gözyaşı dayatan kapitalizm belasına büyük bir sınıfsal kin besliyordu. Zulmün diktatörlüğü son bulmalı, insanca yaşanacak sınıfsız, sömürsüz bir dünya inşa edilmeliydi. Bunun için sınıfın şanlı Partisine, her devrim neferine, tüm işçi ve emekçilere büyük sorumluluklar düşüyordu. Yoldaş buna inandı, bunun için yaşadı, bunun için savaştı. Omuzlayarak bu onurlu görevi, kuşanarak Partisinin ideolojisini, kuşanarak Habip'in, Ümit'in, Hatice'nin, Hüseyin'in çelikten iradesini, yükseltmek için kızıl bayrağı göndere, çıktı bu onurlu ve zorlu yola. O da tüm şehitlerimiz gibi düşürmeden, leke sürdürmeden devretti bayrağı yoldaşlarına.

Yoldaşımız sınıfına duyduğu inançla, yüreğinde duyduğu devrim ve sosyalizm özlemiyle, bilincinde Partiyi, göğüsleyerek ölümü, aramızdan ayrıldı. Partimizin, yoldaşlarımızın, Türkiye ve dünya proletaryasının başı sağolsun. Hüznümüz büyük. Bir

yıldızımızı daha taşıyoruz alınlarımızda. O hep yanımızda, devamında kalacak. (...)

Esenyurt'tan Komünistler

Parti, sınıf, devrim!

Yoldaşlar, dostlar!
Partimizin 11. yılı vesilesiyle gerçekleştirmiş olduğunuz bu onurlu geceyi saygıyla selamlıyoruz. (...) Bugünler bayrağımızın en yüksekte olduğu günlerdir. Tasfiyeciliğin hızla yayıldığı, parlamentarizmin adeta moda olduğu, devlet terörünün azgınlaştığı şu günlerde, bayrağımızın geçmişine ve rengine sahip çıkmak daha bir önem kazanmaktadır. Marksist-leninist ideolojinin, devrimci örgüt fikrinin, ihtilalci bakışın, sınıf devrimciliğinin Partimiz tarafından korunuyor ve geliştiriliyor olması, geçmişten devralınan bu mirasın, bu bayrağın ancak saflarımızda korunabileceğini ve güçlendirilebileceğini göstermektedir.

Düşünen ve savaştan militanlar geleneğini yaratanların yoldaşları olarak bayrağımızı tüm bedeller pahasına en yükseklerde tutacağımızı buradan bir kez daha ilan ediyoruz.

Yakın zamanda toplanan TKİP 3. Kongresi'ni de bu vesileyle selamlıyoruz.

Kartal'dan Komünistler

Partiyi kazandık, partiyle kazanacağız!

Yoldaşlar,
Şanlı Ekim Devrimi'nin 92. Yeni Ekimlerin Partisi'nin 11. yılında düzenlenen “Kapitalizm Krizde, Çözüm Sosyalizmde!” şiarlı etkinliği Genç Komünistler olarak 3. Parti Kongresi'nin coşkusuyla selamlıyoruz.

Kapitalist sistem, yaşadığı krizin faturasını işçi ve emekçilere kesmeye çalışırken; bizlere sömürden, sefaletten, kan ve gözyaşından başka bir şey veremezken, gençliğe de tüm bunların yanı sıra geleceksizlikten başka bir şey vadetmemektedir. (...)

Bu da ancak her açıdan daha güçlü bir komünist gençlik örgütlenmesi ile olanaklıdır. Bunun en temel ayaklarından birisi devrimci-militan kimlikte katedilecek mesafedir. Bu da her bir genç komünistin partiyle arasındaki mesafeyi kapatmada göstereceği ısrar ve çabadır. Bu çaba partiyi gençlik içerisinde var etme çabasıdır. (...)

Genç Komünistler

Yeni Ekimler için yürüyoruz!

(...) Bugün sınıfla birlikte nefes alıyor, sınıfın bağrında güçleniyoruz. Ekim'in gösterdiği yoldan Yeni Ekimler için yürüyoruz. Ve söz veriyoruz; tarihin kızıl sayfaları başlatılan büyük yürüyüşün zaferini de yazacaktır.

Ekim Devrimi'nin 92, Partimizin 11. yılını, 3. Kongre'mizin kattığı güç ve moralle birlikte coşkuyla kutluyor, gecenizin başarılı geçmesini diliyoruz.

Pendik'ten Komünistler

Şan olsun 11. yılında TKİP'ye!

(...) Sınıfa yönelik kapsamlı saldırıları hayata geçiren sermaye devleti, bir yandan da devrimci mücadeleyi ezmek için var gücüyle çalışıyor. Faaliyeti engellemeye yönelik faşist saldırılardan gözaltı ve tutuklama terörüne kadar birçok yol ve yöntemi kullanıyor.

Sermaye devletinin AKP eliyle yürüttüğü ikiye bölme Kürt açılımı yaygarası eşliğinde Kürt halkına yönelik saldırılara her geçen gün bir yenisi ekleniyor. Devletin resmi politikası olan inkar ve imha politikasına farklı maskeler giydirilerek Kürt halkı teslim alınmaya

çalışılıyor. (...)

Bizler de komünist partisi saflarında savaştan militanlar olarak, partimizin göstermiş olduğu yolda adım adım ilerliyor ve çalışma yürüttüğümüz bölgede tüm gücümüz ve enerjimizle partiyi sınıf içerisinde güçlendirme hedefiyle hareket ediyoruz.

Çalışmalarımızı fabrikalarda ve sanayi havzalarında ilmek ilmek öreerek yeni güçlere ulaştırıyoruz. Partimizin burjuvazinin sınıf egemenliğine

karşı açmış olduğu savaş bayrağını kendi bulunduğumuz alanda daha da yükseklere taşımak için tüm güç ve olanaklarımızı seferber ediyoruz.

Türkiye işçi sınıfının ve ezilen halklarının tek kurtuluş şansı olan devrim ve sosyalizm mücadelesini daha da ileriye taşımak için saflarımızı sürekli illegal ihtilalci bilinç çerçevesinde eğiterek güne yükleniyor ve geleceği kazanmaya yürüyoruz. (...)

Ümraniye'den Komünistler

Devrimci partilerden mesajlar

Yaşasın proletarya enternasyonalizmi!

TKİP'nin 21.11.2009'da Köln-Mülheim'da, Ekim Devrimi ve TKİP'in kuruluşu yıldönümü vesilesiyle gerçekleştirdiği etkinliğe MLPD'den selamlarımızı gönderiyoruz.

Sevgili yoldaşlar, arkadaşlar,

MLPD ve ona bağlı “Başkaldıran Gençlik Birliği” ve “Kızıl Tilkiler Çocuk Organizasyonu” adına devrimci selamlarımızı iletiyorum. Davetiniz için teşekkür ediyor ve organizasyonunuzda başarılar diliyorum.

Kapitalizmin tarihinde yaşanmış en derin dünya ekonomik krizinin ve finans krizinin ortasında bulunmaktayız. Bu kriz, tüm dünyada bütün temel muhalif söylemleri keskinleştirmekte ve bu dünya krizi devrimin imkanını barındırmaktadır. Ancak bu, uluslararası sanayi proletaryasının, kitlelerin mücadelelerinde kendisinin öncülük edeceği rolü geliştirmesine bağlıdır. Ve bunun için devrimci partiler, proletaryanın çalışmalarını koordine etmeli ve onunla birlikte çalışmalıdır. Bunun için önemli adımlar atılmaktadır. (...)

Türkiye'deki gerici rejimin altında binlerce devrimci, ilerici ve demokrat insan baskı ve işkence görüyor ve öldürülüyor. Bu anlamda Türkiye'de ve Türkiye Kürdistan'ında Marksist-Leninist hareketin ve işçi hareketinin güçlenmesi ve rejimin kanlı baskılarına karşı sosyalizmin varlık bulması çok anlamlıdır. Bunlardan biri de TKİP!

Devrimci partilerin ve örgütlerin faaliyetinde örgütsel birliğin sağlandığı bir süreçteyiz. TKİP ve MLPD de böyle bir süreçte. Fikir oluşturan tartışmaların ilk aşaması, yedi bölgesel konferansta yaklaşık 70 örgüt ve partiyle gerçekleştirildi. Katılan örgütler, devrimci temelde gerçekleşen örgütlü bir adımın atılması için zamanın geldiği konusunda hem fikirler. Proleter enternasyonalizmi için yeni bir niteliğe ihtiyacımız var. Ancak bu şekilde emperyalist dünya sistemine karşı üstünlük yaratabiliriz ve sosyalizmi zafere taşıyabiliriz.

Almanya Marksist Leninist Parti (MLPD) Merkez Komite

Bilimsel sosyalizm her zamankinden daha günceldir!

21 Kasım 2009 günü Köln Müllheim'da gerçekleşen etkinliği KPD/ML (Roter Morgen) olarak selamlıyoruz. (...)

Almanya'da olduğu gibi Türkiye'de de kapitalizmin neo-liberal aşaması başarısızlığa uğramıştır. Almanya'da sermaye piyasasının liberalizasyonu milyonlarca insanı artan bir sefalete sürükledi. Artık çalışanlar dahi gelirlerinin yetersizliğinden dolayı giderek daha fazla devlet yardımına ihtiyaç duymaktadır. Almanya'da süt üreticileri artık yetkililerini dinlemiyor ve militanca sokağa çıkıyorlar. İşçilerin kokuşmuş sendika yetkililerini defetmesinin zamanı geldi. Sendika yöneticileri işçilerin işlerini maaşlarından feragat ederek koruyabileceklerini söyleyerek ikna etmeye çalışıyorlar. Bilimsel sosyalizm, Marksist-Leninizm her zamankinden daha günceldir.

KPD/ML (Roter Morgen)

Yaşasın devrim, yaşasın sosyalizm!

Değerli dostlar, siper yoldaşları,

Yaşadığımız emperyalist-kapitalist sistemde kapitalizm kriziyle işçilere, emekçilere kadınlara ve gençlere işsizliği, çözümsüzlüğü ve geleceksizliği dayatmaktadır. Son bir yıl içinde derinleşen ekonomik kriz binlerce işçiyi ve emekçiyi işinden ve geleceğinden kaygılı bir duruma getirmiştir.

Yaşananlar, emperyalist demagogların sosyalizm öldü teranelerinin birer safsatadan ibaret olduğunu gösteriyor, burjuva kalemşörler de bunu itiraf etmek zorunda kalıyorlar. İnsanlığa barbarlığı ve yok oluşu dayatan kapitalist sisteme karşı sosyalizm insanların umudu olarak yükseliyor. (...)

Tüm emperyalist saldırılar karşısında devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütmek ve geliştirmek için düzenlemiş olduğunuz, “Kapitalizm krizde, çözüm sosyalizmde!” gecenizi devrimci duygularımızla selamlıyor, başarılar diyoruz.

MLKP Almanya Komitesi

21 Kasım 2009

İnsanlığın kurtuluşu devrimde ve sosyalizmde!

Gece Tertip Komitesine,Değerli TKİP'li dostlarımıza, TKİP'li taraftar ve militanlarına, Sevgili dostlar, “Kapitalizm krizde, çözüm sosyalizmde!” hedefiyle düzenlemiş olduğunuz gecenizi en içten devrimci duygularımızla selamlıyoruz.

Emperyalist haydutların yeni pazarlar yaratma ve varolanları birbirlerinden kapma yarışı ve dalaşının sürdüğü bugünkü koşullarda, işgal ve saldırganlık dünyanın her yerinde sürmektedir.

Sistem krizini aşmak için faturayı emekçilere ve ezilen mazlum halklara kesmektedir. Emperyalistler ve uşakları biraz daha ömürlerini uzatmak için emekçilerin kazanılmış haklarını bir bir gaspetmeye devam ediyorlar.

Bu şartlarda insanlığın kurtuluşunun devrim ve sosyalizmde olduğu tüm gerçekliğiyle açığa çıkmıştır.

TKP/ML-YDK

Yunanistan'da Aleksis unutulmadı

Atina'da geçen yıl polis kurşunuyla yaşamını yitiren Alexis'i anma etkinliklerinde çıkan olaylarda, ülke genelinde 784 kişi gözaltına alındı, 136 kişi tutuklandı. 5 gösterici ve 26 polis ise gösterilerde yaralandı.

Yunanistan'da 6 Aralık 2008 tarihinde, 15 yaşındaki Alexis Grigoropulos polis kurşunu ile hayatını kaybetmişti. Ülkede geçen yıl geniş çaplı protestolara neden olan olayın birinci yıldönümünde düzenlenen gösterilerde hedef yine devletti.

Atina, Selanik ve Girit Adası başta olmak üzere birçok kentte eylemler gerçekleşti.

Atina'daki eylemler, geçen yıl Grigoropulos'un polis kurşunu ile öldürüldüğü yerde yüzlerce kişinin toplanması ile başladı. Anma etkinlikleri esnasında kitlenin arasından çıkan bir grup Keratsini Belediyesi'ni saatlerce işgal etti.

Atina kent merkezinde öğle saatlerinde gerçekleştirilen gösterilerde parlamento binasının bulunduğu Sindagma Meydanı'nda yürüyüş yapmak isteyen gruba polis saldırdı. Eksarhia semtinde de düzenlenen gösteride polisle çatışmalar çıktı.

Atina Üniversitesi önünde toplanan gruba saldıran MAT polislerine (çevik kuvvet) ise kitle taş ve sopalarla yanıt verdi. Protestocular, Yunanistan Milli Kütüphanesi'nin çatısına çıkarak Yunan bayrağını gönderden indirdiler. Omonia Meydanı ve çevresi başta olmak üzere kent merkezinin ana yollarını da ulaşıma kapattılar.

7 Aralık Pazartesi günü eğitimciler, 24 saatlik bir grevle eylemlere destek verdiler. Kamu çalışanları ise aynı gün 3 saatlik bir iş durdurma eylemi ile Alexis'i andılar.

400 kadar meslek okulu ve üniversite de eylemler boyunca öğrenciler tarafından işgal edildi.

Finlandiya'da grev

Finlandiya'nın başkenti Helsinki'deki uluslararası havalimanında uçuşlar, 30 Kasım Pazartesi günü öğleden sonra başlayan grev nedeniyle iptal edildi.

Havalimanı çalışanlarının başlattığı grevin 1 Aralık Salı günü bitirilmesi planlanıyordu. Fakat yönetimle Hava Ulaştırma Sendikası üyesi işçiler arasında anlaşmaya varılamaması üzerine işçiler greve devam etme kararı aldı.

500 işçinin katıldığı grev nedeniyle 2 Aralık Çarşamba gününe kadar yaklaşık 55 uçuş iptal edildi. Yaklaşık 6 bin bavul ise yolculara ulaştırılmadı.

Grev, bagaj görevlilerinin özel bir şirkete devredilmesini protesto etmek için yapıldı. İşçiler bu durumun çalışma koşullarını daha da kötüleştireceğini söyledi.

Kasım ayının ortasında havayolunda bir grev daha yapılmış, grev sebebiyle 32 bin yolcunun yapacağı 400 uçuş iptal edilmişti.

“Berlusconi'ye hayır!” günü

İtalya'da internet üzerinden organize olan yüzbinlerce kişi, 5 Aralık günü sokaklardaydı. “No-B Day” (Berlusconi'ye Hayır Günü) çağrısıyla Roma'da protesto mitingi düzenledi.

Uzun süredir Berlusconi'ye karşı biriken İtalya kamuoyunun tepkisi bu miting ile kendini somutladı. Toplumun değişik kesimleri Berlusconi'ye farklı nedenlerle öfke besliyor. Evlilik dışı ilişkileri nedeniyle kadınlardan, basın özgürlüğüne dönük kısıtlamalar nedeniyle sanatçılardan büyük tepki alan Berlusconi'nin pek çok mafya yapılanmasıyla da ilişkisinin olduğu biliniyor. Ayrıca adı pek çok yolsuzluk olayıyla birlikte anılıyor.

Söz konusu mitingin kararı ise, bir grup aktivist tarafından Facebook, bloglar ve internet siteleri aracılığıyla haberleşerek alındı. Bu çerçevede 5 Aralık tarihi, “No Berlusconi Day” olarak ilan edildi.

Miting, mor giysili yüzbinlerce protestocunun yürüyüşüyle başladı. Nobel ödüllü sanatçı Dario Fo, müzisyen Moni Ovadia ve yazar Domenico Gallo gibi isimler San Giovanni Meydanı'nda kurulan sahneye çıkarak hükümeti eleştirdiler.

8. Uluslararası Tecrite Karşı Mücadele Sempozyumu 18-20 Aralık'ta

Uluslararası Tecrite Mücadele Platformu, 18-20 Aralık tarihlerinde, Londra'da, Uluslararası Tecrite Karşı Mücadele Sempozyumu etkinliklerinin sekizincisini gerçekleştirecek.

Sempozyumun Latin Amerika'dan Ortadoğu'ya kadar geniş bir uluslararası katılımcı listesi bulunuyor. Türkiye'den de katılımcıların bulunduğu sempozyumda “Ülkelere yönelik baskı ve tecrit politikaları” ve “Anti-Terör yasalarıyla siyasi muhalefetin sindirilme politikası ve siyasi tutsaklar” başlıklı paneller düzenlenecek. Sempozyumda “Siyasi tutsaklar ve anti-terör yasaları”, “Siyasi davalara ilişkin hukuki çalışmanın koordinasyonu” ve “Ülkelere yönelik ambargo ve saldırganlık” başlıklarında üç çalışma grubu (workshop) etkinliği de olacak.

Sempozyum kapsamında düzenlenecek Uluslararası Özgür Tutsak Gecesi Etkinliği'nde, Türkiye'deki 19-22 Aralık katliamında ve F Tipi hapisanelerine karşı yürütülen direnişte ölümsüzleşenler başta olmak üzere, tüm dünyada devrim şehitleri anılacak.

Etkinliğin Türkiye katılımcıları arasında ÇHD Genel Sekreteri Av. Selçuk Kozagaçlı, TAYAD'tan Ahmet Kulaksız, KESK'ten Meryem Özsoğüt, DİSK'ten Erol Ekici, Ferhat Gerçek, Gençlik Federasyonu ve Temel Haklar Federasyonu temsilcileri de bulunuyor.

Stuttgart-Sindelfingen Mercedes işçilerinden uyarı

Daimler, krizin faturasını işçilere çıkarıyor. Otomotiv sektöründe faaliyet gösteren Daimler, C serisi Mercedeslerin üretimini Stuttgart'tan Çin, Amerika ve Bremen'deki fabrikalarına kaydırmak istiyor.

Üretim maaliyetlerini düşürmek için gerçekleştirilmek istenen bu planlama karşısında Daimler Sindelfingen işçileri 1 Aralık Salı sabahı başlayan greve başladılar.

Spontane gelişen bu greve işçiler kendi inisiyatifleri ile başladılar. İşçiler grevlerini, gerçekleştirdikleri eylem ve mitinglerle besliyorlar. Mitinglerde işçiler krizin faturasını ödemeyeceklerini dillendirirken, şirket yönetimini ve hükümeti de hedef alıyorlar.

Mercedes işçileriyle toplantı

4 Aralık günü MLPD grevin daha ileriye taşınabilmesi için bir toplantı düzenledi. MLPD Merkez Komite Üyesi'nin konuşmasının ardından işçiler söz aldı. Bölgede farklı sektörlerde çalışan işçilerin de söz aldığı ve tecrübelerini paylaştığı toplantıda dayanışma çağrısı yapıldı.

BİR-KAR'ın, toplantıda yaptığı konuşmada grevlerin tarihsel önemi üzerinde duruldu. Grevin hedeflerinin net ve kararlı olması gerektiği ifade edildi. Toplantı işçilerin Enternasyonal marşını söylemeleriyle sona erdi. Toplantıya 100'ün üzerinde işçi katıldı.

Liselerde birleşik devrimci mücadele ve örgütlenme için gücümüzü Devrimci Liseliler Birliği’nde birleştiriyoruz!

Liseliyiz! Ünlü deyimle hayatın daha başlangıcındayız. Toplumsal süreçlere bilinçli özneler olarak katılmanın henüz ilk adımlarını atıyoruz. Dünyayı, toplumu, yaşamı gerçek temelleriyle kavramanın, algılamanın çabası içindeyiz. Toplumsal yaşama yetişmiş bireyler olarak katılmanın hazırlığını yapıyoruz. Hem fiziksel olarak, hem de bilinç planında büyümenin sürdüğü yaşlardayız.

Her toplumda hayatın bu evresine müdahale toplumun geleceği için hayati önemde görülür. Geçmişten bugüne egemenler, bu önemi asla gözardı etmediler. Günümüzün sömürücü sınıfı olarak burjuvazi de liseli çağındaki gençliği kurulu düzen temelinde biçimlendirmeyi yaşamsal bir önemde görmektedir. Burjuvazi için liselerin, toplumu şekillendirme istasyonlarının ilk halkası olduğunu söylemek hiç de yanlış olmayacaktır.

Gerçekte eğilen ne?

Kendinden önceki sömürücü sınıflar gibi burjuvazinin de lise çağındaki gençliğe yaklaşımını, “Ağaç yaşken eğilir!” anlayışı belirlemektedir. Güya eğitimin önemini mecazen ifade eden bu sözde, egemenlerin gençliğe yaklaşımının özü dile gelmektedir. Sermaye sınıfı için gençlik, gelişip serpilmesi gereken, kardeşçesine yaşanacak toplumu oluşturacak özgür bir varlık değil, eğilmesi gereken bir araçtır.

Sermaye düzeni liselerde bizleri eğmek için elinden gelen her şeyi yapmaktadır. Bu çabaların başında beyinlerimizi dumura uğratan, düşünme yetilerimizi daha baştan körelten eğitim anlayışı ve müfredatı geliyor. Büyük oranda içi boş, olduğu kadarıyla da gerici, ırkçı tonları ağır basan dersler, yalnızca test geçmeye odaklı bir ezber yöntemiyle veriliyor. Gelecek diye önümüze sürülen ÖSS, LYS gibi sınavlar, hayatın baharında bizleri başka hiçbir şey düşünmeyen robotlara çeviriyor. Açıkta empoze ettiği bireycilik, bencillik, açgözlülük gibi kokuşmuş kültürüyle, el altından yaydığı uyuşturucu, fuhuş gibi çürütücü araçlarıyla kapitalizm, daha liseden başlayarak geleceğin uysal, uyuşmuş, dizçökmüş kölelerini yaratmayı hedefliyor. Bu uğurda liseler, eğitim kurumlarından çok idare baskısının, polis terörünün, çeteciklerin cirit attığı kışlalar olarak iş görüyor.

Bunlar yetmezmiş gibi böylesi bir eğitim sürecinin parası da her geçen gün artan oranda ailelerimize ödettiliyor. Temel eğitim kapsamında tüm giderleri devlet tarafından karşılanması gereken lise döneminde, katkı paylarında, “bağış”larda yaşanan artışa, bir de eğitimdeki özelleştirmenin temel bir ayağı olarak dersane masrafları ekleniyor.

Elbette bunlar yoğun olarak işçi ve emekçi çocuklarının yaşadığı sorunlardır. Anne ve babalarımızın madenlerde, tarlalarda, fabrikalarda yarattıkları değerleri gasp eden asalaklar, kendi çocuklarını her türlü maddi ve teknik imkanın olduğu ayrıcalıklı okullarda, geleceğin sömürücüleri olarak yetiştiriyorlar. Eğitimin düzeyi yoksul çocuklarının geleceğin işçileri olarak yetiştirildikleri meslek liselerine geldikçe iyice düşerken, baskı ve kölelik

uygulamaları tam tersine bir artış gösteriyor.

Düzenin, karanlıktan başka vereceği bir gelecek yok!

Nereden bakarsak bakalım, hayatımızın en güzel dönemini zehir eden kokuşmuş, acımasız bir çarkla karşı karşıyayız. Bu çark yalnızca lise dönemimizi öğütmekle kalsa yine iyi. Onun daha beter kardeşleri, yani kapitalizmin YÖK’lü, ÖGB’li, polisli üniversiteleri, askerliği, işsizliği, 12 saatlik kölece çalışma koşullarının hüküm sürdüğü üretim alanları ve daha nicesi hayatımızı zehir etmek için yolumuzu gözlüyor. Bütün bu çarkların toplamından oluşan sermaye düzeni, bizleri daha baştan kendi karanlığının hüküm sürdüğü bir geleceğe razı etmek istiyor. İsyan etmeyelim, yıkılması için uğraşmayalım diye daha baştan boyun eğdirmeye çalışıyor.

Onurumuza ve geleceğimize sahip çıkmak, burjuvaziye ve onun kölelik düzenine boyun eğmemekle başlar. Liselerde hiç de azımsanmayacak bir kitle burjuvazinin dayatmalarını kabul etmiyor. Son yıllarda da görüldüğü üzere dönem dönem dikkat çekici bir oranda devrimci mücadele arayışı içine giriyor. Genel gençlik hareketinin olumsuz gidişatını bile değiştirmek potansiyellerini içinde barındıran bu arayışlar, halihazırda dağınık bir şekilde değişik siyasi örgütlenmelerde kendine ifade kanalları bulmaya çalışıyor. Büyük gövdesi doğrudan devrimci özelemler ve niyetlerle harekete geçen bu ileri kitle, alanın özgün sorunlarına da eğilerek geniş yığınları harekete geçirebilmenin ve birleşik devrimci örgütlenme ihtiyacını karşılayabilmenin en temel dayanağıdır. Devrim ve sosyalizm davasına yönelik bir ilgiyle ve devrimci mirasa-değerlere yönelik bir sempatiyle öne çıkan ileri liseli kitlesinin önemli bir kesimi, yazık ki devrimci savaşımı uzak yakın ilgisi kalmamış reformist siyasi anlayışların etkisiyle, liseli gençlik hareketi içindeki misyonunu yerine getiremeyecek durumdadır. Önemli bir kesim ise salt grupsal ihtiyaçlara gömülerek, geniş liseli yığınlarını örgütleyip harekete geçirecek bir iddia ve pratikten uzaktır.

Liseli genç komünistler olarak uzun yıllar boyunca liseli gençlik mücadelesinin etkin bir öznesi olarak hareket ettik. Sermaye düzenine ve devletin dayatmalarına karşı devrimci bir çizginin temsilcisi olduk. Liseli gençliğin birleşik devrimci hareketi ve örgütlenmesi hedefiyle bulunduğumuz yerelerde sistemli, planlı, sürekli bir devrimci faaliyet örgütlemeye çalıştık. Yerel yayınlardan platformlara

Eşit, parasız, bilimsel, anadilde eğitim için Devrimci Liseliler Birliği saflarında örgütlenmeye!

Ekim Genelliği Genel Sayı: 334- Fiyatı: 25YTL/Aralık 2009- Sahibi ve Y. Yür. İcresi Md. Ayhan Özdoğan- EKİM Basım Yayıncılık Ltd. Şti.- Adres: Halkaport Mah. Miller Cd. 30/18 FATİH- İstanbul- Tel: 0212517439 Baskı: Özdemir Matbaası- Davutpaşa Cd. Güven San. Sitesi, C Blok No:148 Topkapı/ İST. Tel: 0212775495

bir dizi esnek araç, yöntem ve politika ile liseli gençlik hareketini geliştirecek müdahalelerde bulunduk.

Gelinen yerde bugüne kadarki birikime yaslanarak, liseli gençlik içindeki devrimci duyarlılığı ve arayışları birleşik devrimci mücadeleye kanalize etmek, liseli gençliğin örgütlenme ihtiyacına militan bir devrimci yanıt oluşturmak hedefiyle **Devrimci Liseliler Birliği** adını atıyoruz.

Devrimci; çünkü liseli gençliğin, özel olarak da onun politik kitlesinin devrime olan sempatisinin, toplumsal sorunlara yönelik duyarlılığının, gelecek güzel günlere olan özleminin kendini ifade edebileceği yegane nitelik devrimciliktir.

Birlik; çünkü hem geniş kitleleri harekete geçirebilecek irade, eylem ve kararlılık, hem de grupsal kaygıların ötesine geçebilecek bir devrimci örgütlenme, en iyi ifadesini ‘birlik’te bulabilir.

“Düzene karşı devrim!” diyen tüm liselileri, liseli gençlik hareketine karşı devrimci sorumluluğumuzun bir gereği olarak attığımız bu adıma omuz vermeye, devrimin gücüne güç katmaya çağırıyoruz.

- Beyinleri uyuşturan gerici eğitim yapısına,
- Gençliğimizi ve geleceğimizi karartan sınav sistemine,

- Hayatımızı tüketen paralı eğitime,
- Okullarda kışla düzenine, idare ve polis baskısına,

- Gençliği eğmeye çalışan düzene karşı

“Eşit, Parasız, Bilimsel, Anadilde Eğitim!” için **Devrimci Liseliler Birliği’**nde örgütlenmeye!

Karanlığı yırtan bir ışık: Erdal Eren

Erdal Eren yaşıyor, liseli genç komünistler savaşıyor!

*“Umut belki bir tohumdu o çağda
umut şimdi
koskocaman bir çınar
anlıyorum
biliyorum
inanıyorum
emek'ler kurtaracaklar
paralarda kalan o adalet'i
o hürriyet'i”*
Hasan Hüseyin Korkmazgil

Kanla yazılıyor tarih. Direnenler kanlarıyla yazıyorlar tarihi. Ölümüne bile ışık oluyor, umut oluyor, yol gösteriyor bizlere. Paranın ve egemenlerin cellatları öldürdüklerini zannederek devam ediyorlar katliamlarına. Ama bitiremiyorlar, inancımızı, umudumuzu, gelecek güzel günlere olan özlemimizi bitiremiyorlar! Devrim ve sosyalizm mücadelesinde sonsuzluğa uğurladıklarımız son sözlerinde bile faşizme olan kinlerini ve mücadeleye olan inançlarını haykırırdılar cellatların suratlarına.

“Bir gün, mutlaka sizin yerinizde halkımız olacak, sizi ve koruduğunuz düzeni yargılayacak ve doğru kararı verecektir!” Sonsuzluğa uğurladıklarımızdan biriydi Erdal Eren ve daha 17'sinde 12 Eylül faşizmi tarafından idam edilmişti!

**“Bitmedi daha, sürüyor o kavga ve sürecek
yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek...”**

“Yaşamı uğruna ölecek kadar çok seven” lerdendi Erdal Eren, 17 yaşında genç bir devrimci.

ODTÜ öğrencisi genç bir devrimci olan Sinan Suner, 30 Ocak 1980 gecesi, Ankara Hoşdere Caddesi'nde yazılıma yaparken polislerden birinin hain kurşunları ile yaralanır, araba ile hastaneye götürülmeden saatlerce sokaklarda dolaşarak öldükten sonra hastane kapısına bırakılır. 2 Şubat günü katliamın gerçekleştiği yerde faşizme karşı tok bir ses yükselir: “Devrim şehitleri ölümsüzdür!” Eylemde bir jandarma sırtından vurulur, Erdal Eren ise tam karşısındadır. 25 kişi gözaltına alınır, gözaltına alınan 25 kişiden biri de Erdal Eren'dir.

Ölen erin katili hiçbir kanıt bulunmamasına, yaşının 17 olmasına rağmen Erdal Eren seçilir. Çünkü dışarıda hızla yükselen bir toplumsal muhalefet vardır ve egemenler her zaman yaptıkları gibi bir kurban seçmek ve tüm topluma mesaj vermek zorundadır. Tıpkı Şeyh Bedrettin, Pir Sultan Abdal, Mustafa Suphi, Denizler'e yaptıkları gibi!

Ne zaman ki iktidara karşı bir ses yükselir, işte o zaman sermaye iktidarı faşist kimliğini açıkça ortaya koyar. Ellerindeki kanı gizleyemez, kitlelere katliamlarıyla nasıl cellatlar olduklarını gösterirler.

İnsanların içindeki devrim ve sosyalizm ateşi yayıldığı anda düzene korku salıyor, kitlelere umut veriyordu. Ancak faşist sermaye iktidarı boş durmuyor, devrimci hareketi sindirmek için elinden geleni yapıyordu. O dönemde birçok devrimci sokaklarda, eylemlerde, gözaltında katlediliyordu. Bazıları da göstermelik yargılamalarla tutuklanıyor ya da infaz ediliyordu.

Böyle bir dönemde göstermelik mahkeme işlemeye başladı. Tarihin en kısa yargılamalarından biri

gerçekleştirildi ve 19 Mart 1980 günü Erdal Eren idam cezasına çarptırıldı. Hiçbir delil ve tanık yoktu. Gerçi mahkemenin böyle şeylere vakit harcayacak zamanı da yoktu, gerek de duymuyordu. Erin ölümüne neden olan mermi bir tüfekten çıkmıştı. Oysa Erdal Eren'in üstünden sadece bir tabanca çıkmıştı, ayrıca tüfeği olan bir gösterici de yoktu. Göstericilerin hepsi askerlerin önünde olmasına rağmen er arkasından gelen bir mermiyle ölmüştü. Mahkeme bu kadar basit bir olayı inceleme gereği dahi duymamıştı. Çünkü, yükselen toplumsal muhalefeti sindirmenin yolu gözdağı vermekten geçiyordu. Üstelik Erdal 17 yaşındaydı. Ama mahkeme için önemli olan bu değildi ve yaşı bir gecede bir yaş büyültülerek 13 Aralık 1980'de idam edildi.

Erdal Eren başı dik bir biçimde çıktı idam sehпасına. Ailesine yazdığı mektupta üzülmelerini söylerken şunları ekliyordu: “Şunu bilmenizi ve kabul etmenizi isterim ki, sizin binlerce evladınız var. Bunlardan niceleri katledilecek, yaşamlarını yitirecek, ama yok olmayacaklar. Mücadele devam edecek ve onlar mücadele alanlarında yaşayacaklar!”

Yaptıkları ve ölümüyle karanlığı yırtan bir ışıktır Erdal Eren. Erdal Eren daha iyi bir dünya istediği için, devrim ve sosyalizm mücadelesi verdiği için katledilmiştir! Erdal Eren'i anlamak ve sahip çıkmak bugün mücadelemizi büyütmeğe geçiyor.

Bu onurlu ve yiğit devrimcinin babasına yazdığı son mektupta dediği gibi; “Yapılması gereken tek ve doğru şey, acımızı öfkeye dönüştürerek onların bıraktığı yerden yürümektir.”

Erdal Eren'i mücadele alanlarında sonsuzluğa

uğurladık ve mücadele alanlarında yaşatacağız!

Erdal Eren yaşıyor, liseli genç komünistler savaşıyor!

Devrimciler ölmez, devrim davası yenilmezdir!

(Liselilerin Sesi dergisinin Aralık 2009 tarihli 31. sayısından alınmıştır.)

Osmangazi'de soruşturma terörü

Osmangazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi'nde, 6 Kasım öncesi bildiri dağıtan devrimci öğrenciler ve birkaç sivil faşist arasında tartışma yaşanmış, sivil faşistlerin afişleri yırtmaya çalışması ile devrimci öğrenciler sivil faşisti cezalandırarak olay yerinden ayrılmıştı.

Rektörlük, aralarında Ekim Gençliği okurlarının da bulunduğu dört öğrenciye ve olayda yaralanan faşiste soruşturma açtı. Faşistlerin “mağdur” olarak isimlendirildiği soruşturmada devrimci öğrenciler “saldırgan” olarak nitlendirildi. Olay yaşandığı sırada orada bulunmayan devrimci öğrencilere de soruşturma açılmış olması, polis-idare ve sivil faşist işbirliğini bir kez daha gözler önüne sermiş oldu.

Ekim Gençliği / Eskişehir

Taksim'de Ekim Gençliği satışı

4 Aralık Cuma günü, genç komünistler, Ekim Gençliği'nin 121. sayısını gençliğe ulaştırmak için Taksim İstiklal Caddesi'nde militan satış gerçekleştirdiler. Satış boyunca birçok gündeme dair ajitasyon konuşmaları gerçekleştirildi.

Kapitalizmin krizinin bedelini ödememe, temel hak ve özgürlükler için mücadeleyi yükseltme çağrılarının yapıldığı konuşmalarda insanlığın kurtuluşunun sosyalizmde olduğuna dair vurgular yapıldı.

Ajitasyon konuşmalarında Kürt halkına dönük baskılara, artan polis terörüne ve komünist işçi Alaattin Karadağ'ın sermaye devletince katledilmesine de değinildi.

Militan dergi satışını engellemeye dönük sivil polis tacizleri de oldu. Derginin sessizce satılması gerektiğini söyleyen polislerin tutumları boşa düşürüldü. Satış polis tacizine rağmen sesli ajitasyonlarla sürdürüldü.

Ekim Gençliği / İstanbul

Gelişmelerin anlamı...

M. Can Yüce

Son iki yılda birbirini tamamlayan ve birbiriyle çelişen gelişmeler olmaktadır. Ergenekon davası, ordunun geleneksel iktidar konumu ve prestijini sarsıcı haber ve davalar, Kürt açılımı, Alevi Açılımı, Ermenistan, Suriye, Irak ve İran ile geliştirilen ilişkilerin yeni düzeyi; son günlerde ise Kürdistan ve Türkiye kentlerinde Öcalan'ı eksen alan eylemler, Tokat'ta meydana gelen bir çatışmada 7 askerin öldürülmesi gibi olay ve gelişmeler...

Bütün bunları nasıl okumak, nasıl değerlendirmek gerekir?

Öncelikle uluslararası ve bölgesel arka plana oturan, eksen olarak bir iktidar çatışmasından söz etmemiz gerekir. Peki, bu nasıl bir iktidar çatışmasıdır? Sıradan ve daha çok basit çıkar hesaplarına dayanan bir iktidar çatışması mı, yoksa daha geniş kapsamlı, belli bir siyasal programı öngören ve bununla birlikte iktidar ilişkilerini ve konumlarını yeniden düzenlemeyi hedefleyen bir iktidar çatışması mı?

Bir kez daha vurgulamakta yarar var: Çatışmanın ana zemini ve "tarafı" esas olarak Türkiye ve TC devletinin kendisi olsa da bunun çok temelli uluslararası ve bölgesel ayakları, dayanakları ve üzerine oturduğu bir çerçeve var. Zaten bu çerçeve ve dayanaklar olmasa bu çatışmanın başarı şansı pek olmaz, kısır ve güdük kalmaya mahkûm olur. Bunun, sonuçta, bu işe "cüret" edenlerin altında kalacağı bir girişimden öte bir değer kazanmayacağı çok açıktır.

Vurgulamamız ve hatırlatmamız gereken bir diğer nokta da şudur: Belli bir programa dayanan ve iktidar ilişkilerini hedefleyen bir iktidar çatışması süreci devam etmektedir. Bu, çok yönlü ve zamana yaydırılmış olarak ve şiddet ve uzlaşma boyutlarını içeren bir "yeniden düzenleme" sürecidir. Ancak burada sözünü ettiğimiz "program", Cumhuriyeti demokratikleştirme programı değildir. Cumhuriyetin bugüne kadar çözemediği, geleneksel yapısı ve iktidar ilişkileriyle çözme şansını yitirdiği, bu nedenle sürekli güç kaybettiği bir süreçte gündeme gelmektedir. Kürt sorunu, Alevi sorunu, Ermeni sorunu, demokrasi sorunu ve diğerleri... Bu sorunlar ve onların ortaya çıkardığı devrimci dinamiklerin zorlayıcılığı, kaçınılmaz olarak TC'yi bir "değişim"e zorlamaktadır. Ama burada katı ve esnemez bir yapı ve onu koruyan kurumlar ve iktidar ilişkileri, bu değişim zorunluluğunu bir varoluş ve yokoluş süreci olarak algılamış ve "çareyi" kendini daha da katılaştırarak devam ettirmekte bulmuştur. Ancak bunda ne kadar zorlandıkları da her defasında yeniden yeniden ortaya çıkmaktadır...

Irak işgali ve ABD'nin buradaki başarısızlığı, Güney Kürdistan'ın önemli bir politik aktör olarak ortaya çıkması, TC'nin bölgesel bir güç olarak gelişme şansının belirmesi gibi önemli politik gelişmeler ve olgular, TC'nin geleneksel yapısı ile yine geleneksel iktidar ilişkileriyle önemli bir çatışma içine girmişti. Burada yanlış bir anlamının önüne geçmemiz gerekir. ABD ile ilişkiler konusunda geleneksel iktidar kurumları ve ilişkileri sorun çıkarmıyor, bu anlamda egemen cephenin her kanadı arasında tama yakın bir uyum var. Çelişki bu noktada değil, çelişki, devletin mevcut yapısı ve geleneksel iktidar ilişkileri, bu bağlamda yaşanan temel sorun ve

çelişkilerin bu yapısı ile yukarda ana çerçevesini çizdiğimiz bölgesel aktör olabilme şansının kendisi arasında yaşanmaktadır ki, bu, geline nokta taşınması güç bir yük anlamına gelmektedir.

Ergenekon, ordunun prestij ve iktidar konumunun tartışma ve yıpratma konusu yapılması, birçok "tabu" sayılan konunun rahatlıkla tartışma konusu olması, Dersim'i katliamının tartışılması ve devletin, Mustafa Kemal ve iktidarının sorumlu gösterilmesi çatışmanın derinliğini göstermekte ve olası sonuçları hakkında önemli ipuçları vermektedir. Burada "tartıştırılan" salt, tek başına "gruplar" ve kişiler değil, bir dönemin, bir yapılanmanın, bir kurumlaşmanın kendisidir. En azından nesnel olarak ortaya çıkan sonuçlar bunu göstermektedir. Elbette bunu, doğrudan bir hedeflemeden çok, daha dolaylı, kimi zaman daha "yumuşak", uzlaşma içinde ve o hava verilerek yapmaya çalışmaktadırlar.

Bu çatışma, dar anlamda bir "iktidar çekişmesi" değil. Bir "taraf" Cumhuriyetin özüne, temel ilkelerine dokunmadan onu restore etmek istemektedir. Kürt sorununda yeni bir ulus tanımı, "vatandaşlık", "üst kimlik" tanımı geliştirilerek, bu tanım bağlamında "alt kimlikler" tanınarak bu restorasyonun "içi" doldurulmak istenmektedir. Bu, elbette en genel demokrasi ve devrimci çözüm açısından "reform" değerinde bile değildir. Bu ne kadar doğru ise TC'nin temel kurumlarının ve iktidar ilişkilerinin tartışılmasını, ordu gibi devletin asli bir unsurunun yıpratılması ve tabu sayılan birçok konunun tartışılmasının politik ve psikolojik sonuçlarını gözardı etmek de bir o kadar yanlıştır! Elbette bunlar, on yıllardır verilen devrimci mücadelenin dolaylı sonuçlarıdır. Resmi çizgi, onun ulus-devlet ideolojisi ve devletin kendisi ve iktidar ilişkileri teşhir edilmeseydi, dahası bunların iflası

sayısız kez kanıtlanmasaydı, bugün içinden geçtiğimiz süreci bu biçimi ve düzeyi ile tartışıyor olmayacaktık.

Bu iktidar çatışması sürecinin kendisi devam etmektedir. Henüz hangi tarafın kazanacağı kesinlik kazanmış değildir. Tarafların bu süreçte her türlü olanak, fırsat ve aracı kullanmaktan geri durmayacakları da çok açıktır. Bu süreçte belli bir iktidar boşluğu da doğar, belli noktalarda bunun ipuçlarını görmek de mümkündür...

Genel çerçeve böyle konulduğunda ve kavrandığında AKP hükümetinin belli bir süredir sürdürdüğü "Kürt Açılımının" politik anlamı ve hangi bağlama oturduğu da daha iyi anlaşılır kanısındayız. Yine buna karşı duran güç, parti ve çevrelerin şiddetli karşı koyuşları ve dirençleri de daha tam ve doğru kavranmış olur.

Bu anlamda Kürt Açılımı ile Cumhuriyet, özüne dokunulmadan "restore" edilmeye, daha doğru bir ifadeyle iç ve dış koşul ve dengelere göre yeniden "dizayn" edilirken, yine bununla sıkı sıkıya bağlı olan Ergenekon Davası ile iktidar ilişkileri ve dengeleri yeniden yapılandırılmak istenmektedir. Bunun kapsamlı bir politik çatışma ve hesaplaşma anlamına geldiği de çok açıktır.

Buradan teslimiyet gruplarının gelişine, bunun perde arkasına ve sonrası gelişmelere kısaca bakma noktasına geçebiliriz. Gelişmeler de gösterdi ki, Kandil ve Mahmur'dan grupların gelişi, arka planda varılan bir "uzlaşma" ile oldu. "Uzlaşmanın" ana çizgileri kabaca şöyle özetlenebilir: Gelecek kişilerin TC'nin yasalarına göre suç işlememiş olmaları gerekir. Bu durumda kendileri "yasal işlem" gereği sorgulanacak, ama hepsi serbest bırakılacak ve bu süreç, olgunlaştırılarak devam edecek...

Ancak tarafların öngörmediği bir durum oldu.

Aslında gelen gruplar, devletle bütünleşme sürecinin pratik örneklerinden başka bir şey değillerdi. Kendileriyle birlikte getirdikleri mektuplarda bunu açıkça ifade ediyorlardı. “Türkiye demokratik ulusunun bir parçası olarak kimliğimizin tanınması” sözü, bunun en dolaysız ifadesidir. Devletle bütünleşmenin ilk örneklerinin halk tarafından algılanışı ve sahiplenışı ise bu durumla çelişen bir gerçekliği ortaya çıkardı. Halk, teslimiyeti, bir bakıma başka türlü okudu, kendi ulusal kimlik bilincini ve bundaki ısrarını eylemli olarak gösterdi. Bunun Türkiye cephesinde okunuşu, abartılı tepki ve öfke biçiminde oldu. Ortaya çıkan tablo iki farklı ulus ve onun politik ve psikolojik gerçekliğinin kendisiydi. Bu, “bölünmenin” kendisiydi, bir bakıma... Bu tablo egemenler açısından ürkütücüydü, aynı zamanda açılım sürecinin yarı ölü doğumuna işaret ediyordu. Hemen vurgulamakta yarar var: Açılım süreci tam öldü denilemez, çünkü yukarda vurguladığımız iktidar çatışması devam ediyor, onun önemli bir unsuru olan açılım süreci de farklı biçimlerde ve düzeylerde devam edeceğe benziyor, tabii dengeleri kökten değiştirecek başka önemli gelişmeler olmazsa...

Vurguladığımız bu ürküntü, varılan “uzlaşma” zemininin de dağılmasına yol açtı. Aslında hemen belirtmeliyiz ki, açılımın politik programı noktasında Öcalan ile AKP hükümeti arasında temelde bir farklılık yok. Öcalan ve KCK resmi olarak deklare ettikleri gibi, “Demokratik Türkiye Ulusu” tanımını, çözümün ana çerçevesi olarak görmekte-dirler. AKP ise “vatandaşlık” üst kimliği ve bu bağlamda diğer alt-kimliklerin tanınmasını çözüm için ana çerçeve olarak görmektedir. Bu konuda aralarında temelde bir örtüşme söz konusudur. Ancak bu sürecin yürütülüş biçimi, kimlerin muhatap alınacağı, daha da önemlisi başta Öcalan olmak üzere “üst düzey” yöneticilerin geleceği konusu belirsizlik içindeydi. Uzlaşmama noktaları da bunlardı.

Bu noktadan sonra süreci tarihi önemde gören, hatta Cumhuriyetin kuruluşu kadar önemli gören Öcalan, bunu, AKP’nin oyunu, tasfiye süreci olarak tanımladı ve cepheden tavrı almaya başladı... Son günlerde ise hücre koşullarını ve “yeni düzenlemeyi” gerekçe göstererek halkımızın, gençlerin enerjisini ve gücünü boşa akıtmaktadır.

Peki, bu eylemlerin politik hedefi nedir, Kürdistan ve Kürt halkı için önerdikleri tek bir talep var mı?

Dersim katliamı üzerinde önemli bir tartışma süreci başlamıştı, bu tartışma süreci TC’nin Kürt politikasını deşifre edecek öğeler taşıyordu. Bunlar hakkında tek bir eylem kararları var mı? Tersine Öcalan, Mustafa Kemal’in sorumluluğunu gizlemek için sayısız tahrifata ve saptırmaya başvurmaktadır. Daha da önemlisi kendi yaşam koşullarını ileri sürüp kendi merkezli eylem sürecini başlatırken, “benim koşullarım çok ağır, ama Kemaller ve Hayriler gibi koşullara dayanmayarak intiharvari eylemlere başvurmayacağım” diyerek tarihsel direnişlerin özünü saptırmakta, yığınların direniş bilincini tahrir etmeye çalışmaktadır. Bu noktayı da vurguladıktan sonra yeniden esas konumuza dönebiliriz:

Bir süre önceye kadar getirtip teslim ettirdiği gruplarla süreci destekleyen Öcalan, ne oldu da bugün buna cepheden tavrı almaya başladı? Bu tavrı ve bu bağlamda geliştirilen eylem süreci, yukarda çerçevesini çizdiğimiz iktidar kavgasının neresine oturuyor? Ya da gerçekten bundan bağımsız mı? Değilse, bağımsız ve özgür bir iradede-yoksun Kuzey Kürt halkının sürüklendikleri bu kendilerinin olmayan kavgadaki trajik rollerini nasıl tanımlamak gerekir?

Bir kez daha ortaya çıkmıştır ki, özgür bir irade ve programa sahip olmadan gösterilecek eylem, hareket ve enerji, özgürlük istemlerine ve değerlerine yeni bir şey katmıyor, katamıyor; tersine bu, yörüngesiz göktaşından öte bir anlam ifade etmiyor...

08 Aralık 2009

Kayıp yakınları: Kaçmayın!

Kayıp yakınları, Galatasaray Lisesi önünde kayıpların bulunması ve sorumlularının yargılanması talebiyle 5 Aralık günü bir kez daha biraraya geldi.

Kayıp yakınları bu hafta, 6 Aralık 1993 tarihinde evinden gözaltına alınan Hüseyin Taşkaya’nın akıbetini sordu, sorumluların yargılanmasını istedi. Eylemde, “Failleri belli kayıplar nerede / İHD İstanbul Şubesi Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon” pankartı ile kayıp resimleri ve karanfiller taşındı.

Basın açıklamasından önce, Hüseyin Taşkaya’nın kardeşi **Faik Taşkaya** bir konuşma yaptı. Taşkaya yaptığı konuşmada, 30 yıldır Türkiye’de kirlî bir savaş yürütüldüğünü, bu süreç boyunca binlerce kişinin gözaltında kaybedildiğini belirterek, bunlardan birisinin de abisi olduğunu ifade etti.

Abisi Hüseyin Taşkaya’nın gözaltına alındığı günden sonra haber alamadıklarını belirten Taşkaya, yaptıkları başvuruların sonuçlanmadığını ifade etti.

Faik Başkaya’nın ardından basın açıklamasını Hüseyin Taşkaya’nın yeğeni **Mesut Taşkaya** okudu.

Taşkaya, 14 yıldır kayıpların akıbetlerinin açıklanması ve sorumluların yargılanması için Galatasaray’da buluştuklarını ifade etti. Taşkaya, Şili ve Arjantin’deki inkarcılar gibi sorumluların er geç suçlarını itiraf edeceklerini vurguladı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Tasarı, Kürt çocuklarının özgürlük özlemine takıldı

Hükümet, “demokratik açılım” sürecinin bir parçası olarak düzenlediği ve kamuoyunda “taş atan çocuklar” olarak adlandırılan yasa tasarısının görüşülmesini erteledi.

Yasa tasarısı, TBMM Adalet Komisyonu’nda, 10 Aralık Perşembe günü görüşülecekti. Yasanın komisyon gündeminden çekilmesine meclisin yoğun gündemi gerekçe olarak gösterildi.

Başbakan Recep Tayyip Erdoğan’ın talimatıyla geçen hafta Cuma günü ertelenmesine karar verilen yasa tasarısının şimdilik gündeme alınmayacağı kaydedildi.

Burjuva medya tasarının geri çekilmesini “Bu taşlar açılıma çarptı”, “Yasa taş takıldı” vb. başlıklarla beraber verdi.

Kürdistan’da gerçekleşen yaygın ve kitlesel eylemlerde çocukların yine sokaklarda olması ve çatışma halindeki görüntüleri burjuva medya tarafından “çocuklar taş atmaya sürdürüyor” söylemleriyle beraber işlendi.

Protestolarda gözaltına alınan yüzü aşkın çocuk var

Kürt çocuklarının, örgüt üyeliğinden ağır ceza mahkemelerinde yargılanmasına ve onlarca yıl hapis cezasına çarptırılmasına olanak tanıyan Terörle Mücadele Kanunu’nun ilgili maddelerinden yargılanmış ve davası süren yüzlerce Kürt çocuğu bugün cezaevlerinde.

Yüzlerce çocuğun gözaltına alındığı ve 12’sinin tutuklandığı bir süreçte de Türk sermaye devleti değişiklik tasarısını geri çekerek Kürt çocuklarına verilebilecek cezaları onayladığını bir kez daha gösterdi.

Kürt halkının özgürlük mücadelesi sürdükçe çocuklar da sokaklarda olacak

Kürdistan’da estirilen azgın devlet terörüne rağmen, Kürt çocukları sokak sokak çatışmaya devam ediyor. Çocukların içinde onlarla beraber büyüyecek olan özgürlük özlemi, panzerlere, biber gazlarına hatta kurşunlara rağmen alanlarda gerçekleşen eylemlerle, direnişlerle, çatışmalarla somutlanıyor. Nasıl ki bugün açılım tartışmaları, Kürt hareketinin tasfiye planları Kürt halkının iradesine çarptıysa, nasıl ki Türk sermaye devletinin yıllarca uyguladığı imha ve inkar politikaları çerçevesinde sürdürdüğü sistematik baskı koşulları, işkenceler faili meçhuller, katliamlar yüzbinlerin alanlara çıkmasına engel olamıyorsa, Kürt halkı özgürlüğünü kazanana kadar da çocuklar özgür bir gelecek için ellerinde taşlarla alanlarda olacaklar...

TOKİ'nin uzanmadığı yer kalmayacak!

7 Aralık 2009 tarihinde Harita ve Kadastro Mühendisleri Odası tarafından yapılan basın açıklamasında, TBMM komisyonunda görüşülmekte olan “Arsa Üretimi ve Değerlendirilmesi Hakkında Kanun ile Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılması Hakkındaki Yasa Tasarısı” için TOKİ'nin (Toplu Konut İdaresi) görev yetkilerinin genişletildiği belirtilmiş ve eleştirildi.

Açıklamada TOKİ'nin işlevinin, alt gelir grubunun konut ihtiyacını gidermek yönlü olmadığı, lüks konutlar yaparak işlevinin değiştiği, 2008 yılında çıkarılan 5793 sayılı kanunla bu işlev değişimine yasal dayanaklar sağlandığı belirtildi. Ayrıca TOKİ projelerinin hazine arazileri üzerinde yapılarak bu alanlar içerisinde yer alan doğal kaynakların, mera alanlarının, orman alanlarının geri dönüşümü olmayan bir süreç ile karşılaştığı vurgulanıp, TOKİ'nin rant peşinde olduğunun altı çizildi. Benzer bir eleştiri, yakın zamanda İTÜ'de düzenlenen “Konut Sempozyumu” açılışında Mimarlar Odası İstanbul Büyükkent Şube Başkanı Eyüp Muhcu tarafından “TOKİ yoksuldan aldığını zengine veriyor. Robin Hood'a çağdaş bir yorum getiriyor” sözleriyle yapılmıştı. Aynı sempozyumda Muhcu, TOKİ'nin aynı tipte konutlar yaptığını belirterek “Hangi kente giderseniz gidin TOKİ heyulası ile karşılaşıyorsunuz. Hangi sırtta hangi dere yatağında yüksek bir yapı görürseniz bilin ki o TOKİ'ye aittir” demişti.

Her yeni gün yeni eleştirilerle gündeme gelen TOKİ geçtiğimiz günlerde de Güneydoğu'daki üç kentte yöresel mimariye uygun projeler yapacağını açıklaması ile yine eleştiri oklarının hedefi oldu. 12 bin yıllık antik kent olan Hasankeyf'in tamamına yakını ve yüzlerce tarihi eser sular altında kalırken, TOKİ'nin tarihi taşınmaz kültür varlıklarının yaşatılması projesi kapsamında Güneydoğu'daki üç kentte yöresel mimariye ve tarihe uygun projeler uygulayacağını belirtmesi çelişkinin derinliğini gözler önüne serdi.

Tarihi, kültürü yerle bir edenlerin yalancılıktan sevgi ve ilgi

Hasankeyf, Mardin ve Diyarbakır'da tarihi ve kültürü yaşatma nidalarıyla proje gerçekleştirecek olan TOKİ'nin Isparta Yalvaç ilçesindeki “Anadolu Ay Tanrısı Men'e adanmış bir tapınağın ve hristiyanlığın en eski kutsal mekânlarından Psidia Antiocheia antik kentinin” güzergâhında yapmayı planladığı 92 dairesel konut projesi Kültür ve ve Tabiat Varlıkları Koruma Kurulu tarafından durduruldu. Yakın zamanda yaşanan bu durum ile de gerçekten tarihe ve kültüre ne derece ilgili olduğunu görmek çok zor olmasa gerek.

Kentlere ve tarihe yaklaşımda şaşırtmayan benzerlik

Bir yanıyla TOKİ, yöresel mimariye uygun projeler söylemiyle dönemine uygun icraatlar gerçekleştiriyor. İstanbul'da yaşayanlar ya da son zaman emlak reklâmlarına dikkat edenler hatırlarlar, İstanbul Boğazı'nın, Kızkulesi'nin, Galata kulesi'nin, Ortaköy Meydanı'nın vb. kopyasının bulunduğu burjuva sınıfa hitaben yapılmış Bosphorus City projesi ya da “ağacın gölgesinde”, “sokağın yamacında” alışveriş yapma ve yaşama imkanı sağlayan İstinye Park projesi ilk aklımıza gelen örnekler. Dönemin gerçekliği, değerlenen kent merkezlerini, erk tarafından değersiz görülen insanlardan temizlemek ve bu alanlara yaldızlı projeler yapmak, yine tarihi ve kültürel olarak değerli olan alanları tarihten, kültürden temizlemek, bu alanları başka bir yerde, başka

bir sınıf için oluşturmak, kentin karmaşıklığından, isinden, pisinden kaçmak isteyen zengin sınıfına sessiz, “güvenli” kendilerine benzeyenlerle yan yana yaşayacağı, steril mekanlar oluşturmak, tarihi ve kültürel olarak zengin mimariye sahip yerleri butik otele, lokantaya, kafeteryaya dönüştürmek... Acaba, Hasankeyf'e, Mardin'e, Diyarbakır'a yapılacak projeler hangi kategoriye girecek?

Üç tarihi kentte üç farklı proje

TOKİ, tarihi taşınmaz kültür varlıklarının yaşatılması kapsamında Mardin, Diyarbakır Sur İçi ve Hasankeyf'te üç ayrı proje gerçekleştirecek. Projelerden ilki Mardin Valiliği'nin de görüşleri doğrultusunda Mardin'deki kaçak ve sağlıksız yapılaşmayı önlemek ve bu alanları turizme kazandırmak amacıyla hazırlanan “Mardin Evleri Projesi”... Mülkiyeti TOKİ'ye ait olan Mardin Merkez Nur Mahallesi 148 ve 149 numaralı parseller için hazırlanan Mevzii İmar Planı Taslak Çalışması Mardin Belediyesi tarafından onaylandı. Bu proje kapsamında 570 konut tamamen 860 konut ise kısmen yıkılarak yerine binaların dış cephelerinde Mardin taşının kullanıldığı 1440 konut inşa edilecek. Projenin ihalesi 14 Ocak 2010 tarihinde gerçekleştirilecek.

TOKİ tarafından hazırlanan bir diğer proje ise Diyarbakır Suriçi'nde uygulanacak. Proje kapsamında Suriçi bölgesindeki gecekondu ve çarpık yapılaşmayı önlemek ve bu alanları turizme kazandırmak amacıyla düzenlemeler yapılacak. Diyarbakır Suriçi Kentsel Yenileme projesi kapsamında 1276 konut yıkılacak, hak sahipleri mülkiyet bedeli peşinat sayılarak 180 ay borçlandırılacak.

TOKİ'nin son projesi ise Hasankeyf'te uygulanacak. Ilısu Baraj sularının altında kalacak olan Hasankeyf'in etap etap taşınması ve yeniden inşası kapsamında yöresel mimariye uygun 7 farklı plan tipinde 596 konut inşa edilecek. Diğer projelerde olduğu gibi mülkiyet bedeli peşinat olarak sayılacak ve hak sahipleri 240 ay borçlandırılacak. Aynı şekilde Ilısu Köyü için 3 farklı plan tipinde 48 konut inşa edilecek ve hak sahipleri yine borçlandırılacak.

Anket sonuçlarındaki saklı gerçek

Hazırlanan bu projelerin bir kısmının ihalesi 2010 yılı içinde yapılacak. Hala inşaatı süren Ilısu Projesi kapsamındaki 48 konut ise 2010 mayıs ayı içerisinde tamamlanacak. Hazırlanan tüm bu projelerde TOKİ ile özdeşleşmiş uygulamaları görmekteyiz. Mülk sahibinden mülkü ucuz fiyatlarda alınmakta ve mülk sahibi uzun yıllar süren borçların altına sürülmektedir. Hazırlanan projeler için mülk sahiplerinin ve orada yaşayanların onayı alınmamakta hatta büyük bir çoğunluğun bu projeden bile haberdar olmadığı yapılan anketlerle açığa çıkartılmaktadır. Batman Göç Edenler Sosyal Yardımlaşma ve Kültür Derneği'nin 27.03.2006 tarihinde yapmış olduğu anket çalışması baraj projesi ile ilgili önemli ipuçları vermektedir. 300 kilometrekarelik inşaat alanı ile toplamda 80.000 kişinin zorunlu göç etmesine neden olan bu projeden halkın %78'inin haberi yoktur. Ilısu Barajı'nı istemeyenlerin oranı ise %85, barajı isteyen %15'lik kesimi ise kentte ikamet eden ancak baraj yapılacak alanda toprağı olduğu için bundan kâr edeceğini düşünen büyük toprak sahipleri oluşturuyor. “Siz göç etmeyi düşündünüz mü?” sorusuna katılımcıların %81'i hayır cevabını verirken, “Göç ettiğiniz durumda göç edeceğiniz yerdeki çalışma durumunuz ne olurdu?” sorusuna %65'eri barajı “fıkrim

yok” cevabı verildi. Baraj yapımı için hak sahiplerine ödenecek olan tazminat için ise katılımcıların %72'si verilecek olan tazminatın kendileri için yeterli olmayacağını düşünmektedir. Toplayacak olursak proje için halk bilgilendirilmemiş ve onayı alınmamıştır. Halkın alışkanlıkları, gereksinimleri, kültürü ve yaşam koşulları göz önünde bulundurulmamıştır. Sadece tarım ve hayvancılıkla uğraşmaları dolayısıyla bir meslek sahibi olamamaları, göç sonrası yaşadıkları kentte önemli bir problem olacaktır. Diğer bir problem ise kır yaşantısından kent yaşantısına geçişte yaşanacaktır.

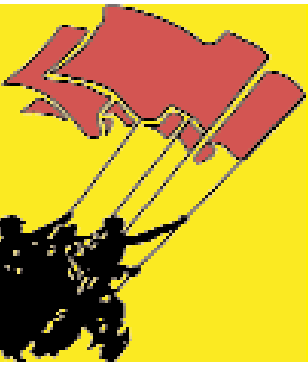
Altı yılda çok şey mi değişti, özünde hiçbir şey değişmedi mi?

Yukarıda sıralanan sorunlar baraj projesini bir yönüyle ele almaktadır. Ancak tüm bu sorunların yanısıra proje alanının 12 bin yıllık bir antik kent olması, yüzlerce medeniyete ev sahipliği yapması, binlerce tarihi eser barındırması bir diğer mesele olarak karşımızda durmaktadır. 21 Temmuz 2003 tarihli *Akşam Gazetesi*'nin haberinde Erdoğan, “Yaklaşık 40 medeniyetin geçtiği Antik Kenti, Ilısu Barajı'na feda edemeyiz. Dünya medeniyetlerine beşiklik eden Hasankeyf'i dünya turizmine açmaya kararlıyız” demiş, aradan geçen 6 yıl sonunda bu cümle “artık tarihi eserleri bir yerden bir yere taşımak sorun değil. Hepsi üniversitelerle müşterek çalışmalar neticesinde toplanmak suretiyle farklı bir bölgeye taşınıyor. Böylece Ilısu Barajı'nı kuracağız. Adeta denize nazır bir Hasankeyf şehri meydana gelecek” şekline evirildi. Biz şaşırmıyoruz tabii ki, çevreciliğin daniskalığı ve sermayenin sözcülüğü böyle bir evrimi doğuruyor elbet.

Barajı ve projeyi güzelleme yarışı

Tarihin, insanın ve kültürün zerre değer görmediği bu koşullarda insan eliyle üretilmiş tarihi eserler bilerek sular altında bırakılırken, yöresel mimariye uygun evler yapılması iddiası tam bir ikiye bölünmüştür. On binlerce yıllık insan emeği göz nuru tarihi eserler sular altında kalırken TOKİ Başkan Yardımcısı Ahmet Haluk Karabel yaptığı açıklamada, “Hasankeyf'in sembolü olan El Rızk Camisi ve tarihi köprüyü yaşatmak için orijinalinden ayırt edilemeyecek şekilde merkez cami ve köprü projeleri hazırlanmıştır” sözleri, Erzurum'da belediye başkanının yüzlerce yıllık tarihi çınar ağaçlarını kesip yerlerini metal ağaç heykelleri yerleştirmesi birbirinden pek de farklı olmayan niyetteki uygulamalardır. Son söz olarak yakın zamanda yayınlanan bir belgeselden bahsetmek istiyoruz. Zamanın modern afyonu televizyon programlarının takipçisi iseniz, TRT'de yayınlanan “Halfeti'den Hasankeyf'e: Sudaki umut” adlı belgesele denk gelmiş olabilirsiniz. Bu denklik anında belgeselin meramı üzerine düşünmediyseniz, işinizi kolaylaştırıp sponsorlarının, Hasankeyf konsorsiyumunun Türkiye katılımcıları olan Nürol ve Cengiz inşaat şirketleri olduğunu ve belgeselin baraj yapılmasının zorunlu olduğu, yaşam alanlarından olan insanların da bu durumdan ve yeni hayatlarından memnun olduğu mesajı verdiğini belirtelim. Belgesel, yapılacak baraj ile Hasankeyf ile birlikte yüze yakın küçük yerleşimin, sayısız tarihsel anıtın ve 60 kadar höyüğün sular altında kalmasından, 15.304 kişinin doğrudan ve 39.438 kişinin dolaylı etkilenmesinden, yıkımdan, yoksulluktan ya da Hasankeyfi Yaşatma Girişimi sözcüsü Diren Özkan'ın anlatımıyla “...benim fıstık tarlalarımı geri versinler” diyenlerden bahsetmiyor elbet. Bu da başka bir ikiye bölünmüştür olsa gerek.

Mücadele Postası

Polis terörü komalık etti!

İki hafta içerisinde sadece medyaya yansımış 5 olay dahi polis terörünün ulaştığı boyutları anlatmaya yetiyor.

Kurban bayramında 16 yaşındaki bir çocuk polis kurşunu ile komaya girmiş, geçtiğimiz hafta ise İstanbul’da bir avukat ve bir stajyer avukat farklı zamanlarda karakollarda işkence görmüştü. Mersin’de karakolda polisler tarafından azgınca dövülen iki kişinin görüntüleri de yine geçtiğimiz hafta ekranlara yansımıştı.

Polis terörü sokakta yakaladı

Bu kez polis terörünün kurbanı sokak yürüyüşüne çıkan Yılmaz Kuşçu oldu.

Kuşçu, Kocaeli Körfez ilçesinde önceki gece evinin önünde yürürken, kendisine kimlik soran polisler tarafından araya alınıp tekme tokat dövüldü. Yılmaz Kuşçu’nun eşi Nurcan Kuşçu, kocasını en az 10 polisin ortaya alarak tekme tokat dövdüğünü ifade etti. Polis dayağı sonrası 41 yaşındaki Yılmaz Kuşçu komaya girdi.

Kuşçu’ya polis ekiplerince durdurulup kimlik kontrolü yapılmak istendi. Evinin önünde olduğunu ve yanında kimliğinin bulunmadığını söyleyen Yılmaz, 10 polis tarafından coplarla vahşice dövüldü.

Yerde hareketsiz kalan Yılmaz Kuşçu yakınları tarafından hastaneye kaldırıldı. Derince Devlet Hastanesi Göğüs Cerrahi Servisi’nde tedavi altına alınan ve travma geçirdiği anlaşılan Kuşçu’nun şuurunun yerinde olmadığı belirtildi.

PVSK'daki değişiklikle polis terörü hız kazandı

Türkiye İnsan Hakları Vakfı'nın (TİHV) PVSK'nın değiştiği Haziran 2007 yılından bu yana polis tarafından gerçekleştirilen hak ihlallerini içeren raporuna göre; sadece Haziran 2007 ile Haziran 2009 tarihleri arasında tam 53 kişi polis tarafından öldürüldü. Bu kişilerden 40'ı doğrudan polis silahı ile öldürülürken 13 kişi ise polis merkezlerinde katledildi. Yine aynı zaman diliminde 416 işkence ve kötü muamele vakası yaşandı.

EKSEN Yayıncılık Büroları

Şair Nedim Cd. Küçük İş Merkezi Kat 3 No: 40
Beşiktaş / İSTANBUL (Ekim Gençliği Bürosu)

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/**BURSA**
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 **ADANA** Tel: 0 (322) 363 19 94

Dava açılncaya kadar...

Davutpaşa’da patlamanın sorumlularının yargılanması ve dava dosyasının açılması talebi ile Cumartesi günleri Taksim Meydanı’nda biraraya gelen patlamada yaralananlar ve hayatını kaybedenlerin yakınları eylemlerinin 24. haftasında 5 Aralık günü basın açıklaması gerçekleştirdi.

“Davutpaşa’yı unutmadık, unutturmayacağız” pankatının açıldığı eylemde açıklamayı, patlamada hayatını kaybeden Kemal Kara’nın yeğeni **Yaşar Kara** okudu.

Patlamanın üzerinden 22 ay geçmesine rağmen ceza davası açılmadığını belirten Kara, iddianamenin hakimlik tarafından kabul edilmesi durumunda dava dosyasının 6. Ağır Ceza Mehkemesi’nde görüleceğini belirtti.

Kara, bilirkişi raporunda belirtilenlerin ve İçişleri Bakanlığı’nın yargılanması için çaba göstermeye devam edeceklerini belirterek, İstanbul Büyükşehir Belediyesi hakkında dava açılmasını engelleyen valilik kararını protesto etti.

Açıklamada, tüm seçilmiş ve atanmışların ihmallerinden dolayı yargılanabilmelerinin önündeki engellerin kaldırılması istendi. Kara, ceza davası açılncaya kadar Cumartesi eylemlerine devam edeceklerini ifade ederek, açıklamayı sonlandırdı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Kürt hareketine saldırılar sürüyor

Egemenler yaygınlaşan Kürt eylemlerine karşın ilk elden gösterileri devlet terörüyle karşılarken, kontra örgütlenmelerini de devreye soktu.

Eylemlerin yaygınlaştığı ve çatışmaların şiddetlendiği son günlerde koruculara ve sivil faşistlere de sokak çatışmalarında görev verilirken kontra örgütlenmeler de devreye sokuldu. Bir çok ilde DTP binalarına “kimliği belirsiz” kişilerce saldırılar düzenlendi.

DTP binalarına saldırılar

İzmir’in Çiğli ilçesinde DTP binasına 6 Aralık günü molotofkokteyli atıldı. Sabah saatlerinde yapılan saldırıda binanın camları kırıldı.

İstanbul Küçükçekmece’de DTP binası 6 Aralık günü silahlarla tarandı. Sefaköy’deki binada iki görevlinin bulunduğu sırada bir grup faşist, Kürtlere hakaretler içeren sloganlarla binanın önünde toplanmaya başladı. Bir süre sonra silahlarını çıkaran grup binayı kurşun yağmuruna tuttu.

Görevliler yarım saat süren saldırıyı daha grup toplanmaya başlarken polise bildirmelerine rağmen polisin olay yerine gelmediğini söylediler.

Urfa Karaköprü Beldesi DTP binasına 6 Aralık günü saldırı düzenlendi. Gece geç saatlerde benzin dökülerek bina yakılmak istendi. Çıkan yangın sonucu binanın bir kısmı hasar gördü.

DTP’nin Ankara’daki genel merkez binasına 8 Aralık’ta, saat 02.30’da, taşlı bir saldırı düzenlendi.

9 Aralık günü DTP Keçiören İlçe Başkanlığı’na silahlı saldırı yapıldı. Saldırıda on adet kurşunun bina camlarına isabet ettiği ifade edildi. Sabaha karşı ise DTP’nin Tuna Caddesi üzerinde bulunan Ankara il binasına molotofkokteylli bir saldırı düzenlendi.

Hatay’da da 8 Aralık akşamı DTP’nin il ve ilçe teşkilatlarının bulunduğu binaya molotofkokteyli atıldı.

İzmir ve Denizli’de DTP eylemlerini provoke etme çabaları

8 Aralık günü İzmir’de DTP’liler, son dönemde artan saldırıları ve partilerine yönelik kapatma davasını protesto etmek için il binası önünden Konak Meydanı’na bir yürüyüş düzenlemek istediler. Sokağa giriş çıkışlarda kimlik kontrolü ve üst aramaları yapan polis tarafından yürüyüşe izin verilmedi ve basın açıklaması il binası önünde okundu. Eylem boyunca polis tarafından gerçekleştirilen provokatif tutumlara çevreden “hassas vatandaşlar”ın Türk bayrağı asmaları da eklendi.

Aynı gün Denizli’deki “vatandaş tepkileri” ise sözlü sataşmalara kadar uzandı. DTP’lilerin yürüyüş yapma isteğine polis tarafından izin verilmedi. İl binası önünde basın açıklamasının okunması esnasında faşistlerden oluşan bir grup DTP’lilere sözlü saldırıda bulundu

Ümraniye’de Kızıl Bayrak satışı

Sermaye devletinin saldırılarına karşı işçi ve emekçileri ekonomik, sosyal ve siyasal mücadeleye çağırarak için Ümraniye’den sınıf devrimcileri faaliyetlerine devam ediyor.

Bu kapsamda Kızıl Bayrak gazetesi siyasal ajitasyonlar eşliğinde işçi ve emekçilere ulaştırıldı. Cumartesi günü Sarıgazi’de kitlesel Kızıl Bayrak satışı gerçekleştirilerek Alaattin Karadağ yoldaşın katledilmesi teşhir edildi. Alaattin Karadağ’ın örgütlü militan bir sınıf devrimcisi olduğu, işçi sınıfının mücadelesi için yıllardır partili bir işçi olarak savaştığı söylendi. Yapılan konuşmalarda devletin katliamcı yüzü teşhir edildi.

Provokasyon boşa düşürüldü

Kızıl Bayrak satışı sırasında bir kişi gelerek M. Can Yüce’nin yazılarına yer verildiği için bu faaliyeti yaptırmayacağını söyledi. Çevresine başkalarını da toplayarak faaliyet süresince hakaretler ve tehditler savurdu. Fakat provokasyon girişimi boşa düşürüldü ve faaliyet devam etti. BDSP’liler tarafından yapılan ajitasyon konuşmalarında Kürt halkının meşru mücadelesinin katliamlarla ve açılımlarla tasfiye edilmek istendiği, Kürt halkının gerçek kurtuluşunun devrim ve sosyalizmde olduğu söylendi.

8 Aralık günü ise İMES A kapısında Kızıl Bayrak işçilere ulaştırıldı. Burada da yine Alaattin Karadağ katliamı teşhir edilerek, katliamlardan hesap sormak için işçi ve emekçiler mücadeleye çağırıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Cengiz Çalikoparan
Mustafa Yilmaz
Mural Ordekci
Nilufer Alcan
Firat Tavuk
Ali Ates

Halil Onder
Ahmet Ibil
Aşur Korkmaz
Şefnur Tezgel
Gulser Tuzcu

Seyhan Doğan
Özlem Ercan
Ercan Polat

Umut Gedik
Rıza Poyraz

Haydar Akbaba

Alp Ata Akçagöz

Muharrem Buldukoğlu

Hasan Güngörmez

Fidan Kalşen

Fahri Sarı

Sultan Sarı

İlker Babacan

Murat Özdemir

İrfan Ortakçı

Ali İhsan Özkan

Berrin Bıçkılar

Yasemin Cancı

Yazgülü Güder Öztürk

19 Aralık katliamını unutmadık, unutturmayacağız!

Faşist devlet terörüne, katliamlara ve tecrite karşı mücadeleye!